

ରେ ବାହୁଦି କେତେ ବୃଦ୍ଧି ନ ପାଇବ ଶୁଣାଯାଉ
ଜାହିଁ । ବିଷୟରେ କମାନେ କଥା ନୀତିଧର୍ମ
ଅବଳମ୍ବନ କରି ବାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହିଁନ୍ତି । ଶୋଇ-
ଜାର ଲୋକର ଶ୍ରନ୍ଦ ଉତ୍ତା ସମସ୍ତେ ବସନ୍ତ ମାତ୍ର
ସେମାନଙ୍କର ସେତେବେଳେ କୌଣସି ବିଷୟ-
ରେ ପଞ୍ଚାବର କମିଥାଏ ଜେତେବେଳେ କଥା
ବୁଝ୍ୟ ଏମନ୍ତ ନୀତିଧର୍ମକୁ କଥା ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ଜୀବିତାନିକାରଙ୍ଗଠାତ୍ମକ ଜାହା ପୂଣିହାରୁ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ
ଛି ହୁଅଇ । ପଣ୍ଡିତମାନେ ଥାନେକ ପଢ଼ିନ୍ତି
ତେବେ ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କର ପାଠକରିବାରେ ଜାହାର
ଭାଷାର ନ ହେବାର ଜାହା ଅନର୍ଥକ ବୋଧ
ହୁଅଇ । ସଂଗ୍ରାମର ଦିନୀ ଜନତା ହେଉଥାଇ
ପଢ଼ିଲାଗୁଣେ ଜୀବନ୍ତ କଥା ବାହାରାତ୍ମକ ଓ
ଦିନ ସଂକଳନକରରେ ମନ୍ତ୍ରିକ ଜୀବନଯାଧି
ବାହର ଭାଷ୍ୟାବୀ ହେଉଥାଇ ମାତ୍ର ଅମୁ-
ମାନଙ୍କର ପଣ୍ଡିତଙ୍କଙ୍କାଙ୍କ ଅବଧିକୋଣାପାଇଁ ଲାଭ
ହୋଇଥାଇ । ନୂତନ କଥା ବାହାର ଜରିବାର
କିମି ଥାଇ ଆହା ପୁଣନ ପୂଣି ଅଛି କହି-
ନେ ପଦ୍ମପାଥାରଙ୍ଗୁ ଅଖକାରୀ ଜରିବାରର
ନୟ ଅବଧି କେହି ପଣ୍ଡିତ ପେଣ୍ଠା ହେଉ ଜାହା-
ନ୍ତି । ମୁହଁମାନଙ୍କ କିବିତରେ କେତେ ପଣ୍ଡିତ
ତମ କୃତି ଭ୍ରମବରି ବସିରହୁଥାଇନ୍ତି ସେମା-
ନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଦେହ ଏମନ୍ତ ଜାହିଁ ଯେ କଥାଧ୍ୟ-
ାସୁର ସାରକଥାମାନ ରହାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟନ କରି
ଯାହାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସେଥିର ଜ୍ଞାନ ଦେବେ ଓ
ଶ୍ରୀମାନ ଜାଲକୁ ନୀତିଧର୍ମକୁ ଓ ପଞ୍ଚାର୍ଥକଥା
ଓ ପର୍ଵନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାଯି ଜାହା ଶ୍ରନ୍ଦ
ହୋଇ ଭାବୁ ଶାସ୍ତ୍ରବନ୍ଦୁ ସଂଗ୍ରାମର ଜରିଦେଇ
ଦେବେ ଏଷରି ବାର୍ଯ୍ୟରେ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ପରି-
ବର ଦରିକାର ଦେଖାଯାଏ ଜାହା ହେଲେ
ପୁରୁଷମାଣରେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଜରିବାର
ପର୍ବତ ଦେବ ନୋହାରେ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଏଗାବ-
ନ୍ତି ଧରାଲେବକଙ୍କାଷ୍ଟ ଯେମନ୍ତ ଶବ୍ଦପରିନିଯମ୍ୟ
ମାନିବ ହୋଇ ଅମୁଥରୁ ସେହିପରି

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

କୁଳର ଶିଖିଲ ମରିଜନ ଡାକ୍ତର ମେଦା-
ରାହୁ ସାହେବ ଗତ ବୃଥକାର କଲାକାରୀ
ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସେ ହୃଦୀ କେଇ ବିମ୍ବିତକୁ
ଅଧିଷ୍ଟନ୍ତରେ । ପୃଷ୍ଠାର ଡାକ୍ତର ଶ୍ରୀଗୋପାଳ
ପାତ୍ର ଏଠାରେ ଲିଯୁନ୍ତ ହେବାର ଶ୍ରୀଶାୟାବା

ମାତ୍ର ବେ ଆଜି ନ ଥିଲାକୁ ପଳଟନାହିଁ ତାଙ୍କୁର-
ବୁ ହର୍କ ଦେଇ ମାକତନାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାହେବ
ବାହାରିଗଲେ ।

ବ୍ୟାପକତାରେ କରେ ସହପ୍ରେହର ଲେଖିଥାଏ
ଛନ୍ତି ଯେ “ କେନ୍ଦ୍ରୀୟଙ୍କ ଦେଶାଳର ଲୁହ-
ବିପରମାନେ ଯେଉଁ ଖୋଲୁଛିବୁ କଥାରୁ ଜାହାନ
ଇଂରେଜରେ ଲେଖା ହୋଇଥାଏ ଜେତା ନାହିଁ
ଦୁଆ ଓ ମହାଜନମାନରେ ସମୟେ ରେ
ବହୁଭୂଲ ହୃଦୟର ମୋହ ଦ୍ୱାରରେ ଉତ୍ତଥ
ଦେଇପା ହେଲେ ବହୁ ଦୂର ହୋଇଯାଇବ ”
ଆମୁମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱର ଏବୁ ଚିତ୍ତ ଉତ୍ତଥରେ
ଲେଖିଦେବା ଉଚିତ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ୍ୟ ଯେବେ
ଇଂଗଲ୍ଯାନେ ସବୁ କାଗଜପଦ ରଖିବାକୁ ଖଣ୍ଡାନ୍ତି
ତାହା ହେଲେ ଶତାନୁପକ୍ଷରେ ଖୋଲୁ ଥାବାୟ
ବରିବାର ଘର ପ୍ରାଣ ବର୍ମଣରକୁ ଡିଦା
ଜାତିବାଜୁ ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ସେ ଅଧିକା ବରିପା
ସବୁ ଇଂରେଜରେ ରଖିବ ମାତ୍ର ନାହିଁରୁଥୁ କି
ମହାଜନମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ରହିବ କିନ୍ତୁମାନି
ଦେବ ସେବା କେବାନ୍ତାରେ ଲେଖିଦେବ ।

ଜ୍ଞାନେତ୍ର ମର୍ତ୍ତିକ ସାହେବ ଉତ୍ତରଶୈଖର ସୁଲକ
ଦୂରଦଳ ଦେଖି ଏକିନ୍ତାକୁ ଅବି ବିଷୟାଳୟମାନ
ସନ୍ଦର୍ଭ କରି ବୁଲିଅଛିନ୍ତି । ଗର୍ବଧରାର
କଥକ ନର୍ମିଳ ପୁରୁଷେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶକୁଣ୍ଡି ପଶ୍ଚ-
ାନମିତ୍ର ପ୍ରଦେଶମାନ ପିର କରିବା କାରଣ ବୃକ୍ଷକ
ଓ ବାଲେଶ୍ଵରର ଦିଗେଟି ଉତ୍ତରଶୈଖର ଏବଂ
ନର୍ମିଳପୁରର ସୁପ୍ରତ୍ଯେଷ୍ଟକମହିତ ପରମର୍ମା
ଦେଇଥିଲେ । ବିହାରୀରମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଇଲୁ
ଅମ୍ବେମାତେ କିମ୍ବାକ୍ଷରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ଥିବାର
ଲେଖି ନ ପାରିଲୁ । ପୁରୁଷ ଉତ୍ତରଶୈଖରଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ ଜଳବ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଭାବୁ ସମୟରେ
ଉପହିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ତହୁଁ ଆବଦନ
ଅମ୍ବି ପଢ଼ିଲା ।

ଯେ, କୁପରାଷାହେନରୂପରେ ତୃଣୀମ ଦରିବା
ଅପରାଧରେ ୫ ୫୦ଟା ଅର୍ଥଦର୍ଶ ଘୋରାଥିବାର
ଏଥୁବୁ ଅମ୍ବୁମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ । କୁପରା
ଷାହେବ ଅପାଳ କରିବାରେ ଜଳ ସାହେବ
ବିଶର କଲେ ଯେ କଲଜୀଷମୟରେ ଧରଣୀରଙ୍ଗ
ଯେଉଁ କୁବାକ୍ଷମାନ କୁହାୟାଏ ଜାହା ଅଧ-
ବାଦ କରିବା କୁହା କ ଯାଏ ଆ କରିବ ଜାହା-
ତାର କିଅଯାଇଥିବା ଅର୍ଥଦର୍ଶ ଜାହାକୁ ଫେରଇ
ଦିଅଗଲ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ପ୍ରେଲଭ ସାହେବ ଦିଗ୍ବୋଟି କଲେ-
କର ଉଚ୍ଚମାସର ଅନନ୍ତର ଛଣ୍ଡ ପାଇଥାଇନି ।

ଅଗ୍ନି ମାସ ଶା ୯ ରଜର ଏ କୁଣ୍ଡ ପ୍ରହଳା
ଦରିଦ୍ରାଙ୍ଗ ମନସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବାରୁ କନ୍ଦମେଳର ଦନ୍ତେଖାପାଞ୍ଚାୟୁ ଉପୋ-
ତିବଳେକୁର ଯାତ୍ରମରତାରେ ଅଧିକା ବର୍ମରେ
ଉପତ୍ତି ହେବାରୁ ଅଭିଷ୍ଵାଗୀ କରି ସାହେବ
କଟକ ସବର ଭାବେରିକୁ ଘେରି ଅଭିଥରନ୍ତି ।

ଏ ଦଶର ଭେଲଙ୍ଗା କହାର ମେହନ୍ତିର
ଜାଗିର ଓ ନୁଆ ସତିକରେ କେତେବେଳେ ହାତ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା କରିବାରେ ଏମାନେ ପୂର୍ବର ବାବସ୍ଥାର ତୁମି-
କୁ ଜାଗିର ପୁଣ୍ୟ ଦେଖିବାରେ ଆସୁଥିଲେ ଓ
ନଗର ପରିଷ୍ଠାର କରିବା ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ-
ଥିଲା ବେତେବେ ଦର୍ଶ ହେବ ନଗର ପରିଷ୍ଠାର-
କମିଉ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟ୍ ବେତନ ଦେଇ ଧର୍ମ-
ଧରର ରକ୍ଷିବାର ଯାଗିରିଦ୍ଵାରା ହାତମାନଙ୍କ
କହି କର୍ମ କରିବାକୁ ପତ୍ର ନାହିଁ ଓ ଯାଗିର
ପଚାରଣ ହେଲା । ଏହି ହେତୁର ସେମାନଙ୍କ
ଯାଗିର ବାସ୍ତାପ୍ତ ହୋଇ ବନୋବସ୍ତୁ ହେବାର
ବାର୍ଷିକ ଅଧି ଟ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
ଥାଏ । ଏବେଳା ଜିଣେ ମନ୍ଦିର ହେବାର

ଅପ୍ରକାଶ ମାତ୍ର ଏଥରେ ନଗରପଦ୍ଧତି ପରିଷଳାର
ହେବାର କଥା ଥିଲା ପୁଣ୍ୟ ବିନୋବନ୍ତମାନ
ହେବାରୁ ସୁଲଭ ଏଥରେ ଥାଠକମାନେ ଅନ୍ତରୀ
ମାନ ବିରାଜୁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏ ଟଙ୍କାର ଅଧିକାରୀ କିବି ? ଅମ୍ଭେଦାରେ
ବିଦେଶଜା କରୁଁ ସେ ମାତ୍ରକି କମିଶି ଏ ଟଙ୍କା
ପାରପାରକୁ । ନଗର ପରିଷଳାର ବରିବା-
ସକାଗେ ଏ ତୁମି ଯାଗିର ସ୍ଵର୍ଗ ଜଞ୍ଚା ହୋଇ-
ଥିଲା ହାତମାନେ ସେ କର୍ମ କି ବରିବାର
ଗାଳିଗାର କାଣି କିଥାକରି ମାତ୍ର ମାତ୍ରକ ବରିତୀ
ସେ କର୍ମ କରୁଥିଲୁକୁ ଅଜିବ ଏ ଟଙ୍କା
ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟ ହେଉଥିଛି । କିମ୍ବଣ୍ଡମେଣ୍ଟ
ଯାହା ଏକ କର୍ମକିନ୍ତି ଦେଇଥିଲୁକୁ ସେ
କର୍ମର ଭାବ ଯେବେ କି ହେଲେ ତେବେ
ମେଥ୍ୟାର ଜଞ୍ଚା ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କା କାହିଁ କି
ନେବେ । ମାତ୍ରକିମିଶିର ଟଙ୍କାର କିଅକୁ
ଜାହାଙ୍କର ଏଥରେ ଅଛେବ ଉପକାର ହୋଇ-
ପାରିବ ।

କିମୁଦ୍ରାଦାଳଭରୁ ଉଚିତାଦାଳଭରୁ ମୋକ-
ଦିମାର ନଥ୍ ଦିନା ମାତୁଲରେ ଯାଉଥାଏ ।
ହେବନରୁ ବୋର୍ଡ ଏହି ନଜୁର ଦେଖାଇ
ପ୍ରାର୍ଥନା କବନ୍ତି ହେ ବୋର୍ଡ ନିଜାତକୁ ଯେଉଁ
ସମସ୍ତ ବାଗଳ ଧର ଅଧିକ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଖେବା
କିମୁଦ୍ରାଦାଳଭରେ ଅପିଲ ଲାଶରାର ସମ୍ମ

ଅର୍ଥବ ଦିନ ମାହରେ ଅଷ୍ଟାର୍କତିବ୍ରତ
ଶେର୍ବନ୍ଧ ପାର୍ଵତୀ ଗ୍ରାହ ଯୋଜାଯାଏ ।

ଛକ୍ଷମାହାରି ଜମି ବନ୍ଦୋଗୁ କନ୍ଦଳା ନମିତ
ଅମୋଳ ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ଅନ୍ଧମୁଖ ଶର୍ମୀ ବାବୁ
ପଟ୍ଟିଆର କିମ୍ବାଲୁଥାରେ ଅଭାସ ଦେଇପା-
ରିବ ଏହି ଅଳିପାଧୂରେ ୫୩୮ ଅନ୍ଧର ୧୯
ଅନ୍ଧର , ଧାର ଅନୁଯାୟୀ ଶମତା ବୋର୍ଡ
ଅତ୍ତ ରେବନାର ହମ୍ବୁରେ ସମ୍ପଦ ଦୋରାଥୀ ।

ଶବ୍ଦମେଳାଙ୍ଗ ପ୍ରକଳଣ ଅଥବା ଜ୍ଞାନ ସଂକଳନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷପ୍ରଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ଉତ୍ସବ ହେଲାଏ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯେଉଁ ଦେଖିଗଲେ ଧୂର୍ବଲକର୍ମକାରୀଙ୍କୁ ବର୍ଷ କରିବେ ହେବୁ, କିମ୍ବା କିଥିରିବି ।

ନେତ୍ରପରିବେଶରୁ ଯୁଲସମୁଦ୍ର ପ୍ରକଳିତ୍ୟ କହି-
ଦେଖିବା କେନରି ଗ୍ରେଟିଂ ପାହେବ
ଅମୋଧାର ମାଧ୍ୟମରେ ଶିକ୍ଷାପରିକ୍ଷା ଜନଶୈକ୍ଷଣର
ହୋଇଥାଏଛି । ପଞ୍ଚାବ୍ୟୁଲ ଜନଶୈକ୍ଷଣକୁ
ଉଠିଲମାତ୍ର ପାହେବ ଗ୍ରେଟିଂ ପାହେବକ
ପଦରେ ନାଗପରିବେଶରୁ ଯୁଲସମୁଦ୍ର କୋଃ କାନ୍ତି
ଶୈକ୍ଷଣର ଜନରି ପଦରେ ନିଯନ୍ତ୍ର ହୋଇ-
ଅଛି ।

କଣ୍ଠରମ୍ଭାନ୍ତର ପିଲାହାରୁ ଦମ୍ପତ୍ତିଦାତା
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଅଗାମୀ ଜାନୁଆରୀମାହରେ କନ୍ଧ-
ଯୁଦ୍ଧ ସୁହେଳ ସବୁ ଜାଗନ୍ନାୟମ ଯେ ସାହେଦ-
ତ ପଦରେ ବନ୍ଦିଲାଭ ଲେଫ୍ଟନେଂସ୍ ନବର୍ତ୍ତର
ହୋଇଥିଲା ।

ପାଇଁ ବିଦିଲ ଏକିନ୍ତିରିଂ ବଳେତର
ତନିକଣ୍ଠେ ପଶୁଷବେ ଦାରୀଟି ମୋର୍ - ବହୁ-
ଗତ ଧେଇଥାରୁଛି ସେମାନଙ୍କ ନାମ ବାଲିପ-
ରମ ମୁଖେଯାଧ୍ୟ, ବାନ୍ଧୁଗନ୍ତୁ ବନ୍ଦେଯାଧ୍ୟ,
ଏହି ଅଗୋରାଥ ମୁଖେଯାଧ୍ୟ ।

ଏହିପଣ କଳାରବ ଯେ ଅନୁଦନ ମଧ୍ୟରେ
ମହାଶୀଳ ଜ୍ୟୋତିଷ ପିଲ୍ଲ ଅବ ଏକଳମ୍ବ
କରିବାରେ ଆଗମନ କରିବେ ।

କପୁର୍ବିଜର ନୃତ୍ୟରଙ୍ଗା ଦିଲାଜର ଧିବାର
ମାନସ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ ଓ ଶାତମ୍ବିଲାର ରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ
ଏହି ପ୍ରାୟ ମାନସ କର ଉନ୍ନାମ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ ।
ଦିନେ ଏଦେଶର ବୃତ୍ତମାନେ ଦିଲାଜ ସନ୍ଦର୍ଭନ୍ତି
ପିଲେ ଅନ୍ଦେଶ ବ୍ରିଷତ୍ତାର ହେବ ।

ପଞ୍ଚାବରେ ଧରି ଦୃଢ଼ି ସୋଇ ନମ୍ବାନେ
ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମକ ଗତାସ ଜାମ ରଖିରେ ସଂଲେଜ
ନମ୍ବରେ ଗଣ୍ଡିଏ ମୋହା ହୁଅ ବୀବାଗ କେ ୫୦ ଶତ
ହିଁ ଚହାକୁଟିରିମାନ୍ଦିର

ଦିନର ପଦ୍ମମ ଗବହୀମେଘର ପ୍ରଥମେ
ଶତାବ୍ଦୀ ଗବହୀମେଘ ଦିନର କରାଅଛନ୍ତି ଯେ
କୋଣିଟି ଅଚିନ୍ତିତ କର୍ମଗଣ୍ଠା ଅନୁଗ୍ରହ କୃତ୍ୟାମ
ପେଶିଥିଲେ ତୁମାର ମନ୍ତ୍ରରେ ଆହୁ କୃତ୍ୟାମ
ଧାରାକ ଜାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଜାହାର କୁରୁମୁରେ କେବୁ
ଧାରାକ ହେଲେ ସେ କିମେ ଧାରାକ ଧାରାକ ଜାନ
କର ଜାହାକୁ କୁଟୀ ଧାରାକ ଧାରାକରେ ।

ବୁନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ଟି ଅଧିକ ଧାତବଳୁ ଯେ ହୀମାଶ୍ଵର
କର ଚାହିଁ ଶୁଣିଲାଗେ ଆମାଧୁ କଲେ ଉତ୍ତମ
ହେବ ତାଥି ଧର୍ମିଯ ବର୍ଜିନାକାରୀଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ
ଲେପୁତଳୀଙ୍କ ଗବତୀର ଗୋଟିଏ କମିଶ ନାମରେ
କରାଯାଉଛନ୍ତି ପେତୁରେ ଦେଖାଯି ତେ ଉତ୍ତମେ
ଧାମ ଉତ୍ସମ୍ପଦ ପଞ୍ଚମାମ୍ବର ମୋତ ହରାଖ ହୋଇ
ଅଛିଲା

ଭକ୍ତିପଦ୍ଧିବାରେ ଲେଖାଅଛି ସେ ବସ୍ତୁବନ୍ଦ
ବେଳେହୁଣୀ ଜୀର୍ବାର ଅଇନାଗୁ ମଂଧୋଥଳ
କଷବା ବାବଣ ନୃତ୍ୟ ଏକାଇନାହିଁ ପାଶୁଧଳି
ବକ୍ଷପର ଚେନବଳଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ପୌପ୍ର ଥଗତ
କେବେଳା । ଉହିର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହିଯେ ବନ୍ଦ-
ଲାରେ ଦଶଅଇନ ମୋହନମାନ ହେଉୟା
ଥିବାକୁ ଉଠିବାରେ ବେଳେନାହକୁମାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଶା । ପତ୍ରଅଛି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଛଲେବୁଳ
ଦିପେତି ବଜେବୁଲକୁମାର କାର୍ଯ୍ୟ ଗଲିଆଇବ
ଓ ବେଳେହୁଣୀ କେନାହିଁ ଏକ ସଂହରିତକୁମାର
ମାରେ ଉଠିବାରେ ।

ଶେଷକ ପତ୍ର ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମବାସି ଜଣେ ପଦପ୍ରେରକଳ
ପଦର ଉଦ୍‌ଧର ।

ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ

ଏଠାରେ ଗତିପାହରେ ଶକ୍ତିଶୁଦ୍ଧ ଏକ
ବ୍ୟକ୍ତିମୂଳ ଉପରୁଚି ଦୋଷଥିଲ ତାହାର ସମ୍ମାନରେ
ଏହି ଯେ କୌଣସି ବୈଶି ଏକ ଶୋଭାପାଦ
କରିଥିଲ ତାହାର ପ୍ରଦେଶୀକାନ୍ତି ସ୍ଥାପନାପରିବାର
ହିବ ହୋଇ ନାହିଁ ଜୟମନ୍ତେ ସେ ବାଇକ
ମୃତ ହେଲ ତତ୍ତ୍ଵରେ ପ୍ରାଣଦର୍ଶନ କନ୍ଦଳର୍ଣ୍ଣକୁ
ବରକାର ଦେବ ଦୋଷ ଏଠାର ପ୍ରଥାନପରିବାର
ଗ୍ରାମୋନାଥ ନିଷ୍ଠେ ଓ ଦେବତାଙ୍କରାମାପାଦେ ତେ
ମାର୍ଗୀ ମହାପଦ ପ୍ରତିତ ମନୁମଣିଷଙ୍କ ଧର୍ମରୂପ
ବାହୁମାନେ ଧର୍ମଗାୟାନଶାରେ କବିକୁ ଦେ
ଇଶ୍ଵରେ କନ୍ତୁ ଶକ୍ତିର୍ମର୍ଗରମାନେ କବିକାର
ଦୁଃଖଲଗାର ଅନୁମତ ଧର୍ମ କୁରାନ ଯେ ଶୋଭା-
ପାଦର କରିଥିବ କରିଛି ପ୍ରାଣାଦ ପ୍ରକରିତାର

କୁରି ଉଚଳେ ମାହ ଅମୃତାଜଳ ଗତପଥ ଗୋ-
ଟେବୁର ମହାରାଜଙ୍କ ଯେତ୍ରପଦ ବୁଦ୍ଧିମଦ୍ଦା ଓ
ଏକଳମ ଥିଲେ ଶୁଣୁଆହୁ ଆହୁଦନ ମଧ୍ୟେ
କିମେ ବ୍ୟକ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟର ଭୂର ଧାରଣକର ମୋତ-
ମାନଙ୍କ ଠାରେ କିମୁରର ସାମନକର ହେମ-
କଳୁ ଯଥୋତ୍ତର ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନକରିଲେ ।
ମହାରାଜ ଯଦୀପି ପ୍ରତାପବିରାମର ମୁଖ୍ୟମ କର
ଦମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବମଣ୍ଡଳୀ ପଦକାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠନ କରୁ
ଦିବରାନ୍ତର ଲାନାଧିଧ ଶାସ୍ତିଲେବନ୍ନା ।
ଗର୍ବମେଣ୍ଡ ବର୍ଷାରାଜ୍ୟରେ ସାବର ପାନ୍ଦୁଜଳ
ବର୍ଷାରେ ଜେବେ ବର୍ଷାରୁହ ପ୍ରଥାନ ଅର୍ଥ ଓ
ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଅପୂର୍ବତା ପାଇ ଦୁଇନ୍ଦ୍ରା ଲାହୁ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବକାଳ ପରେ ଅମୃତାଜଳର ମହା
ହେବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦା ହେଉଥାବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମେ
ମହାକଳଙ୍କ ନିତ ଯହରେ ଦ ଓ ନ ମଧ୍ୟରେ
“ରଥ ମୁଣ୍ଡିବୁରେ” ଲଗାଇଅଛନ୍ତି ଏହି
ହେବୁର କୋଥ ତୁବ ଯେ ମହାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରହ
ହେଲେ କିମେ ସମ୍ବକାର୍ଯ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ତରେ
ଅର୍ଥ ଓ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ବଜୁଣ୍ଣି ପରମ୍ପରୀ କର-
ପାଇବେ ।

NOTICE.

Baboo Rajkrishna Mookherjee
M. A. B. L. will deliver a lecture on "Hindoo Mythology" at an ordinary general meeting of the Cuttack Young Men's Literary Association to be held at the premises of Baboo Luckhmeo Narain Roy Chowdry on Sunday the 31st. Instant at 8 A. M.

Bhagavati Charan Chatterjee
Honorary Secretary
Cuttack Young Men's Literary
Association.

Cuttacel
20-7-70

ମନ୍ଦିର

ଶ୍ରୀ ମହାକୁ ନାଗପୁଣ୍ୟଦିବୀମ ପୁଣ୍ୟ ଅତୀତ ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶ

8

ତାଙ୍କୁ ରଖି କଲାଇ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମସିହା । ସାଥୀଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ସବୁ ଏହାରେ ପାଇବାରେ

ଅଗ୍ରିମ୍-ବାଣିଜ ସବୁ

ବର୍ଷାମେ ମଳ୍ଲ ଦେଇଲେ ହର୍ଷତ ଯତ

ମଧ୍ୟବଲ ପାଇଁ ଜାହମାନି କଥା

ଇତ୍ତିଗେଷର ଯାତ୍ରା

କେତେବେଳେ ଦିନାର ଉତ୍ସେଧେଣଗୁରୁ
ପୁଣ୍ୟବାର ପାନୁରୁଷ ହେଲା । ଧୋର ଦୂର
ପ୍ରଥମବ୍ୟାକ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥା ଜୋର-
ଅଛି ପୁଣ୍ୟ ଭାସ୍ତ୍ରର ବିଷୟ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ସନ୍ଧା
ହେବାରୁ କିମ୍ବାଏ କିମ୍ବା ହୋଇ ଜାଏ ଯଦି
ହେବ ଏହି ବଚନ ବାହାରିଲା ମାତ୍ରକେ
ଉଦୟପକ୍ଷର ସେନା ଏକାବେଳକେ ସମ୍ମରଣୀୟ
ନାହିଁ ଯେ ପରିଷ୍ଠର ସମ୍ମାନ ହେଲେ ।
ଚରଣପ୍ରାହର ପରିକା ପ୍ରକାର ସମ୍ମରେ ଏମୁ-
କ୍ତର କିମ୍ବା ମାତ୍ର ସମ୍ମାନ ଜଣା ନ ଥିଲା ।
ଧେବନ କଲିକତାରେ ସମ୍ମାନ ଆପି ପ୍ରବେଶ
ହେଲା ଯେ ବଜରବସ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ମାତ୍ର
ଜାମାଙ୍କ ଗରେ ଆକୁର ମହିସୁର ବୋଷଣା
ହେଲେ ଯେ ପ୍ରତିଧ୍ୟା ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ ଓ
ପ୍ରତିଧ୍ୟାରେ ସଂବାଦ ପ୍ରବେଶ ମାତ୍ରକେ ଦେଇ
ଥିଲା ହୋଇ ବାହାର ରବିବାରଦିନ ଫ୍ରାନ୍କିଦେଶ-
ର ଶାମାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଅନ୍ତମଣ କଲେ ।
ଅଜାଣିଲେ କୌଣସି କୃଥାରେ କିମ୍ବା ଦେଖା
ଯାଇ ନାହିଁ ଯେନକୁ କେବଳମନ କିମିତ
ଦେଇଗାନ୍ତ ଓ ଧର୍ମବିଳକ କାହାକ, ଜତନଶାକ
ପ୍ରାଦୁର୍ଯ୍ୟବା ବିଚିତ୍ର ଜୀବଜୀବ ହୋଇଥିଲୁ
କେହିପରି ଯୁଦ୍ଧବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁକିନ୍ତୁ
ହୁଏ ହେଉଥାରି । ଏତେ ଧର୍ମର ବିବାହରେ
ପ୍ରକୃତ ହେବାର କେତେକ ଯେତେ ବନ୍ଦ ଅବଳୁ
ଯେ ବୁଦ୍ଧବାଦୀ ବଜାମାନେ ଧୂର୍ବଳ ସମ୍ମର
କେତେଥିଲେ ଓ କିଛିଏ ସହାଯ ମାତ୍ରକେ ହୁଏଇ

ଏହା ବାହାର ପଡ଼ିଲେ । ଏହିପଥ ହେବା ଛପନ
କୁହରା ପ୍ରାନ୍ତବିମାନେ ଅଗମୟ ଭଣପତିଷ୍ଠି
ଏବଂ ରଖାଯାଇଲା । ଏମାଙ୍କେ ଦୂରଯୋଜା ବେଳେ
ପୂର୍ବରୁ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଥାବନ୍ତି ଏବେଳି ଏମାଙ୍କେ
ଅଗମୟ ଦିମ୍ବ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ପ୍ରାଣୀମାନେ
ରଖିପୃତ୍ତାରେ ଉତ୍ତା କୁହରା ଓ ଏମାଙ୍କେ
ମୟ ଯୁଦ୍ଧକୌମଳ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜାଗନ୍ତି
ବିଗେଷରେ ତିର ପୂର୍ବବର୍ଷ ତଳେ ଚର୍ମମବେ-
ଗରେ ଏମାଙ୍କେ ସମରପାତ୍ରିଜ ଦେଖାଇ
ପ୍ରଗଂଧ ପାଇଥାବନ୍ତି । ଏମାଙ୍କେ ଅସରାର
ନବକଳ ଦେଖାଇବାର ହୁଳ ଶୋଇ ବୁଲଥିଲେ
ଏବେଳେ ଭାବ ଧାଇଥାବନ୍ତି । ପୁରୀ ପ୍ରାନ୍ତ
ଓ ପ୍ରବିଷ୍ଟା ଉଚ୍ଚଦେଶ ରହିବେଳଖଣ୍ଡରେ
ସଂପର୍କାଳ ହେବାକୁ ଗଢାଇଁ ଏହିପଥ ଅନନ୍ତରେ
ଏ ହିଙ୍କଳ ନଅରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେବା ଅଛି ସହଜ-
କଥା ଅଛଇ । ଯାହା ହେଉ ଏ ସମରର
ପ୍ରାକାଶି କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ କେମୁଥରୁଁ ।
ଏହିବୁ ପ୍ରାକାଶି କାରଣ ବୋଲିବାର ହେଉ
ଏହି ଯେ ଏହା କୃତା ଆଉ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇ
ଗାବି ।

ପ୍ରାୟ ବର୍ଷକ ତଳେ ହେଲେନର ଶାଶୀ ଉଥା-
ବେଳାର ଅଜଗାରର ହେତୁର ସେଠାର
ପ୍ରଜାମାନେ ଏକଦରେ ଯୋଗ କର ତାହାକୁ
ବିଜ୍ଞାନ କଲେ ଓ ଅଧିକା ମନ୍ଦରେ ଗୋଲମାଳ
କର ପ୍ରକାଶର ବଳାଇଥିଲେ । ସେଥିରେ
ଦେଖିଲେ ଯେ ଜଣେ ଅଧିକାର ନ ହେଲେ
ପ୍ରଜାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ନିରାହିତ କୃଅର ନାହିଁ

କାହାକୁ ରଜା କରିବେ ଅନୁମନାକ କରିଥିଲେ
ଓ କେତେ ଗ୍ରଜ୍‌ପୁଣି ସେଥିରେ ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇ-
ଥିଲେ ଶେଷରେ ପ୍ରକାମାଜେ ପ୍ରଦିପାର ଗ୍ରଜ୍‌ପୁ-
ଣିକୁ ମନୋନାତ କଲେ ଫ୍ରାନ୍ତ ଏପକାର ବିଷୟରେ
ଅବଗତ ହୋଇ ବିଶୁର କଲେ ଯେ ପ୍ରଦିପାର
ଗ୍ରଜ୍‌ପୁଣି କେବୁ ଖେନରେ ବଜା ଦେଲେ
ପ୍ରଦିପାର ଉତ୍ସବରେ ଅଛି ବଳବାନ୍ ହେବ
ଅଭିବକ ତାହା ନିବାରଣ କମିତି ପ୍ରଦିପାର ଗ୍ରଜ୍-
ନିକଟକୁ ଦୂର ପ୍ରେରଣ କଲେ । ବଜା ଉତ୍ସବ
କଲେ ଯେ ଗ୍ରଜ୍‌ପୁଣି ହୋଇନିଯୋକନଙ୍କର
ଖେନରେ ବଜା ହେବା ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କର
ଅନୁମତି କି ଅଧିକାର କିଛି ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଯେହେତୁ କୌଣସି ଏକବଜା ବଳବାନ୍ ହେ-
ବାର କାରଣ ହେଲେ ତାହା ନିବାରଣ କରିବା
କରିବେଷପର ସମ୍ମରଣକାରୀ ନିଯମବୃଦ୍ଧିପ ପୂର୍ବ-
ପର ଗୁଲ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଅଭିବକ ଉଚ୍ଚ ବିଜ୍ଞାପନର
ପିତା ଅଧିକା ମୁଦ୍ରକୁ ବଜା କରିଦେବେ ଜ୍ଞାନ-
ବୋଲ ଖେନକୁ ସମ୍ମାଦ ଧାରାଇଥିଲା ।
ଏମନ୍ତ କଥା ହେଲାଠାର ଯୁଝର ବାରଣ
ନିବାରଣ ହେଲ ସବଜରେ ଅନନ୍ତାଜ କୁଅର
ମାତ୍ର ଫ୍ରାନ୍ତ ବଜା ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭ ହେଲେ
ନାହିଁ ସେ ପଦେ ଛଣିଲେ ବୋଲ ଅଭି କିଛି
ଅଥବା ଲାଭ କରିବାକୁ ମାନସ କରି ପ୍ରଦିପା-
ରାଜକୁ ପୁନବାର ପଦ ଲେଖି ବଜଗୁମାର
କେବେହେ ହେନର ରଜା ହେବ ଜ୍ଞାନ-
ପର କିଛି ଜମିକ ବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଲେ ସେ ପଦର ଲେଖା ପରି ସମ୍ମାନପଦକ

କି ସ୍ଵର୍ଗ ଅତିଥିବ ପ୍ରଦୟାର ଗତା ସେଷରେ
ବିରାଗୀ ପ୍ରାଣ ବରି ହୃଦୟ ଫ୍ରେରି ଦେଲେ
ଏହି କାରଣର ପ୍ରାନ୍ତ ସୁଧି ବିରାଗ ହିର ରେ
ଯୋଜଣା ଦେବାର ହଠାତ୍ ସମ୍ବଳି ପ୍ରବଳିତ
ହୋଇଅଛି ।

ଏ ଯୁଦ୍ଧର ଚରମପାଇଁ କବି ହେବ ହୃଦୟ
କୁହାଯାଇ ନ ସାରେ ସରଜ ଦେଖାଯାଏ
ଯେମନ୍ତ ଅଭିମରରେ ଥରମ୍ ହୋଇଥାଏ
ଗୀତ୍ର ଦୟା, ଅଳ୍ପରେ ଗୋଟିଏ ହେଲାଇ ନହିଁ ।
ଇଂଲାଣ୍ଡ ଏ ଦୟକ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଇ
ମମର ନିବାରଣର ବେଶ୍ଵା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ଦେଖିବେ କେବୁ ସାତ ହେଲେ ନାହିଁ ।
ହୃଦୟର କିଳାଯାଏନ୍ଦ୍ରେ ଘୋର ମଂଗାମ ହେବ
ବିଜରେ କେହି ବାହାରକୁ ଭଣା ନୁହନ୍ତି ।
ପ୍ରାନ୍ତର ସୁରିଷିତ ଦେନା ହଂଶେ ଘାଗେ ପାଇ-
ନଷ୍ଟ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧାର ମଧ୍ୟ ସାଜଲକ୍ଷ ବେନାବୁ ନୁହନ୍ତି
ନାହିଁ । ଏପରି ଆକଶେକ ହେଲେ ପ୍ରତ୍ଯେକ
ଧୟ ଆଉ ଗୁରୁ ଚାନିକୁଳ ଦେହା ବାହାର
ବିଶ୍ଵାରକ ପଢ଼ିବୁ ପ୍ରକାଶାନେ ଦୂରା ଗୁରୁଧା-
ରିଗ କରି ଘରରୁ ବାହାରିବେଳେ ଏପରି
ଭରିଦେଶର ଆଉ ବେରେ ଦେଶ ଏବି ଦ୍ୱାରା
ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ସହକାରୀ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ପ୍ରସିଦ୍ଧା-
ପକ୍ଷରେ ଜର୍ମନ ଓ ରସିଣ୍ଡା ନିଲିଆରନ୍ତି ।
ପ୍ରାନ୍ତ ପକ୍ଷରେ ଏବା ଖେଳ ଅଛି । ଅଭ୍ୟାସ-
ଦେଶମାନ ସଙ୍ଗର କିରଣ୍ପାଶ ଭରିଛିଲେ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକାର ଦ୍ୱାରା ଦୂରା କରିବା ପୁଣ୍ୟ
ଅନେକ ଲୋକ କରିବା କରିଥିଲେ ଯେ
ଇଂଲାଣ୍ଡ ପ୍ରାନ୍ତର ପକ୍ଷ ହେବ ଓ ଫୁଲେ ଦୂର
ଏବି ଦୂରିସିବେ ଇଂଲାଣ୍ଡ ଏପକାର ମହାପତା
କରିଥିବାର ସେ କଣ୍ଠାୟ ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର
ଇଂଲାଣ୍ଡର ମହିଦର୍ଶ ଦୋଷିଣୀ ଦେଇଥାଇଲୁ
ଯେ ସେ ବ୍ରଜ କୌଣସି ପକ୍ଷକୁ ଅକଳମୁକ୍ତ
କରିବ ନାହିଁ । ଏଥରେ ପ୍ରାନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧମାନେ
ଇଂଲାଣ୍ଡର ମହିଦର୍ଶ ନନ୍ଦା କରିଥାଇଲୁ ମାତ୍ର
ଇଂଲାଣ୍ଡର ପ୍ରକାଶାନେ ଏଥରେ ଅନ୍ତରକ
ଅବଶ୍ୟ ଭାବରୁ ପର କରିଲାରେ ପରି ଅପାରାର
କରିବାର ପ୍ରସାଦିତା ।

ଭାରତୀୟ ମାନ୍ୟମାନ ।

ମେଦନପୁରେ କଣେ ବଜ ଜମିଧାରୀ ବାବୁ
ନନ୍ଦନପୁରେ ନାଗ ନାଳଜଳପୁର ଅପାଳୀ-
ଜମିଧାରୀ ସେଇ ସହୁରୁ ଯେତିର ଗମ୍ଭେର
ଚରିଅଳୁଟ ତହିଁ ବିଷ୍ଵବରେ ଶଣିଏ ପରି ଧି-

ଯକୁ କର୍ତ୍ତା ପାଦାହେବ ବାନାଇ ସୁପ୍ରଶ୍ନକ ନିକଟ-
କୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ବେ ପଥର ଏକପ୍ରସ୍ତ ଲିପି
ପାହେବ ପ୍ରଗାଣିତ ଶାଧାରଣଙ୍କ ଗୋଚର ଦରନ-
ଗା ଶିଳ୍ପି ଅମ୍ବନାନଙ୍କ ନିଜକୁ ପଠାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ସାହେବ ଦୋକାନ୍ତି ଯେ ଭାବୁ ବାବୁ
ନାଳଜଳଦ୍ୱାରା ମା ୫୦୦ ଟଙ୍କି ଅଭାବକରାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ହଙ୍କରେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଜଳପ୍ର-
ବାଳୀ ଧରିବୁ ଦେଲୁ ଠିକ୍ ବେହି ସମୟରେ
ମେଦନପୂରରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗ୍ରମ୍ ହୋଇଥିଲା
ଦର୍ତ୍ତମାନ ସେଠାରେ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କାରମୀଳ ଦେଇ
ପିମାଣକୁ ୫୨୫ ଟଙ୍କା ଦରରେ କଳ ନେବାଣୀର
ଲୋକେ କବୁଳିଥାଇ କରିଥାଇନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେ
ଦୂରଯାଏ କରିବାକାଳ କଳିବୁ ଜେତ ଅବାଦ
ହୋଇଥାରେ ତେବେବୁରଯାଏ ଲୈକେ କବୁଳ-
ସଜ କରିଥାଇନ୍ତି ଏ ଦୂର ସାନର ଗୁଚ୍ଛ ପ୍ରାୟ
ଏବସମୟରେ ହୁଅର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥାକ
ପ୍ରଥାନ ନେତି ଅଛେ ।

ବାବୁ ନାମର କୁନ୍ତ ନାମକ ପଦ ପାଠକ
ଅମୃତମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଥିଲୁ ଯେ ନାମ-
ଜଳଦାର ପରମୋପକାର ହେବାର ସମ୍ଭବନା ।
ବାବୁ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ପରମ ନେ ଏହି
ନାମଜଳର ଛର ବୁଝି ଦେଖାଇବୁଟ ପଞ୍ଚ
ନେଇଥରନ୍ତୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜତମାନେ ଯେତେ
ପୂର୍ବର ଉତ୍ସାମ ବନ୍ଦହୁବେ ଯେ କେବଳ ମନ୍ତ୍ରର
ଧର୍ମପୂରେ କାଳଜଳଦାର ଷେଷ କହା ହୋଇ
ପାରେ ଏବେ ପଞ୍ଚମ ନେବାବୁ ପଞ୍ଚମ ହେଲେବେ
ଏ ଦର୍ଶମା ୮୦୦୦ ଏ କୁମିର ପଞ୍ଚମ ଲୋକେ
ନେଲେଗୋଡ଼ି ଏବେ ସୁଧା ପଞ୍ଚମ ନେଇଥିଲୁ
ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଥିଲା ୨୭ ହଜାର ମାତ୍ର
ପଞ୍ଚମା ହେବ ସେ ବିଶ୍ୱାସର କୁନ୍ତ ଯେ ପୂର୍ବ
ନାକରେ ପାଣି ଥିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାର ପଞ୍ଚମ ଏହିକଷ୍ଣ
ହୋଇଥାମା ।

ଗୁରୁଶ୍ରୀମେଣ୍ଡୁକ ଅନୁଗ୍ରହର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ-
ଲୟ ଜଳରୁ ମୁଖୋଗ ମୋଇଥିରୁ ଏଥରେ
କୁଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ର ସଦ୍ରର ଆଗ୍ରମ୍ ହେବା । ଆଜ
ଦର୍ଶାକୁ ଗୁହଁ ଲୋକେ ବାଲଶେଷ କରିବେ ନାହିଁ ।
ବାଜୁ ବୋଲିନ୍ତି ଯେ ସେ କହେ ଧାପଠାହାତିନ୍ତି-
କମିରେ ନାଲକଳ ମତ୍ତାର ତୁମମାସ ଥରମୁରେ
ମୂସ ଆଗମୁକଳେ ଓ ଏତେବେଳେ ସେଥରେ
ଧାରିଗରୁମାନ ସବଳ ହୋଇ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲୁ ।
ଗାକାଙ୍କ ଅନୁମାନରେ ସେଇଁ କମିରେ ପ୍ରଥମେ
ବାଲକଠାର୍ତ୍ତ ଧାନ କୁଶାବିଦ ସେଥରେ ପୁନ୍ର-
ବସଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ମହିରେ ବର୍ତ୍ତମାନ

(କୁଳମାନ ମଧ୍ୟମରେ) ତୁମ୍ଭା ସାହିତ୍ୟ
ସେଥିରେ ଚକଣା ଫଳର ହେବା ଓ ଏହା
ଜୀବ ଯେ କରିବେ ତାହାଙ୍କିର ଅନୁଭବ
ପାଇବାର ଦୂରର ଏସବୁ ବୁଝାନ୍ତ ଗଠିତମାତ୍ର
ଅବସତ ହେଲାବାଟି ଅମୂଳତତ୍ତ୍ଵ ବିଶ୍ୱାସ
ଦେଖିଥିଲା ଯେ ମୋତେ ନାରତିତାମାତ୍ର
ଦିଗେଷ ପର ହେଲାର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏବେ ।
ମାତ୍ର ତାମାତ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ-ଏଠା କରିଥାଇମାତ୍ର
ଦେହ ଅବୟବ ଜୀବବାକୁଳପର ମାନନ୍ତିର
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ କବ ହାହାନ୍ତି । ମୁହଁନ୍ଦେଖ ଏତେବେଳେ
ବ୍ୟଧ ବର ଲୋକଙ୍କ ଉପକାରିତାଟି ଦେଖିବେ
ବୁଦ୍ଧି ଉପାୟ ବରିଥିଲାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ନୀ
ଥିଲେ ଏତେ ବ୍ୟଧ କରିଲେ ସାହିତ୍ୟକାରୀ
ଲୋକେ ହେଥିର ଉପଯେକିତା ଏହାର କରିଲୁ
ଅକିଞ୍ଚନିବାକ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟଧ କରିଲୁ ଯେ
ଏଥିରେ ଜୀବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବାରୁ କୁଣ୍ଡିର ଦେହିଥିଲାନ୍ତି । ବର୍ଷା ହେଲେ
ନାଲିର ପ୍ରସ୍ତୋତନ ହାତ୍ତି ହଇ କରି କାହାରି
ହାଲେ କି ଛାମଟିର ବର୍ଷା କୋଣାଖାନ୍ତି ଏହା
ଦର୍ଶ ଦେଇ କରି କରି ପରିପ୍ରେସ୍ କରିବାଟି ହେଲେ
ଅସୁଧିକା ହେଲାଗି ଓ ଶୈଳପରିପ୍ରେସ୍ - ଏହାର
ସମ୍ମାନା ଦୟା ନାହିଁ । ବନ୍ଦୁ ଜୀବବାକୁ ହାତର
ଉପରେ ଯେ- ଯେତେମେଲେ ଏତେବେଳେ
ପ୍ରାଣ କରି ପ୍ରସ୍ତୋତନ ଦୟାରେ ହଜାରଟିକା
ମାତ୍ରକ ଏହାର ସୁନ୍ଦରୀର ମୃତ୍ୟୁ ଏହାର ପରିପ୍ରେସ୍
କରିବାର ଜୀବନ ଅବସତ

ପରିମେଷରେ ବନ୍ଦୁବୀ ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବାଗ ବର୍ମାରୀମାନେ ତଳମାହଙ୍କେ ଦୂର ମର
ମରଇ କିମ୍ବା କରି ଅବସର ବନ୍ଦୁବୀ ଦୂର
ଦୂର । ମର ଦୂରରେ ତଳମାହ ପିଧୁରେ
ଦେଶମଧରେ ଲାଲ ପଣ୍ଡିତଙ୍କେଲେ ଆଗର-
ଥମୟଙ୍କେ କବ ହାତେକ ତଳମାହଙ୍କିବ । କିମ୍ବା
ଏବ ଏମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ମରମଧରେ
ଲାଲ ମରମଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ ମୋର କରି ମର ଦୂର-
ରେ ଦବିଦର କଳ ମହିନେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ହାତୀ ଦକ୍ଷିଣ ଗୋଟିଏ ରାଜସୁଲାଲଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ରେ ପରିଶିଳିତ ହେଲେ ହେ ଏହାର ଲାଭ
ଦେଖି ଅନୁମାନକୁ ବୋଧ କର୍ଯ୍ୟ ଏ କେତେ
ନୁହେ ଏହା କାଳିତେଷ ପଥର । କରୁଣା
ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ର ପୃଷ୍ଠ କରାରେ କରିପାଇ କିଛି
କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହାର କେତେବେଳେ କରିବାର

କରିବାର ଆଶ ତେଣିକି ଥାର ଉଷ୍ଣ ଦେବା
ଅକବାଗ ମାଟେ ମିଳଇ ନାହିଁ । ଏହି କାରଣ
ଲୋକେ ଏହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଭୟ କରନ୍ତି ।
ପେଂବାତପାୟ ପାହ ଏହାର ଅନ୍ୟପ୍ରକାଶ
ପ୍ରତିକାରର ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେବା
ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧପଥରେ ପାଠକଲୁ ଯେ ମହିଷୁରରେ
ଏଗେଗ ଉତ୍ସତି ହେବାର ହେଠାର ହୁନ୍ତି ।
ମୁଖମାନ ସମାଗେହ ପୂର୍ବକ ପୂଜା କାର୍ଯ୍ୟରେ
କିମୋଗ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ନିରାପଦ ହେଠାରେ
ବଳଦ ବଳିଦାନ ହେଉଥାଇ ଏକଦିନ
୨୭ ଜୋତି ବଳଦ ଏକଦେବାକୁ ବଳି ଦିଆ-
ଯାଇଥିଲା । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ନିରାପଦ ମଙ୍ଗ-
ତାପୁଜା ଓ ନିରାପଦର୍ତ୍ତନ ବର ବୁଲୁଥାଇନ୍ତି । ଓ
ମୁଖମାନମାଟେ ମଧ୍ୟ ବାବ୍ୟ ନିଷାଣ ଦେଇ
ବୀରହିତାହିରେ ଏକଦିନ ନିରାପଦମଣ କର-
ଇଲେ । ଏବୁ ଦେଖି ଲୋକଙ୍କର ଅଚୂରତା
କଣ୍ଠମାରୀ ଓ ନିରାପଦ ଗୁରୁଥିତେ ଯେ
ରେଗ ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଅଛି ତହୁଁର ପ୍ରକାର
ପ୍ରମାଣ ଏଥିର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ । ରଥଯାତ୍ର-
ସମୟରେ ଏବେଳ ଏଠାରେ ଜାଗ ହୋଇ
ଗୋଡ଼ିଏ ପ୍ରାଣ ନାମକରିଥିଲା ଗର ସପ୍ରାହିରେ
ଥା ବିଜୁ ଅଥବା ହେଲୁ । ଫୁଲ ନିରାପଦେ
ଯେପରକାର ଦେଉ କଟକ କେଳରିତରେ ଏଗେ-
ନର ଯେବେଳ ପରାହମ ଦେଖାଗଲା ତାହା
ଦାବଥିଲାୟ । ଏହି ଭୟଙ୍କର ଉତ୍ସତି ପ୍ରାୟ
କୌଣସିରେ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗର ନିରବାର
ତଥେ ପୀତିତ ହୋଇଥିଲା ପରାହମ ସେ ଏକ-
କାର ଆବେଗ୍ୟ ହେଲା କିନ୍ତୁ ସୋମବାର
ବକାଳେ କୁର ପାଇଜଣକୁ ଦେଖ ଧରିବାର
ସହ ରାଶିରେ କଜଣ ମରିଗଲେ । ମଜଳବାର
ପକାଳକିଛି ୧୦୧୪ ଶକୁ ରେଗ ଧରିଗଲା
ମେହିକେଲିରେ କି ୪ ଟଙ୍କା ମରିଗଲେ । ତହୁଁ
ପେଟିଥିଲା ପାଠ୍ୟକାରୀ ପାଠ୍ୟକାରୀ

ସେବିମାନଙ୍କୁ ଛାନାନ୍ତୁର କରିବାର ପରମଶି
ହୋଇ ଗୁଡ଼ିଆଗଣ୍ଠ ପଢ଼ିଥାରେ ଦେଖୁ ଛାନ୍ତି-
ବରି ବେଶିକୁ ସେତାରେ ରଜାଗଲ ଓ ମେ-
ତୀକୁ ଯାଇ ସେହିବୀରେ ପୁଣି ଏ ଛଣ ମଲେ
ଧିବାର ଦିନ ପନ୍ଥୀ ଏ ଜାହାନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଧର-
ିବ ଜେମରୁ ପଠାଇ ଦିବାଗଲ ଓ ସେହିଦିନ
ମର କଳଣର ପାଶ ନାହିଁଲା । ଏମିପେ
କମନରେ ପାଦ କୁ ହିଁ ଏବେଳା କେ ତହୁଁ
ପଥର କ ହିଁ ଘର ମୁହଁ ହୋଇଥାଇ ।

ପୁରୁଷସମୟଠାର ଏହିପଦକ୍ଷତାର ଭେଦ-
ଠାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଅଥବା

ବୁଦ୍ଧିବିଷଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଳରେ ଲୋକବୃତ୍ତିଯା
ଯେମନ୍ତ ଉଣା ଓ କେଳର ଓ ଅଗାମୀ
ଯେମନ୍ତ ପରିଷାର ଏମନ୍ତ ପୂର୍ବେ ନ ଥିଲା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ କେଳ ଏମନ୍ତ ପରିଷାରିଥିଲୁ ଯେ
କୌଣସିଠାରେ ଚିହ୍ନ ଅଳିଥ ବି ଦୁର୍ଗନ୍ଧିତ୍ୱବ୍ୟ
ଦେଖିବାର ନାହିଁ । ଯେ କେହି କେଳକୁ
ଦେଖିବ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା କରିବ ମାତ୍ର ଏତେ-
ସହ ଆର୍ଥ ଗେଗ ନିବାରଣ ହୋଇଥାଇଲା
ନାହିଁ । ବୋଧ ହୁଅର ନିଗରର ମଧ୍ୟମୁଲୀରେ
କେଳ ରହିବାର ଚାହୁଁ ବର ମନ୍ଦବାୟୁ ଏଠା-
ରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଏକ୍ଷୟ ଉପାତ କଲା ।

ଦୁଃଖର ବିଷୟ ସେ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଝେ-
ପଜରେ ତାକୁର ଗାହଁ ତାକୁର ମାନ୍ଦ୍ରାନାଲଭ
ଥାହେବ ଗତସଂପ୍ରାଦରେ ଚଳଗଲେ ତାହାଙ୍କର
ବଦଳ ତାକୁର ଅସିନାହଁ ଓ ପଲଞ୍ଜ ତାକୁର
ସେଇରେ ନେଇଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କପାଇଁ କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ନୁହଇ ବୋଧ କରି ତାହାଙ୍କର
ନିଜର କର୍ମ ଅସ୍ଵକ ଥିବ । ମାତ୍ର କେଳର
ଥାହେବ ଓ ନେତ୍ରିବ ଯେଉଁପ ଘରଶ କରିଅଛନ୍ତି
ତାହା ଦୂର ପ୍ରଗଂଧାର ଯୋଗା । ଏମାନେ
କିମ୍ବା ଗେଗରୁ କାହିଁନେଇ ନ ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର
ଏହିଥା ଗେଗିଲି ଥାଣରେ ରହି ଅହାର ନିଜା
ରଜ୍ୟର ପୁଣକ ତାହାଙ୍କର ରକ୍ଷଣ ବେଷ୍ଟଣ
ଯଥପ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ସବୁ କରିଗର୍ଭତାରେ
ଦିଖା ନ ଯାଏନା କେଳରମାହେବ ଦିଗ୍ନେଷ
କଣଶତା ପ୍ରକାଶ ଶୁଦ୍ଧକ କେଳରାବୀ ସମୟ
ଇଦିକ୍କ ମନ୍ଦର ଗୟ ଦୂର ବରଣାର୍ଥ ସେମା-
କୁ ପରିଚିନ୍ତନ ରହଇ କରି ଅପଣାଙ୍କ ଧର୍ମ ଓ
ଧ୍ୟାନସୂରେ କର୍ଜନ କରିବାକୁ ଅମ୍ବନର
ଲେ ଓ ପେକା ପାଇଁ ବୈଜନିକାଙ୍କା ଧାରା
କା ରହି ହେଲ ଜାହାର ତାହା ଦିଗ୍ଭରନ୍ତି ।

ହରେ କରୁଥିମାନେ ଉତ୍ତମରେ ଶାଶ୍ଵତାଖାତ
କ ପଠନ ଓ ହରବୋଲ କାର୍ତ୍ତନରେ ଏମନ୍ଦିର
ମାମ୍ବ ହେଲେ ଯେ କେଳ ଜାହିଲି ପଢ଼ିଲ
ରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ଉପକାର
ଉତ୍ଥବ ସନ୍ଦେହ ଯାହା । ମନକୁ ଦିମ୍ବ
ବା ଶେଗ ଦିବାରଣର ସବାପେଣ୍ଠା ପ୍ରଥାନ
ମୂଳ ବିଶେଷ ଲୋରତା ଗେଗ ଉପରେ
ନକ ଲୋକ ହେଉରେ ପବେଣ ବରତା ।

ଅନେକ ଦିଶ୍ୟ ଯେ ଏ ସମ୍ବୁଦ୍ଧାଙ୍ଗ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ତେ ଗ୍ରାମୀୟ ମାଳିଫି-
ରାଜ୍ୟକ ମାରଣ୍ଡେ ଏ ସବୁ ଅନ୍ତରେ ଉପରେ
ଓ ସ୍ଵପ୍ନ କରିବାକୁ ମୁଖରେ ଠିଆ-

ଦୋଇ ଜାହାଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ଓ ଜାହାଙ୍କର
ଯାହା ଇଚ୍ଛା ଜାହା ଖାଇବାକୁ ଦେବାରେ
ପେମାନଙ୍କର ପିତ୍ତର ଭୟ ଦୂର କରି ଉପକାର
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯାହା କୌଣସିଲୁଣ୍ଡେ ଦୁଃଖବାର
ଅପରହ୍ନ ବେଳଠାର ତେଲ ଭିତର ଗୋର
ଗାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରିଆର୍ଦ୍ଧାଦେବ ଗତକାଳ ଏ
ନଗରର ଜେଲ ଓ ଚକ୍ରସ୍ଥାଳୟାଧିକାର ଭାବ
ପ୍ରହଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ । ସେ ଗହିଁ ପୂର୍ବମୁଦ୍ରିରେ
ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ ।

କେଳର ତୋଲାଗେଲ ଶେଷ ହୋଇ
ନାହିଁ ଗତକାଳ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁର ଥିଲେ ଓ
ମହିଳାଗତ୍ତରେ ଥିବା ପାଇଁରବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ
ଗୁରୁବାର ଜଣେ ମରିଗଲା ଓ ଆର ଦେବେ-
ଲୋକ ପ୍ରାଣର ଅଶା ନ ଥିଲା । ଏହିବେଗରୁ ସ୍ଵ-
ର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକାର କରେଇ କଳାପାଦେବ ଗୁରୁବାର-
ାମ ତିନିଦିନପାଇଁ ବନ୍ଦ କରିଥିବାକୁ । ଏ
ବିଚରଣ କେଳଖାକୁ ଲାଗି ରହିଥିଲା ସତରଙ୍ଗ
ଏଠାରେ ଉପ୍ରେ ଜାଗ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

କିନ୍ତୁ କରେ ଅଗାମୀ ମାସଠାରୁ ସେବିଂ ସବ୍ୟଳ
ସୂମ ପ୍ରତଳ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏକାକ୍ରମରୁ
ହେବ ଏବିଷ୍ୱରେ ଯେଉଁ ଦୌଷଣାପଦ
ଦିଲାଥାରୁ ତାହା ଯଥାହାରେ ପ୍ରକାଶ
ହଲୁ ପାଠକମାନେ ତାହା ପାଠ କରି ସବୁ
ବିଗତ ହେବେ ।

ସୋଇନାଟ୍ରୀନ ପଦେଳଗୋନର ଅପ୍ରାଇମୋକ-
ା ଗରୁଥବାର ମାର୍କେଟ୍ ସାହେବ କିମ୍ବା
ତାହାର କବଦର ଖଲାପ ଦେଲେ କେବଳ
ଏହିଏ ରହିଲା ।

ଦେଖିବନ ହେଲାର ପାହେବ ବିଗୋଟ୍ଟିନା ଧୂ ଏକବର୍ଷ କାଶବାସର ଦୟା ଦେଇଥିବାକୁ
ହି ଅଗ୍ରାଳ ଦୟାବାଗ୍ରା ଦୟାଜୀବୀ ସୁକର

ଏହିମାସ ଜା ୧୪ ରଜେରେ କଲିବରାଇ
କରେ ସେଇଁ ପ୍ରବିମାନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରେସ୍‌ର
ଶତମାନ କଟକରେ ଘରୁଦ୍ଵାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦର୍ଶା-
ରେ ଦିଲି ଯାଇଥାଛି । ମହାକନ୍ଦମାନକର
ର ଅନେକ ସତ ହେବାର ପମ୍ପାବଦୀ ।
ମାଏ ଖେଳାରଗାଇଁ କେହିଁ ଅବାଳତି-
କଲିଗ କରିବାରୁ ପରମାର୍ଦ୍ଦ ଦରିଦ୍ରତି ।

ଯମେନାହେ କୁରବେଳେ ଗପୁଛ ଏହି ବିଷ
ସ୍ଵକ୍ଷପାଠ କହୁ ଗାନ୍ଧଦେଶରେ ଯନ୍ତର ଉପକାନ୍ତ
ଯୋଇଥିବାର ତାରତାକ ସଂକାଦର ଅବଗତ
ହେଲୁ । ଗାନ୍ଧଦେଶନେ ସମ୍ବାଦର ଜୀବୋଜ
ହେଲାରେ ବାସ ବିଦ୍ୟା ଧରି ଓ ଶିଖ୍ୟାର
ଦେଖେ ମୋକଳ୍ପ ବିଧ ବରିଥିବାକୁ । ବ-
ହେତୁ ଏକାର୍ଥ୍ୟ ହେଲା କିଛି ଲାଗ ପଢ଼ି କାହିଁ
ମାତ୍ର ଉତ୍ସବର ଦୂର ପ୍ରଥାନ ବଳ ସଂଘରେ
ଚାନ୍ଦଗଳ୍ୟ ସୁବିରେ ମରିହୋଇ କେତେ ଯନ୍ତ୍ର
ଅଛିବେ ବୋଲିଯାଇ ନ ଆରେ ଯାଦାପହର
ପ୍ରମୁଖର ଗତି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିରେ ପଦଲେ ଘରେ
ଦାହାରେ ପୂଜାକେ ବିଧ ସମୃଦ୍ଧିବା ସହଜ
କଥା କରଇ ।

ଭରତବର୍ଷର ଆୟ ବିଷୟ କଷମ୍ବରେ କିନି-
ଚର ଉତ୍ସବଶ୍ରୀ ଅଗେପିବଶ୍ରାମକ ସମ୍ବରେ
ଜର୍ଜ ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଅଧିକାଳୀଣ ସର୍ବ
ତେ ସର୍ବପଦ ଲମ୍ବମାତ୍ରକୁ ବନା କଲେ କାରଣ
ଏହାଥାର ଅନେକ ପଳାପାତଙ୍କ ହୃଥର ଓ
ଏହା ହୋଇପିଲେ ଭରତବର୍ଷର ଉପଯୋଗ
ନିହେ ।

କାନ୍ତଦ୍ୱାରୀରୁ ନେଇ ପଥପ୍ରେରକ
ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଯାଗାନରେ ଦଶକର୍ଷପୂର୍ବେ ଜୀବି-
ଏମାତ୍ର ଧ୍ୟାନକଳ ନ ଥିଲା ଏହିବେଳେ
ହେଠାରେ ୩୦% ଏ ଧ୍ୟାନକଳ ଯାହାକି ଅଛି
ଓ ସେହିର ଜୀବିବିମାନେ ସମ୍ପ୍ରେ ଯାଗାନର
ମୋକ୍ଷ ଅଛି । ଏପରି ହେଠାର ପୂର୍ବକରନ୍ତରେ
ଜୀବିବିଧ୍ୟାନକଳ ଜୀବାକ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଅଛି ।
ଯାଗାନର ମୋକ୍ଷମାନେ ଅଧିକ ଦେଇବ କାରଣ
ଅତି ଉଚ୍ଚର ସହାର ଏଥିର ହୁଏଗାଏ ।

ଶାରମନ୍ୟୁକ୍ତ ହଜେ ଏମାଦିବାତା ହିନ୍ଦୁଯେ-
ପ୍ରିୟଗୁ ଲେଖି ଥାହାରୁ ଯେ ପଛକଣ ପିରଙ୍ଗା
ପ୍ରାଣିରବେଶ ଧରୁ ଦିନରଘୁରୁକୁ ବ୍ୟଥାବଞ୍ଚି-
ପଳ୍ପ ସହିରାରେ ପଶିଥିଲେ । ଦେଉଳବ
ବର୍ଷକାରୀରମାନେ ତାକାର ଧର କର ପଢ଼ୁଥିବୁ
ଅର୍ଥତ କରିବାର ସେମାନ୍ଦର କୁଠା କାହାରେ
ଲେଗୁଥାର ଅର୍ଥବନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଏବସ୍ତ ଗାନ୍ଧେଶ୍ୱରେ ବରାଳୀ ଅପିମ୍ବର ଦର
କୁଳ ହୋଇଥାଏ । ଓ ମାଲୁଆ ଅପିମ୍ବର ଦର
ଯଥାପେଣ୍ଠା ଦିନ ଦିନ ।

ବରଲାର ଲେଖନଙ୍କ ଗହରୀର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ଗମନ ଦଶାରୁଳ ।

ବେଶାରଣ୍ୟକୁଳର ତା । ୧୦ ବଜ୍ର ଲୁନତାରୀ
ଏ ୧୮ଟିମ ଜୀବଜୀବନର୍ଥିଙ୍କୁ ଅନୁଭବିତ ବର୍ଣ୍ଣା

ହେବାର ଅଭିଗ୍ୟ ଜୟମାନଙ୍କଳି ମୋରହାର
ସହବମଧ୍ୟ କଲ ଅବିଥୁଲ । ସରକାରୀଙ୍କଠେବୁ
ପରମଧ୍ୟରେ ଅଣ୍ଟୁ ଥାଏ ପାଣି ମୋରଥୁଲ ଓ
ଲିଖିବର କଣ ପକ୍ଷୀ ପକ୍ଷୀ ଅନେକବରନ୍ତି ହୋଇଥାଏ-
ଛି । କୃଷ୍ଣର ଅବସ୍ଥା ପରମନ ସବ୍ଦରେ ଠୋଇ
ହୋଇଥାଏଛି । ମନ୍ଦିରର କିମ୍ବା ନାହିଁ ହୋଇଥା-
ବାର ବହୁର ପରମାଣ ଜଣା ନାହିଁ ଚାଲୁ-
ଦାବିମମାନଙ୍କ ମୋରାଷଳକୁ ଯାଇବାକୁ କରିବାର
କରିବାର ଓ ବିଶେଷ କ୍ଷତି ପେଶେନେ ଅପାରଜଣ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ରହିବ ଏବେ ଜଣାକପ୍ରାଣ ପୂଜାବାର
କୃଷ୍ଣର ତେଣୁ କରନ୍ତି ।

ମାର୍ଗେଣ୍ଡର ତଥେ ସଂପ୍ରେରକ ଶୋଲିପ୍ରର
ଗହେରୁ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି କଣେ ହରାଯାଇନ୍ତି
ମହାସଙ୍କ ହଜିଥାଇ ଅଛିରେ କୋପଟଳେ
ଉତ୍ତାଇ ଦିଅଗଲା ଏକ କଣେ ହେର ମହା-
ନ୍ଦିନୀର ଦିଇ ସମ୍ଭବ ହେର କରିଥିବାର
ଜାହାର ହୁଏ କହାଗଲା ଏପଢାର ବଣ୍ଣମାନ
ଅଛି କିମ୍ବୁ ଅଚାର ଅଥବା ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ସମ୍ଭବ ଦେଖାଯାଏ ଅପରାଧ କୁଣ୍ଡ ହେବା
ଦିମେଷନ୍ଦିପେ କବାରେ ହୁଅଛି ।

ଦିନର ପ୍ରସତି ଗବର୍ଣ୍ମେବୁଝ ଅନୁଶେସନ କୁଳକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପରିଷକ୍ଷା ସହିତ କଥାଗୁଡ଼ିକ କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦିନକରେ ଜଣେ ମାଲି କଲାହର୍ଷ ଉପରେ କଥ ଅଣିବାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁଭବିତ୍ୟ କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ହୋଇଅଛି।

ଏହିଦେଶ ବିନିତା ଟହିର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପଥକା କରିବା ବାଜଣ ଯେଉଁ କହିଲୁ ସେମାନେ ନିଯନ୍ତ୍ର ଅଛିବୁ ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରସାଦ କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହିଦେଶୀୟମାନେ ବିଜ୍ଞାତରେ ପରିଷାର୍ଥ ଉପର୍ଦ୍ଧି ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଦେଶୀୟ ପ୍ରଥାଜ ବର୍ତ୍ତପକ୍ଷଙ୍କ କିବୁଳ୍ଯ କଷ୍ଟରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଘାଁପିଇପୁ ଦେବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ସେହି ଘାଁପିଇବରେ ଦୂରାନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଦେବ

ପ୍ରେସିଟେନ୍ସି କଲେଜର ଗଣିତଶାସ୍ତ୍ରର
କୁଳପୂର୍ବ ସହକାରୀ ଅଧ୍ୟାପକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆନନ୍ଦମୋ-
ହନ ଦସ୍ତୁ ବାବୁ ବେବବଚନ୍ଦ୍ର ଦେହଙ୍କ ସହିତ
ଏବନ ବିଲ୍ଲାତ ଗମନ କରିଥିଲେ । ଆନନ୍ଦମୋ-
ହନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯାର୍ତ୍ତ ବେମ୍ବିଜ ଦୟକ-
ବିଳମ୍ବ ସଂଖ୍ୟାର ହୁଲମାପଦ୍ମବେ ସେଠାରେ
ସହି ପ୍ରାକାର ପୁରୁଷ ଗଣିତଶାସ୍ତ୍ରର ସଂଖ୍ୟା-
ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇ ଉଚିତ ଏକାର୍ଥିତ

୪୦୦ କାର ଗେଡ଼ିଏ ପ୍ରଦବୁଣି ଲାଭକର୍ତ୍ତା
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ନିର୍ଭବ ଏହି ପାଠକେ
ବିଶ୍ଵାସ ।

ଆମ୍ବାନ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମହା
ଶିଥିଲ, ସବୁ ଅଧିକ ଯୁଦ୍ଧର ବିଦରଣ ପ୍ରାତି
ହୋଇଥାଏନ୍ତି

(୧୦) ଗାନ୍ଧାର ଥିଲା ଏହାର କବ ଆମ୍ବା
ଶତାବ୍ଦୀ, ବ୍ୟାକୁ ଶତାବ୍ଦୀ ।

(୧) ଲାମାଳୁହର ଥୁଟ୍ଟନେବାୟ
୧୯୫୭, କବି ପଣ୍ଡିତ ।

(୧୦) କର୍ମକୁଳ ଏ ୨୭୯ ଦିନ ଅତି
୧୯୩୦, ବେଶ୍ୟା ୧୯୩୦ ।

ଗର୍ବଦର୍ଶ ଦିକ୍ଷାବରତମ୍ ପଣ୍ଡାଶାରେ ଯୋଗୀ
ଗୃହକଣ ମେଗୀମୁଲୋକ ଉତ୍ତାପ୍ତ ଏହାରୁଥିଲେ
ଜାହାଙ୍କର ପଣ୍ଡାଶାର ଫଳ ପ୍ରକରିତ ହୋଇଥାଏଲୁ
ସେଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ପିତରବରତବୁବେ
କୁହିଗ ଦେହାରହିନୀ ପଣ୍ଡାଶାର ନାମରେ ଦ୍ୱାରା
ରମେଶ୍ବର ନିଜ ଏହା ବାବୁ ଦହାରିଲୁଛି ଶ୍ରୀ
ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟମାନ ପାଇଥାଇଗଲା । ଏଥିର
ଫଳ ଅନୁଦେଶନମୁକ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ହେତୁ ଶୈଶବ-
ବିର କଥା ବାବୁ କରି ନ ପାଇବା । ଡକ୍ଟରବାବାଙ୍ଗ
ଦ୍ୱୟ ଇତିହେସର ଶ୍ରୀମନ୍ତକୁ ଆହାର ମାତ୍ର-
ପାଇବାରେ ଜୀବିଧରତ୍ତ ଏହା ବି ପାନୀନ୍ୟ ପ୍ରମାଣାର
ପରିମାଣ । ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ପିତରବରତମ୍ ପଣ୍ଡାଶା-
ଶାର ବର୍ଷମେଳା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବାର କହିଲୁ
କହିଲୁ କଥା ଅଟିରା ।

ଏତୁକେବେଳ ଗଢ଼େ ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ଯେ
ଦୁଃଖୋତ୍ସବ ରଥ୍ୟାୟା ସର୍ବଦେବଙ୍କର ଉତ୍ସା-
ହା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରଥମେ ଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ଦୂରେ
ସଥିରେ ଦେଖିବ ଉତ୍ସାହନାହ ନିରିଅଛି ।
ସବୁ ଯେତାକୁ ଉତ୍ସାହର ପ୍ରାନ୍ତିକାମାନ
ବେଳେ ହୋଇ ଦେଖିବ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ସାହ ଦଶା-
ମୁଖେ ପ୍ରତିବାନମନ ଦେଖିବ ଦେହସ୍ଵରିକଣନାଥ
ହାତରୁ ରଥରେ ଚରି ବହୁଦିନ ହାତାବୁରରେ
ଏ ଧୂନାର ସର୍ବରୁ ଫେରି ଆମକୁ ଓ
ପ୍ରତିବାନଗତ ଗୋଷକାଳରେ ସର୍ବ ଘଡ଼କାର
ଜାହା ଉତ୍ତର ବନ୍ଦନାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବେ, ପି, ରି, ଦି, କେବଳମାତ୍ରେ ବୁଝିଲାମନ
ଅଭିନ୍ନ ୫

ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପାଇବା ସହିତ କୃତ ହର୍ଯ୍ୟ-
ଶାର୍କର କଷ୍ଟକୁ ପ୍ରଶ୍ନିତ୍ୱାମାନିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ
କଥା ପାଇଲେ ।

ଉତ୍ତରଲିଙ୍ଗପଥିକା ଜୀ ଶ୍ରୀ ଶିଖେ ମାହେ ଜ୍ଞାନ ସନ୍ଦେଶ ମହିଳା

ପେରି ରପଣ

ପରମଗୁଡ଼ନାଥୁ ଅମେଷ ସଦଗୁଣ ଗନ୍ଧ
ତଥ ମହିଳା କହିଥିଲୁଗଣପତି ଶ୍ରୀଯଜ୍ଞ
ଭାବକମ୍ପିନା ସମ୍ମାନକ ମହାରାଜୁ ସମୀପେଷୁ ।
ହେ ସମ୍ମାନକ ଶିଖେନାହେ !

ଅନୁତ୍ରକପୂର୍ବକ କମ୍ବଲାରୀ କଟପୟ ଦେଖି
ଉଦ୍‌ବଳପୁର୍ବିଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚରେ ଦେଖିବେଗିତ କଲେ
ଶ୍ଵର୍ତ୍ତ ଘୋଷଣା ସମ୍ପର୍କ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହିଲରେ ପ୍ରଚୁର ଜଳ ବୃକ୍ଷ ନୋହା
ଦାର କୃତିକାର୍ଯ୍ୟ କହି ଉତ୍ତମମୁଖେ କଲୁନାହୁଁ ।
ବିଗନ୍ଧୀଶ୍ଵରମାନଙ୍କରେ ଦେଖାଥିଲୁ ଯେ ଏ
ସମୟକୁ ବିଲ ଗହର କୂପ ଉତ୍ତାଗ ସଙ୍କଳପରିବର୍ତ୍ତ
କଲାଧୂକରଣମାନେ ଜଳଜାଳ ବିଦ୍ୱାରବଳରେ
ବ୍ରଦ୍ଧିକରୁ ପ୍ରଳାନାନ୍ତି ହୋଇ କରୁମୁକ୍ତିଧୂ ବ୍ୟତି-
କାନ୍ତି ଜଳଥାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ନର୍ତ୍ତନପ୍ରତ୍ଯୁତା ପ୍ରବ-
ରନ୍ଧୁବକ ନମ୍ବନ ନମ୍ବନପ୍ରାତି କୋତୁହଳ ସମ୍-
ପୁରୁ କରନ୍ତୁ । ରେବ ୧୦୯ ଜଳହୀସ କାରସାଦ
ବୃକ୍ଷବୋରୁକ ଜନ୍ମ ଗଣକର ବିକଥ ପୂର ସନ୍ଧାନ
ଓ ବନ୍ଦଳ କଞ୍ଚକ ବାଲ ଗମନଗର୍ତ୍ତ ନିରାଜ ବିଦ୍ୱିତ
ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ବାହଦନାମ କାମରେ
କରୁଛିବର ଉତ୍ତଳିତ ଦେଖାଥାଏ । ଧାନ୍ୟଦ
ବାଣୀର ମସି ବୃକ୍ଷ ବିଲୁପ୍ତିର୍ଥୀ ବିବରନାନ
ହୋଇଥିବାର ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଲୋକନ କଲେ
ଦୋଧ ହୁଏ ଯେମନ୍ତ ଅବଳକନିତା ହରିପୃଷ୍ଠୀ
ଜନ୍ମିଲିବା ପରିନାନ୍ତବକ ଉତ୍ତପ୍ତଦେଶ ଗୋର-
ମାନ କରିଅଛି । କିନ୍ତୁ ଜଳର ସମସ୍ତରେ
ଆଦିକାନ୍ତ ସେବନାତ୍ମ୍ର ଦୃଷ୍ଟିଗୋରର ହୋଇନାହୁଁ
ପ୍ରତିରୋମାନେ ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶରେ ଜଳଶଙ୍କଣ ମସି-
ଯେତରେ ପ୍ରଚୁର ଜଳ ନାହିଁ । କୋଣାର୍କ
ଫଲଟରେ ଦେଖାରେମାନେ ଗୋପାଲଗନ୍ୟରେ
ମୁଗପାଦୁ ହେଲେଣି । ନନ୍ଦରେ ପ୍ରଚୁର ତଳ
କାନ୍ତି ନୋହଲେ ଅଜାନ୍ତ ଅପତ୍ପର ସମ୍ମାନା
ଅଟରେ ମାନ ବୃଦ୍ଧବାର ବୃକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।

ତତ୍ତ୍ଵାର୍ଥ ଶସ୍ତ୍ରପ୍ରତି ଦିଶେଷ ଉପକାର ହେଲା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟେ ଦୋଷଶୂନ୍ୟତା ସମ୍ମାଦନୀୟ
ଅବାଗର ତୃଷ୍ଣବନ୍ଦର ନାଥମୁଁ ମାକରଶ୍ରୀ କିନ୍ତୁ
ହୋଇଥାଏ । ଦର୍ଶକାଳରେ ଲେଖେ ପ୍ରାୟ ଜାତ
ଦୋଷ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୃଷ୍ଣବନ୍ଦରେ ଉତ୍ତାପ
ଏକଦଶ ପ୍ରବଳୀହତ ହେଉଥାଏ ଯେ ଗାନ୍ଧାର
ପ୍ରଚାଲିତ ହୋଇ ବସ୍ତୁ ବସ୍ତିରର ଛାଇ ସହିବାର
ବସ୍ତୁ ହେଉଥାଏ । କମଳଙ୍କ ପର୍ବୁ ତନିଦନ ବୁଝି
ହେବାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ତୃଷ୍ଣବନ୍ଦାହାହୁଁ । ଗଜଦର୍ଶ
ବଗଦୃଗୁ ଦ୍ୟାନୀ ବୋଇଥୁବାର ବିଦୁତବାକୀନ୍ୟ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପ୍ରବଳୀ ହୋଇଥାଏ । ତହିଁରେ
ସମ୍ମ ଶ୦ ଷଷ୍ଠି ସଂଗଂକ ଲେଖେ ପାତ୍ରିତ
ହୋଇ ତୃଷ୍ଣଦ୍ୟାନୀ ମାତ୍ର ମୁଦୁଶାସର ମୁକ୍ତି
ବସିଲେ । ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚାୟକ ହେଲା ଏ
ହରଗରେ ଉକ୍ତ ଗ୍ରେମର ଉପକମ ହୋଇ-
ଅଛି । କ ୨୦ ଶର ଅସ୍ଥକ ହେବେ ଏ ବେଗରେ
ଧୀତି ହୋଇ ୨ ବି ୮ ଜଣ ହେଲା ଏତ୍ତୁ-
କର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଧରିଲୋକ ମତ ହୋଇଥାଏ-
ନ୍ତି । ଅବିନୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ ଅଷଥାଳ୍ୟରେ
କେବଳ ଦୂରଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ (ଜଣେ କେତେବା-
ତାକୁର ଓ ଜଣେ କଥାଇପୁର) ପଢନ୍ତି ।
ଅମ୍ବେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଆଜନ୍ମବସ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ
ଯେ ସେ ଦୂରେ ଏ ବୈଗର ଶବସାନିତିର
ଯଥ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ ଲେଖନାବ
କୃତି କରି ନାହାନ୍ତି । ଜାହାଙ୍କ ଥନ୍ଧବାଦ କରି-
ବାରୁ ଦେବ ଯେ ସେ ଦୂରେ ଅନିବର୍ତ୍ତ ଚେଷ୍ଟା
ଦ୍ୱାରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲେବେଳୁ କାଳଶାସର ରକ୍ଷା
କରିଥାଏନ୍ତି । ଅଛି ସନ୍ଦେଶର ବିଷୟ ଏହି ଯେ
ସେ ଦୂରେ କୌଣସି ଲାଗର ଅଗାନ୍ ଜଣି
ପେଲିଛର ପାଇଁ ଯହିଶାରେ ଦୟାଦ୍ଵର୍ତ୍ତ ହୋଇ
ଗୁର୍ବାର ସମୟରେ ହଜା ନିର୍ଭୟ ଲିଖିର
ନମର୍ଦ୍ଦରେ ଛଇୟାବଳୀ ଭ୍ରମନ କରି ଅଷଥନଶ୍ଶନ ଓ
ଚିତ୍ରା କରିଥାଏ । ଅବସ୍ଥା ଏ ବେଗର ଶାନ୍ତ
ହେବାର ହିତ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ସାହି ସାହି
ହୋଇ ଦେବାପତ୍ର ଓ ଜାହାଙ୍କ ନିକଟରେ

ହୋମ ସଂକାର୍ତ୍ତନ ଓ ଭାଗବତଗାଇ ଗାନ୍ଧାଦ
ଉକ୍ତିଦ୍ୱୟରେ ନଗର କୋଳାହଳରେ ପରିପୁର୍ବ
ବିବାହାରୀ ।

ତା ୨୭ ରଗ ମାହେ ଜାଲୁକ ସ୍ଵନ୍ଧାୟ

ଭାବିତା ଏକାନ୍ତ ବଗମଦି

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୋପନୀୟ

१८५

୫୩

ଏକଗତ୍ର ବିଜୁଳ-
ସନ ୧୮୭୦
୩ ମାର୍ଚ୍ଚି

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ
କେ ଲିଖ

ଆକଟ୍ ଅନେଖା

ଦୋଷା କରେ ସେ ବିଧି ଆଚାର

ତା ୧୫ ରିକେ ମ୍ୟା ଭବୁପଣ୍ଡେ

ଗଲିର ଦିଖାନମରେ ଦିରଖ୍ଯ ହଜୁ,
ଧାରାର କରିବେ ଓ ସେବରଙ୍ଗାସୁରେ ସେ
ଯେଉଁ ଅଛିରେ ଶୋଭାନବିପଣୀର ବାଟ୍ଟା
କରି ଉହଁର ନାମ ଓ ଯେଉଁତମା ବିମ୍ବ
ଗାରରେ ପୋଛ୍ନାମକର୍ମ କରିବାର ମାନସ ଉପେ
ଉହଁର ଏକ ନକସା ଲେଖି ସେଥିର ଚାହୁଁଧା-
ର୍ମର ପାମା ଚନ୍ଦମନ୍ଦ ଶ୍ଵରୁକରି ଲେଖିବ ଓ
ଏଥି ସେ ଜମାର ଠିକ ପରସ୍ପର ଓ ଅନାନ୍ଦ
ପୃଷ୍ଠାରେ ସେଜନବସାରେ ଦର୍କତରିବ ତା ୧୯ ରିକ୍ତ
ନର ସନ ୧୮୦ ମହିନା ।

ଦ୍ୱାରା ପରିଚୟ
କଲେକ୍ଟର ପଣ

ରସାଦାର କନେଗୀ କନେତ୍ରଗୀ

18 | Page

୧ ସଙ୍କ ୫୨୦ ମେହିଥା ଅଗ୍ରପୁନୀଏ ତା ।
ରିଜ୍ ଘୋମବାରୁଠାର ବ୍ୟକ୍ତିକାଳେ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ରେ ଝଙ୍କା ଜମା କରିବାସକାଗେ ସରକାରୀ
କୁଳର ସେବକ ଦେବ ଅରମ୍ଭ ହେବ ।

୨ କଲାଚତୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ର ସରକାରୀ ସେବକ-
ଦେବ ବାବତ୍ ଅର ଝଙ୍କା ଉପାଳିତ ଅର୍ଥାତ୍
ଜମା ପ୍ରଦାନ ହେବ ନାହିଁ ।

୩ ବେଳେର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ସପ୍ତାହର ସେମା-
ନାର ଦିନ ୧୦ ଘଣ୍ଟାରେ ୨ ଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କିମ୍ବାହ ହେବ ଓ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦିନ ଅଥବା
ସମୟରେ ହେବ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ
ଜମା କରିବା ବନ୍ଦିମାନେ ଜଡ଼ା ଅନୁରୋଧ
ଝଙ୍କା ଜମା କର ଅଥବା ଖେପର ନେଇ-
ପାରିବେ ।

୪ ଧାରାକୁ	ଆୟୋଜନିତ
ବାରମାତ୍ର ମାତ୍ର	ଏକବରେ ଅର
କରିବାରୀ	ମାନାର
ପ୍ରତିଗାତ୍ର ବାର	
* ସମୟ ୫	

ପାରନ୍ତୁ ମାତ୍ର ୫ ଟଙ୍କା ବନ ଜମା ସକାରେ
ସଂଥାବ ଆରମ୍ଭ ହେବ ନାହିଁ । ୪ କୋଣର
ବାକ୍ତି ଏକ ବିଷାରେ ୨୦୦ଟଙ୍କା ଅଥବା ଜମା
କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

୫ ଝଙ୍କା ଜମାର ଶାଖ ଗଭିରତୀ ପ୍ରତିମାନରୁ
୫ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିମର୍ତ୍ତବ୍ୟ ୫ ଟଙ୍କା ଲେଖିବ
ଦିଆଯିବ ଓ ଝଙ୍କା ଯେମାନରେ ଜମା ଦ୍ୱାରା
କରି ଉପରମାସର ତା ୧୦ ରାତାର ଝଙ୍କା
ତ୍ୟୋପଥ ଦେବାର ପୁଣ୍ୟମାର୍ଗ ଗେଷଦିପଯିନ୍ଦିକ
ଜକ୍ର ଶୂଧ ହୃଦୟ ହେବ ତା ୧୨ ରାତା ମାତ୍ରେ
କୁଳର ସହ ୫୦୦ ମରିବା ।

ଉଦ୍‌ଦିନ ମାକପାରୁଷକ
କଲେକ୍ଟର

NOTICE.

Baboo Rajkrisna Mookherjea
M. A., B. L. will deliver a lec-

ture on "Hindoo Mythology"
an ordinary general meeting of
the Cuttack Young Men's Literary
Association to be held at the
premises of Baboo Luckhmeo
Narain Roy Chowdry on Sunday
the 31st. Instant at 8 A. M.

Bhagavati Charan Chatterji
Honorary Secretary
Cuttack Young Men's Literary
Association

Cuttack

20-7-70.

ମୂଲ୍ୟ ୫ ଟଙ୍କା

୨୦୦୮୮୮୮୮

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

४९

କାନ୍ଦରଙ୍ଗ ଥିଲୁଣ୍ଡିଟ୍ ମହିତ୍ତା । ମା ଘାବଣ ଦିଏଇନ ସଳ ୫୨୨୯୩୧୪

ଅଭିନ୍ବନ୍ଦ ପାତର ପାତର
ବିର୍ଣ୍ଣିତ୍ୟ ଏବେ ଗୁଣକୁ କଷି
ମଧ୍ୟବଳୀ ମାର୍ଗ ପ୍ରାଚୀନୀତିକ ଟଙ୍କ

১০৮

ଅମ୍ବୁମାନେ ଯାହନର ମହିତ ଗତ ପଦା-
ରୀ ରହିଲ ହିତେଷିଶାରେ ଦିଦ୍ୟୁତି ମୁଠଳ
କଞ୍ଚା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣପନକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଠକଳୁ । ଏହିର
ପରି କାହାର କାଳୀପଦ ବନ୍ଦେଖିଗାନ୍ଧାସ୍ଵକ୍ଷ ଉତ୍ସବ-
ମରେ ହୃଦିତ ହେବାର ଲୋଖାଯାଏ ଓ ନାରୁ
ମହାଶୟ କଟକ ସେ ଗାଇଣୀ ପକ୍ଷଯ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ-
ପଥକୁ । ପୁରୁଷ ଦୋଧ ଦୁଆର ଯେ
କୁଟୀ କଟକ ଶୋଦାରୋଇ ବାବା ହେବେ
କାହିଁବ ସବ ପୁରୁଷେତେଜମ ଜଳରେ ବହିଅଛି
ଏହୁ ରହାପରି ମେତାର ବଳେକଟର ଉତ୍ତଳଟନ
ବାବିକ ଓ ସମ୍ମାଦକ ବାଧୁ ଅମ୍ବି କାରଣରେ
ନେ ଯଦ୍ବା । ଏ ସହରେ କି କି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ
କିମ୍ବା ହାର ନାହିଁ କେବଳ ଧରାର କିମ୍ବା ଧର-
ଦେବକ ଲେଖି କରୁ ଯେ ପ୍ରତେକ ସଙ୍କଳ୍ପ
ଦେବାର ଅନ୍ତୁଳ ରେଗା ଧେବାରୁ କେବଳ ଏ
ମ୍ଯ ରେତାରେ ଭେଦାପ୍ରେସ୍ତି ଆହ । ଅନ୍ୟବ୍ୟବ
ଦେବଥରେ ହୃଦିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ର
ମହିତ ଶାବାର ଭାବକର ମହାନ୍ତି ଓ ସମ୍ମାଦକ
କାହିଁ ମୋଦାଲାଲ ଗଲା । ଏହାର କଟକ ଶୋଦା-
ରୀ ଅଧିନରେ କିମ୍ବା ଦେବା ମହାର ନିଯମା-
ବଳ ଦୁଃଖେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ । ରେଗାର
କାଳିଦଶା କରିଥାଏ ଓ କରିବ ମୋହ
ଯେତେକବା ଗ୍ରାହ ହେବ ଯେବେଳେ ରାତ୍ରର
କାହିଁକି ଧରି ଯାର ଅକର୍ତ୍ତ୍ଵ କାହିଁକି
କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ମାଦକର ଅର୍ପଣ ହେବ ମୋ-
ହା । ଏତିହା ବନ୍ଦିକରେ ଉତ୍ତଳ ହୃଦେଶିଶା

ତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତକାବ୍ୟର କଥା ମଲାର୍ଜୁ
ଦିଅବିଷ୍ଟ ଏ ପୂର୍ବବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହିପରିମଳୀ
ହିର ଦୋରାଯାଇଛି । ଅମ୍ବେଶାନେ ରହ୍ୟ କରୁ
ଯେ ଏ ସବମାତ୍ର ଚିତ୍ରାୟି ଓ ବଳିକୁ ଦୋର
ଅପାଣୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ କରିଲୁ ଓ କଟକ
ପୋଖାରୀର ବଳିକାରୀ ସହାୟ ହେଉଥିଲା

କେଳଖାମାର ମୋଡ଼ିଲ୍

ଅମେରିକାରେ ଦୁଇତିନ୍ଦରାର ଜଣାରେ ଅଛି
ଯେ ଏ ନଗରର କେଳାନାର ଅବଧି ଦିପୁତ୍ର
କାଲେଗର କବିତା ମାତ୍ର ପାଇଁ ଜାହିଁ
ଗର୍ଭପ୍ରାହରେ ନୂତନଗେଣ୍ଟ ଦୀପାଳାଳଗେ
ଭର୍ତ୍ତ ଖୋଜିଥିବାକୁ ଓ କେତେକଣ ମଂଗଳତ୍ର-
ଅଛି । ସବାହା ଜଗ ଗୁରୁବାର ପର୍ବତୀ
ଜ ୪୯ ଏ ପାଇତା ଓ ରହି ମଧ୍ୟରେ କ ୧୧ ଶି
ମରାହିବାକୁ । ଶାହୁକ ତାଙ୍କର ଶିଖେର୍ ହାତେବ
ଆଜିଲ ଦିନ ଚିତ୍ରା ବିଷୟରେ କୌଣସି
କରିବା ହୋଇ ମାହି ଓ ଗେଣ ବିଦାରଣ
କରିବା ଯଥରେ ନାହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଦେଖୁ ଦୋଇ-
ଏଥା କେବଳାମ୍ବାର ଜରଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର
ଏଥେ ଲୋକାନାରେ ଭର୍ତ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଥେ
କବକୁ ଯୋବିବାରଙ୍ଗାନା ଓ କରୁଳିଥିଗ-
ରେ ରାମାଯାନାକୁ ଯେ ଜନତା ଗହଳ
ଥିଲେ ଗେଣ ଅନ୍ତର୍ମନ ବର୍ଷ ମାତ୍ର ମାତ୍ର
ଯର କେଳାନାର ବର୍ଷାହମାନ ଦୂନରେ
ରଥର ରାତରିର ପୁରୁଷାଳୁଗୁ ବିରାଣ
ମେହି ପରିବେ କିମ ଏହି ପରିବଳ

କୋରଟରେ ଦକ୍ଷିଣ ଶୋଇ ମଧ୍ୟାହ୍ନ
ପଞ୍ଚବିଶ ଲକ୍ଷ୍ୟାତ ଜୀବାସମାଜ ସଥ୍ୟାଦିଜ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଇଅଛି। ୫ ଏହି ବଢ଼ି
କଣ୍ଠାଖାତ ମେ ପି ପଞ୍ଚାହିଂଦୀ
ପଞ୍ଚାହିଂଦୀରେ ଦେଇଅଛି କି ଅନ୍ତର କିମ୍ବା
ଶୋଇଅଛି ମାତ୍ର ସମ୍ମାନରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହେଉଛି ଏ କମିଶାନ୍ତର ମେ ପି

କାହାର ମଧ୍ୟେ ପାଦେଶର ସ୍ଥାନ ଯଥି ଫଳିତ
କାହାର ମେଲରେ ପାଦୀପାଦାଳରେ ଗୋଟିଏମାତ୍ର
ମୁଗ୍ଧ ନ ଥିଲା । ଏମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ମାଣରେ
ପାଦରେ ଏହି କଷମଜଗନ୍ନାଗ ଉଚ୍ଛଵି
ପାଦ ପୁଣିଦୀର୍ଘକଠିନ । ମୋତେ ମୋନ୍ତୁ
ଏ ଅନେକକାଳ ଭଲ ଥିଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ-
ପାଦରେ ପତବାକୁ ହୁଏ । ସେହି ବିଧା କି
ମାରେ ପଢ଼ନ୍ତି ହେଲା ? ଅଥବା ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
କାଳକୁତ୍ତ ପାଦେଶକୁ ଯନ୍ମର୍ଗ ଭଲ ଥିଲା ଯେ
ଯାକୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ ମେଲର ସମ୍ବାଧରେ ଉତ୍ତମ
ଓ ତାହାଙ୍କ ବାସନାରେ ଏ ପୂର୍ବତିନା
ଲା । ସେ କ୍ଷମାମ୍ଭ ତା ୨୦ ରିଖରେ
ପାଦ ପ୍ରଥାନ ବଳେ ଏହି କିମ୍ବରେ ଏତୁପଢ଼ନ୍ତି
ମୁହଁ ହେଲା ।

ଭାବରେଣୀ ସ ଯତ

ଯଦିପାଇଁ କି ଅବୟବରୀତିର ପୂର୍ବ ମୋର
ନାହିଁ, ମାତ୍ର କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧବ୍ୟବସାୟ ଅଭ୍ୟମୁହେ-

ବାର ଜଣାଯାଏ । ଗରମାସ ତା ଗୁଡ଼ ରାଶିର
ଜାରିଷ୍ଟାଦର୍ଶ ଜଣାଯାଏ ମେ ମୁହଁପରି ହିନ୍ଦିନ
ଥା ଖୋଲ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତଚିତ୍ର କର
ହୋଇ ଗାହୁ । ସେବନ ଖ * ଏ ବୋଲି
ଫିରିଲା ଧୂଆଳ ରାଣ କାହାକ ପ୍ରଦୀପୀ କରିବୁ
ସାରା କରିବାକୁ ତେ ବିଲାଗୁ ହିକ୍କା ସମୁଦ୍ରରେ
କେପର ଧୂଶ ମଧ୍ୟ ଛାବଣ ହେଉଥିଲା ଫଳ କରି
ଦେଶକୁ ନାହିଁ । ସମୁଦ୍ରରାଶିମଣି ଫ୍ରାନ୍କର
ଅମେଳ କାହାକ ଅଛି ପ୍ରଦୀପୀ ଖ * ତୁମ
କିମ୍ବା ମାତ୍ର ପ୍ରଦୀପୀ କିମ୍ବା

କୁଣ୍ଡଳ ପାନ୍ଦିର ଜାହାଜ
କି ପାନ୍ଦିର ଜାହାଜ
ଏ କିମି ଏଥରୁ ସମ୍ମରେ
କିମି କଷାଜ ଦିଲ ଆଜି

କରୁଛ ଜାହ ଶୁଲେ ମାତ୍ର କିମ୍ବା
ଗାରୁ ନାହିଁ ଏବୁଳାରେ ଦୁଇ କିମ୍ବା
ଦୂଷରା । ସୁଜଗା ଦେବାଙ୍ଗରେ ଧାନ ବଲଦି
ଅନ୍ଧର ଯଷ ବପର ଯଷ ହେବ କୁହାଯାଏ
ନ ପାରେ ।

ପ୍ରତିଶୀଘରଙ୍କେ ଚାହିଁଥା ଯୋଗ ଦେବାର ବନ୍ଧୁ
ଅମେରିକାରେ ଜାଗଧ୍ୟାହରେ ଲେଖୁଥିଲା
ଯା ସବେ ଜାନନ୍ତମବି ଜଣାଯାଉଥିଲା ଯେ
ଶ୍ରୀରାମ ପତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବୋଲିବା କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ନିର୍ମାଣ ରହିବ । ଏ ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥାରେ
କେବଳ ଗର୍ଭପେଷ ହେବା ଛତ୍ରମ ହୋଇଥାଏ
ମାତ୍ର ଏବିବ ଯେ କଥାମାତ୍ର ବାହୀରଙ୍ଗ ବେ-
ଶ୍ଵେ ଯେ ଉଚିତ ଅନ୍ଧକରନ ନିର୍ମାଣ
ବିହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଜୀବିତ
ଦୟାପଣ ଗୋଟିର ହେଲୁ । ପାଇମ୍ବାର ନାମକ
ବିଜ୍ଞାତ ଚମ୍ପିତନମ ଲେଖି ଆହୁନ୍ତ ଯେ ତେବେ
ତମ୍ଭର ସ୍ଥାନରେ ଥୁମ୍ବ କରି ଆଘଣା ଏକାନ୍ତ
ସମେ ତୁମାରିବାକାଳେ ପ୍ରାଣର ସ୍ତର ପ୍ରିୟା-
କୁ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରି ଏକ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଦେଖି ପଠାଇଥିଲେ । ତୁମ୍ଭ
ଯା ତହିଁରେ ହୃଦୟ ନ ହେବାର ଜନନୟ
ଦୂରବିଦ୍ୟର ମନାକୁର ପରିବିଜ୍ଞା । ଏ ଯକ୍ଷର
ଦେହ ସଥାକ ବାହୀ ଅନ୍ଧରେ ଥେବାର ଗୁଡ଼ା
ହେବା ବିଷୟ ଗୋଟିଏ ଛଳମଧ୍ୟ । ଏଥିରୁ
ବେଳକଥିମ ବୋଲି କୁହ ବଜାର ପ୍ରିୟା
ଓ ପ୍ରାନସର ସାମାଜୁ ଜୀବିଅଛି । ଅଜବଧ ଏ

ଦୂର ମଳି କି ଦେହ ମନେ କଲେ ଜାହାନୁ ଆଖି-
କାର ହରିପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଏହାକ
ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କ ରାଜୀ କରିବାକାରଣ ଉତ୍ସମ୍ଭବାଧ୍ୟ-
କାମାଜ୍ଞ ଅନ୍ତର ଦେଇଥିବାକୁ ବିନୋଦରେ
ରଜଗଣ୍ଡ ଏହାକ କରି ସହାୟ ଓ ଏହା ସମେ
ବଢ଼ ସମ୍ମାନ ଯେବେ ଏ ଗୁରୁ ପ୍ରତି ଅନ୍ତରୁ
ଚିନ୍ତା କରିବାର କଥା ହାହା କି ଏହେତୁକ
ବୋଧନ ଥିବାକଣ୍ଠର ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲୁ ପଢ଼ୁ
ଫୁଥର ତେବେ ଉଚ୍ଛଳଗୁର ଲୋକମାନେ ଥୁବୁ
ହେବେ କାହିଁ ଘେମାନେ ଅବଳମ୍ବନ ପ୍ରିୟାମନେ
ଯୋଗଦେଇ ରଖିବେ ପବିତ୍ର ହେବେ ଓ
ଲୋକ ରଖ କରିବାର ମନସ୍ତ ଦେଇବ ମନ୍ତ୍ର-
କୁର କବାପି କଣର କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରିବୋ ।
ତୁମନ ମହିକର୍ଣ୍ଣ ଏଥାର ସତଙ୍ଗଙ୍କ ଜାଣିବା-
କାର ପାର୍ଲମେଣ୍ଟ ସରରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିବାକୁ
ଯେ ଫ୍ରାନ୍ସ ଓ ପ୍ରିୟା ଭରତ ଗଲା ଏ ବଧା-
ଗିରର ସଥାର୍ଥ ବୃକ୍ଷାନ୍ତ ପ୍ରେକ୍ଷାନ୍ତମେ କନ୍ତୁ
କନ୍ତୁ ନୋସିଲେ ଅନ୍ତରୁ ପିଲାର ସମ୍ମା-
ନନ୍ଦା ।

ଏକଧାତ୍ରି ମନୁଷ୍ୟବାଚ

କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟମ୍ଭାବୁ ଅଛନ୍ତରେ ବିଧାନ ଏହି ଯେ
ବୌଦ୍ଧବିଦ୍ୟା ଦାର୍ଶକ ୪୦୦ ଜୀମା ଅଲୋହସକ
ଆୟ କଲେ ତ ହାତୁ ଗାୟ ଦେଇ ପରିବ । ଧୂଳି
ଦେଇବବିଦ୍ୟା ନିଷି ଏହିରେ କୁଶାଳ କ
କୋଟି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଇପରି ଧରୋଗାତନ କଲେ ତ ହାତୁ ପରି
ମାତ୍ରା ଦେଇ ପଞ୍ଚବି । ସେହି ଅଛନ୍ତର ବିଧାନ-
କିମ୍ବା ଏହିବିଦ୍ୟା ହିନ୍ଦୁଧରାଜାଙ୍କ ଧୂଳି
ଆୟ ଲୁହକର ସେ ପରିବାର ଆୟ ଗାୟମୋହି
ହେଲେ ୪ କଷ ପରିବାର ହେବ । ଏହା ପରି-
ବାରକୁ ଉଠୁ ବନ୍ଦିମାନେ ପରିବାରେ ଯେ
ବୌଦ୍ଧବି ପ୍ରକାରରେ ଲାଭ କରନ୍ତୁ ମୋହିଥାଏ
ମାତ୍ରା ଯୋଗଃ ହେଲେ ଟାକ୍ସ ବୁଝଇ ହେବ
ବିମ୍ବା ଏକପରାମରଣେ ସମସ୍ତେ ଆୟ କରିଥିଲେ
ଦେବଳ ମେହି ଆୟ ମହିମୋହି ହେଲେ
ଟାକ୍ସ ହେବ ଏହିବୁରେ ନିଜରେବ ଜଣା-
ଯାଏ । ଜନକର୍ଷ ମୋହିବେନ୍ତି ବିଧାନ ବର୍ଷ-
କିମ୍ବା ଯେ ଭାବୁ ଉପାଦ୍ୟାଙ୍କ ପରିବାରମୁ-
କ୍ଷମିମାନେ ଲାଭ କଲେ ହେ ଲାଭ ମୋହିଥୋଇ
କହିର ଉପରେ ଟାକ୍ସ ବର୍ଷକ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍
ଯେବେ ତିନା ମହାକଳ ଦୟା ଦର୍ଶରେ ୫୦୦ଟା
ଟାକ୍ସ ଗାୟର ପାଇଁ ୨୦୦ ଲାଭ କରିବ

ତେବେ ଏ ଦୂର ଅସ୍ତ୍ର ମିଳି ପୁଣ୍ୟ କା ହେଲେ
ମୟ ଜହାଁ ଉଥରେ ଝାଇବ ଦିନିବ ଜାହାଁ ବାରାଣ
ଉଥାଯୁ କିମ୍ବା ହେଲେ । ଏ କିମ୍ବା ସବଳ
ଦୋଧ ହେଉଥିଲା । ଶୁଭର ଅଇନର-ଦୃଷ୍ଟିଗୁ-
ରାମ ଓ ମନ୍ଦିରର ଅଇନର ଚର୍ଚାରୁଙ୍କ ଜଥ-
ମନ୍ଦିରେ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ହେବ ଏହବଳକୁର ଦୂର
ଉଥାଯୁ ଥିଲେ ମିଳି ମାତ୍ରର କମଳା ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡ,
ଲୋହର ଆସୁ ଥିଲାମ ଗାଢା ବହୁତର ଉପରେ
ଦିନ ନ ଆମେଷ ନାମାନଙ୍କୁ ଦୋଧ କୁଥର
ଯେ ଦେଖିଲ ଅନ୍ତର ଦିନ ଭାବର କରିମରେ
ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ ହେବାର ନାମାନ ପାଇତର ହେବ
ରମନ୍ତ ନହେ । ଏବା କରୁର୍ଥିଗର ଅସ୍ତ୍ର ହେବ
କୁଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଉଥାଯୁଗୀ ଅସ୍ତ୍ର ହେଲେ ସେ
ଅସ୍ତ୍ରମାନ ମିଳି ଝାଇବ ଜାହାଁ ଅମ୍ବାନେ
ଏବିନର କରିବାର ବାରାଣ ଏହି ଯେ ଯେ ହୁଲେ
ଏବଦାବିନ୍ଦିନ ହଜୁପରିଚାର କଞ୍ଚାତିପଦେ ସରି
ହେଲେ ଷେଷୁଲେ ଝାଇବାର ଅସ୍ତ୍ର ପାଥ ପରିବା-
ରର ଅସ୍ତ୍ର ହେଲେ ସେଥରୁପରେ ଝାଇବ
ହେବି । ଏବା କଞ୍ଚାର କୌଣସି ଏହି ପୁଣ୍ୟ-
ଭାଗ୍ୟଧୂର ଅସ୍ତ୍ର କରନ୍ତି । କଞ୍ଚାରଙ୍କୁ ଏବ-
ଦିନ ପରି ଅନ୍ତରକୁ ପରେବାର କି ଅପର
କରେ ସର୍ବାତିକାରୀ ଘର କରଇ ଜାହାଁ ।
ଏପରାକ୍ରି କିମ୍ବା କରାନ ଉପରେ ଝାଇବ
ଦେଖିପାରେ ତ ଏହି ପରିବାରର ସମ୍ପଦ୍ର ମିଳି
ଏହି ବିବିଧାୟ କରିଥିଲେ ସେ ବିବିଧାୟର
ଲାଭ ଉପରେ ଝାଇବାର ପାରେ । ମାତ୍ର
ଏବିଜଣ ଯେବେ ମାନ୍ଦ୍ର ରିକି ଅପରବଳକୁ
ଧୂର ଓ ଅଜାବକୁ ଦେଖିବାକୁର କେବେ
ପକୋଟର ଅର୍ଜି ଧନ ଏହାଟି ନିମ୍ନ ବନ୍ଧୁ
ହେଜିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ଝାଇବାର ଜାହାଁ
ଏହି ବିଶ୍ୱର ପରିଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର ମାତ୍ର ଅମ୍ବା-
ନେନ ଜାହାଁ ଯେ ଅମେସରମାନେ ଏଥର
କରିବ କିମ୍ବା ଜାହାନ୍ତି ହେମାନେ ଅସ୍ତ୍ରର ମୂଳପ୍ରତି
କୁଣ୍ଡ ନ ରଖି କୌଣସି ପରିବାରର ଅସ୍ତ୍ର
କୁଣ୍ଡ କା ହେଲେ ଝାଇବାର ଧରିବ ଜାହାଁ
ଏଥରେ ଅଧିକି କେହି ଅପରି କର
ନାହାନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଏପରାକ୍ରି ଝାଇବାର
କିମ୍ବା କରିବା ଅଇନ ଦିନି ହୁବାର ଜାହାଁ
ନାଶାବା ଅମ୍ବାନେ ଗରିଥ କରି ହେବ
ନାହାର ଉପରେ ଏବପ ଅନ୍ତର ଝାଇବ ହେବ
ଅମ୍ବାନେ ଅବିଲମ୍ବରେ ସେଥିରେ ଅପରି

ଦୟିବେ ଓ ଯେବେ ଏଠାରେ କହି ନ ହୁଅଲ୍ଲ
ଜେବେ ସମରତ ଏକଥା କଷ୍ଟକୁ ହୋଇଥିବି
ସଦେହ ନାହିଁ । ଆଜନୀନ୍ୟାଗେ ଶାକୁସ ଦେ-
ବାକୁ କାହାରି ଆପଣି କରିବା ଅନନ୍ତର ମାତ୍ର
ଅନ୍ୟାୟ ଶାକୁସ ନେବାର କୌଣସି ହେଉ ନାହିଁ
ଦିଗେଷରେ ଅନେବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏପବାର ଶାକୁସ
ଦେଖ ପରୁଥିବାର ବସର ଅଗ୍ରଧାରର
ହେଉଥାଇ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଗତଶୋମକାର କଟକକେଳର ଜଣେ
ଦ୍ୱାସମଲ କଦମ୍ବ ପଳାଯନ କରିଥିଲା ମାତ୍ର
ପର୍ବତରେ ହିମେ ତାହାର ଅୟକକାଳ ଲୁଚିରହୃ-
ବାକୁ ଥୋଇ ନାହିଁ । ସେ ସବୀ ଦୂରପ୍ରହର-
ଦ୍ଵାରା ପଳାଇଯାଇ ପଳତୁନ ନିହାରେ ପ୍ର-
ଦେଇ ହେବାର କରିପିଷାହମାନେ ତାହାର
ସନେହିକର ଧର ଗାରଦରେ ରଖିଲେ ତାହା-
ନେଗାତରେ ବେଠି ଥିବାର କଇଲା କୋଳ
କିଶ୍ଚାପତଳ ଉଚ୍ଚ ସେମାନେ ପୁଲସବୁ ସେ କଣ-
କିକି ଅର୍ପଣ କଲେ ।

ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟର କାମକାଳୀମାନେ କାଲେ-
ଶୁଭର ପ୍ରତିଧାନମନ୍ତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଲୁହୁପା ଗଚ କୁଳମାସ ,
ଜାରୁଖରେ ବିଧାନ କରିଥିଲୁଛି ଯେ ଶିଳ୍ପି
କର୍ମଚାରୀ ହେଉ ଅବା ଅଟ୍ଟାଇତ କର୍ମଚାରୀ ହେବେ
ଏବାହାନର ଅନ୍ୟଥାନକୁ ବଦଳି ହେବାବେଳେ
ସାତିଦିନ ସମୟ ପାଇବ ତେ ଏବାହାନା ରେଳ
ଗାତ୍ରରେ ଗଲେ ଦ୍ୱାନକୁ ମା ୧୦୦ ରୂପ
ଦେବାକରେ ଯେତେବଳ୍କ ଲାଗିବ ତାହା ଦିଆ
ଦିବା । ଧୂଆ ବଳଗାହଜରେ ଗଲେ ଯେତେ
ସମୟ ଲାଗିବ ତାହାମଧ ଏହିପରି ଦେବାକ
ଦେବ ତେ ସ୍ଵଲ୍ପଥରେ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ପାରି
କମନକଲେ ଦନ୍ତପତ୍ର ମା ୧୦ ରୂପ ଲେଖାଏ
ରବିବାରଙ୍କତା ସମୟ ଦିଆଯିବ ମାତ୍ର ଏହିପରି
ମୋହିନୀର ସଂଖ୍ୟା ଉପାୟର ଅଧିକ ହେବା
ଦ୍ୱାରା ।

ପୁରୁଷ କଣେ ଧଦିପ୍ରେରକ ଲେଖିଥାଏନ୍ତି
ଯେ ଏଠାର ଅମିଶ୍ରଗୀ ମାଜିଯୁଦ୍ଧ ଶାସନ
ବିବିଧ ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ସାହରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କବିତା-
କଥାର ପ୍ରଦମାନଙ୍କର ଛଂଗକ ଶିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ
କାହାର ପୁଲ ହେଉଥାଏ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିମାଳପୁର

ଜ ୧୦ ଶ ପୁରୁଷ ଗନ୍ଧରେ ଉଠିଲା ପରିଅଛନ୍ତି
ଏପରି ଶୁଭମୁଖୀଙ୍କି ଚିତ୍ରପୂଣୀ ହେଲେ
କ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଠିଲା ରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରତିକଳା-
ଚାର ଦେଶର ଅଭିଗ୍ନି ଉପକାର ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଦ୍ୟାଲୟର ମୁହଁ ସହିତ
ମଧ୍ୟରେ ହେବାର ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର ପଣ୍ଡା ଓ କ୍ରାନ୍ତି-
ମାନଙ୍କ ବାଲକ ସଂଖ୍ୟା ହିନ୍ଦେ କିମେଣ୍ଟ
ହେଉଥାଏନ୍ତି ଅତେବକ ଅମ୍ବୋମାନେ ବିଶ୍ୱାସ
କରିଥାଏନ୍ତି ଯେ ଅଧିକ କୁସଂଗ୍ରାମପଥ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ଅବିଲମ୍ବେ ସଦନୁଷ୍ଠାନେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହେବେ ଯେ ହେତୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଦ୍ୟାଲୟ କିମେଣ୍ଟ
ପ୍ରୟୋକ୍ଷନ ସାଧନ କରିବାରେ ସଙ୍କଳିତ ଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ଅଚିରେ ଯେ କୁସଂଗ୍ରାମ ବିଧ୍ୟୁତନ ହେବ
ଗାହାର ଅଶ୍ଵମାଟ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ବିଦ୍ୟ-
ମୂର୍ଖରେ ଭାଗବତର ଅଭିଗ୍ନି କିମ୍ବର ପ୍ରାଣ
କିମ୍ବ ସଂତତିକାରୀ ସତ୍ରେ ଅବିଗ୍ରେଧ ସଞ୍ଚାରକ
ଦେଉଥାଏନ୍ତି ଅବିଗ୍ରେଧ କାର୍ଯ୍ୟ ବଢ଼ି ବଢ଼ିନ
ଦ୍ୟାଲୟ ପରିଗେଣେ ଉପହାସଭାବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବୁ ।

ଭାବେ ଯେଉଁ କଣା ହୋଇ
ପେଥରେ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ଲୋକଙ୍କର ସମ୍ମରଣ
କିମ୍ବା ଦୋଷାତ୍ମକ । ମହାଶତ୍ର ହୋଇ
ଏଥମ୍ବିଧିମେ ବ୍ୟାନ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ ପଢ଼ିବା ନାହିଁ
ଓ୍ଯାଇ ଓ ଗୋପାଳ ମନୀରରେ ଦୁଃଖିକୁ ସା
ଯଥାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ବସ୍ତୁ ଜ
ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତୁ ଓ କମ୍ବଳ ବିଭବଶ କରିଅଛନ୍ତି
ବିଦୁଷ୍ଟେ ଅଟ ଶବ୍ଦ କରିଅଛନ୍ତି ।
ବାକୁ ଦୂରେଦୂରାଥ କାର୍ଯ୍ୟର ବିକଳ ସର୍ବ
ପଣ୍ଡାଶାରେ ଉର୍ବାର୍ଷ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେକେ କମିଶନ
ମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅଗ୍ରାହି ବରିବାରେ ତାହାଙ୍କ
ଯେ ସମସ୍ତ କରି ହୋଇଅଛି । ତାହା ଫେରି
ପାଇବା ଧୀର ଇଣ୍ଡିଆ ଅଧିକରେ ନାହିଁ କରି
ଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବା କିଞ୍ଚିତ୍ ହେବ କୁହାଯାଇ
ଧାରେ ମାତ୍ର ବୁଝି ପାଇ ଯେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇ
ଅର୍ଥିଲା ଏଥରେ ସନ୍ତୋଷ ହାହିଁ ।

ପ୍ରେସ୍ ଲିଟ୍ ଏଣ୍ଡ

ଅଗେଷ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠା

ଭାବିତା ସମ୍ପଦକୁ ବହାରାନ୍ତିରେ

১৯৮৪

ସାର୍ଜନ କଳି ମହାଗତ

ଅକ୍ଷ ବାଲ ଏ ସବୁମଧୁରେ ହାତୀ ଥାଇ

ବିଧ୍ୟାଧର ଉପାକୁ ଦେଖାଚିବା ହେଉଁ ଶବ୍ଦମାତ୍ର

ବିଶ୍ୱାସ ହୁଏକାରଣ ଲେଖକ ଲେଖନ ସଞ୍ଚାଳନ-
ଦ୍ୱାରା ଚରିତ୍ରା ପରମାର୍ଥ ଦେବାର ବିହୁର ବୋଧ-
କରି ବ୍ୟାଧର ସାଧାଂଶ ବିଷୟ କମାନ୍ତରମେ
ପ୍ରକାଶର୍ଥେ ବାସ୍ତଵ ହେଲେ, ଅପର ଉତ୍କଳତା-
ପିକାର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵ ପ୍ରକାଶକର ଲେଖକଙ୍କ
ବାସ୍ତଵ କରିବେ।

ହାତ୍ତା ବାନ୍ଦୁ ବା ହମୁଚିକା କେଉଁ ମଲ
କାରଣର ଉପରେ, ତାହା ଏପରସ୍ଯକ୍ରିୟ କୌଣସି
ଆୟୁର୍ଵେଦବେଶା ନିର୍ଜାର୍ଯ୍ୟ କରି ପ୍ରକାଶ କରି
ନାହାନ୍ତି, ଯେବେ କୌଣସି ନିଥ୍ୟ ଦର୍ଶକାଣ୍ଡ
ଉଷ୍ଣ ଅମ୍ବକ ମୂଳକାରଣର ଏ ବ୍ୟାଧି ଉପରେ
ଦେଲ୍ଲ ବୋଲି ସାହସ କରି ବୋଲିବେ, "ତେବେ
ପ୍ରଧାନ ଏହବି, ଯେବେ ମୂଳକାରଣ ପ୍ରକାଶ ଦେଲ୍ଲ
ତେବେ ତାହାର ମୁଲ ବା ଅସଲ ଉଷ୍ଣତା କି?
" ବିଶ୍ଵର ଦେଖି ବିଷନ୍ତ ଏକ ଉପ୍ରାନ୍ତକ
ବ୍ୟାଧି, ପ୍ରାଚୀନ ବିଦ୍ୟାଜଗର୍ଗ ଯେମନ୍ତ
ତାହାର ଅନ୍ତିକାରଣ ଦେଖାଇଁ ଅଛନ୍ତି
ତେମନ୍ତ, ତାହାର ପରମୋଷ୍ୟ ତୋବାବୀଯ
ଉଷ୍ଣତା ଉତ୍ତମରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛନ୍ତି
ଏଥରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ" ଉଚ୍ଚବ୍ଲା-
ବ୍ଲାକ୍ଷ୍ୟାମାର୍ଗ ଉପଦେଶକମାନେ ଅପଣା
ପ୍ରମାନକୁ ଶିକ୍ଷା କରିରଙ୍ବା ସମ୍ପଦରେ ବିପୁଳକା-
ର୍ଯ୍ୟାୟବିଷୟରେ ନାହାଦି ଗାୟାୟ ଓ ଦାର୍ଶିକା-
ପଦେଶମାନ ଦେଇ ଶେଷରେ କହିଥାନ୍ତି କି
ଯ ବିମୁଚିକା ବ୍ୟାଧିବିଷୟରେ ଉଷ୍ଣବର୍ଗ ଏତେ,
ଏକ ରଚନା କରିଅଛନ୍ତି କି ଯେ କ ୧୦ ରଷ୍ଟ
ପୁଣି ସୁବା ସେ ପୁଷ୍ଟକମାନ ଏକ ଏକ ଥର୍ମ
୫ ପାଠ କରିବାକୁ ଅରମ୍ଭ କରି ସେ ସେବେ
୮୦ ରଷ୍ଟ ବ୍ୟାଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରଭବ ପାଠ
ଏବେ ଜାତାତ ସାଙ୍ଗ କରିବାର ବଢ଼ି ସଂଶୋଧ
କାର୍ଯ୍ୟ ଏ ଯାହା ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ
ରହମାନଙ୍କଟି ହାତ୍ତା ବାନ୍ଦୁ ହିଥାର ବୋଲ
ଦେବେଶବାମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛନ୍ତି ଓ
ହିନ୍ଦୀ ଯେଉଁ ଉପାୟମାନ ହୁଇ କରିଅଛନ୍ତି
ଏହି ବିଛି କେବି

ପ୍ରଥମେ ହାତା ବାଟି ମୟୁଲର କଳ୍ପନା ପାଇଁ
ଉତ୍ତାବିଧୀୟ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ, ଏହା ସନ୍ଧାନୀ
କାହା ପ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ, ଉଥାପି
ଦୂରପ୍ରକାର ପ୍ରଧାନ, ଏକପ୍ରକାର, ଏକଜୀ-
ଳରେ ହାତା ଓ କାନ୍ତି ଅବମୃତ ଫୁଲର, ଅଛିଲେ
ପ୍ରକାର ପ୍ରଥମେ ଅମାସାହାତା ହେଲାପରି
ହୋଇ କମଳା ଏକ ଦୁଇ ଦିନ ଉତ୍ତାରେ
ବିଷୟ ସଙ୍କଷେପ କଲ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗର ପ୍ରକାଶ

ଦୟର ଏଥର କହିମ ହାଡ଼ା ବାହିର ଅନ୍ଧମୟ
ଲକ୍ଷଣମାନ ପ୍ରାୟ ସମାଜ । ହାଡ଼ା ବା ବାହି ଯାହା
ହୁଅଇ ତାହା ମନ୍ଦିର ଦେହର ପ୍ରାଚୀଦିକ କଳ
ବାମଳ ନୂହର କେବଳ ବ୍ୟାଧର ଉତ୍ତପ୍ତାତର
ମନ୍ଦିର ଶବ୍ଦରୁ ରଖାଇ ଧରିପୋଷନ ସବୁ
କଳବଳ ବା ବାହିଗାରି ପର ହୋଇ ଉଛୁ' ଓ
ଅଧେମରେ ନିର୍ଭର ହୁଅଇ ଦେବେ । ଜୟେଷ୍ଠ
ଦୂର୍ବଳ ହୁଅଇ ଦେବେ । ନିରାଜ, ଏହି ରୋଗ
ଗାରମୁ ସମୟେ ମସ୍ତିଷ୍ଟ ଦିନ୍ମନ ବା ମନେ ଭାଗ
ଜନର, ଉଦରେ ଦେହନା ହୁଅଇ, କର
ଥାଗଦରେ ବାକୁଳ ଥିଲୁ, ତୁ ହୋଇବି
ମନ୍ଦିର ସ୍ଵଦେଶ କରଇ, ନଗ ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଓ ଲୋହ ହୁଅଇ, ଅଗନ୍ତୁ ପିପାଦ, ଦେହ-
ଉଜ୍ଜାଳ, ପ୍ରସାଦ ବନ ଏହି ପ୍ରକାର ନାହାନ
ଲକ୍ଷଣମାନ ଏକଥେ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ,
ପ୍ରଗବ, ବନ ହୋଇବାର ପ୍ରଗବର ଫୋରଗ
ମସିଷ୍ଟରେ ସ୍ଵଦେଶ ହେଲେ ମୃତ୍ୟୁ ବଜାଇବା ଓ
ଦେହର ହାଲ ଓ ଉଜ୍ଜାଳ ହୁଅଇ ଏହି ମନ
କିମ୍ବଣ ।

ଏବେଳେ ତାହାକଥାକ ଏହି ପ୍ରଥମେ
ହାତୀ ବାନ୍ଧୁର କୌଣସି ପୁରୁଷଙ୍କଷଣ ଅନୁ-
ଭବ ହେଲୁଣି ହିନ୍ଦୁତାବତ୍ତ ବ୍ୟବହେୟ,
ମାତ୍ରା ଜାତୁରଶାନ୍ତି, ପୋଲିସଥାନୀ ଆଜ୍ଞା-
ଯୋଗୁମାନଙ୍କରେ ବନ୍ଦରୁଣ ଦେଇଆଏ, ଏହି
କିଛିମାତରି, ବାଲୋମେଲ ଅଧିସ, ବର୍ଷର
ଲକ୍ଷାମରତ ଓ ଗୋକ୍ଳମରଚଢ଼ାର ପ୍ରତିତ।
ଅରେ ହାତୀ ବା ଥରେ ବାନ୍ଧି ହେଲେ ଏହି-
ଗୋଲ ଏଥର ଯେତେଥରେ ହାତୀ ବା ବାନ୍ଧି
ହୁଅର ରେତେଥରେ ଏବି ଗୋଲ ସେବନ
ଦୟାରୁଷ ଯେବେ ବା ଗୋଲ କାହାର ପଡ଼ିର
ପୂର୍ବ ଅନ୍ତର୍ଗୋଲ କିବଟେ ନ ଥାଏ ତେବେ
କାହାର ପଢ଼ିବା ଗୋଲିରୁ ଥୋଇ ଦେଇ
ପୁନରୁ ଖୁଅଇବ । ତେବେ ଡାକ୍ତି ଦସପ ଓ
ଓ ଦେବେ, ସବୁ କୁଆଇଲେ ମଧ୍ୟ ବେଗୀ
ଅବେଶିବାର ବରହମୁଖ । ଏହିବ କ୍ଲେଣ୍ଟେବା-
ରୁ ନାମବ କ୍ରିଷ୍ଣ ପେଟନ ବଜୁଲାଲେ ଅଜାନୁ-
କୁ ଉପକର ଫେଣାଯାଏ । ଏତିନ୍ତି ଲେଜର
ନିଜେ ଯେଉଁ କରିବୁଥାବ ଅନେବ ବୈଗମୀ-
ନାମ ଅବେବାକର ପ୍ରଶଂସାପଦ ଲାଭ କରିବାକୁ
ଯେ ଦୟାରୁ ଏହି ତେବେହେଲେ ପିଲାଗୁରୁବାବୁ
ମୁଖେ ପ୍ରମତ୍ତ ପ୍ରାଣକୁ ପୂର୍ବ ଏବି ଏବିକାଳେ ଲୁଣ
ଏଥରେ କଲିରେ ଘରାଇ କିନ୍ତୁ କରନ କରି

ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା କିମ୍ବା ଯଦ୍ୱାରୀ ବା ପ୍ରଥମେ
ଲାଗି ଥାଏ ପିଆଇଲେ ବାକୁ ହୃଦୟ ରଥାପି
ସନ୍ତେଷ ନ କରି ପନ୍ଥା । ଶୋଭା ଯେତେଥେବେ
ପାଇ ପାନ୍ଧାରେ ମାଗଇ ଭେତେଥର ପୂର୍ବୋତ୍ତମା
ଲଙ୍ଘାଣି ଦିଅଗଲେ ଅଚାନ୍ଦ ଉପରାଇ ଦିଶା
ଲଙ୍ଘାଣିର ଗୁଣ ବୁଝି ବି ଯେ ଉତ୍ତରମଞ୍ଚରେ
ଯେ ଅଳ୍ପକୁ ଦ୍ଵାରା ବୋର କରିଥାଏ
ସେ ସମୁଦ୍ରରୁ ବଜାର ନକ୍ଷ ହୃଦୟ, ଯେମନ୍ତ
ଜୋକମ୍ପରେ ଲୁଣ ଭେତେକୁ ଝାଡ଼ା ବାକୁ ହା
ମଧ୍ୟ ଲାଗି । ଶାକୁଳ ଉଠୁଥିବା ଯୁଲାଦରେବେଳ
ହୋଇବ ମଳସ୍ତ୍ର ବିଶାରଦ ପୁଣି ପାଦକଳେ
ଜଦାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସେଷର ପଳକ୍ରୂଷ ଦେବ
ଉଦ୍‌ବିଭିନ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ପଳକ୍ରୂଷ ବସାଇବାର ବିହିତ
ମଧ୍ୟର ଧାରଳ କଣାଗଲେ ଭାବୁପିନ୍ଧିତେକ
ଶୁକ ଉତ୍ତରମଞ୍ଚେ ସମେରରେ ମର୍ଦନ କରିବ
ଅଗ୍ନିର ଉତ୍ତାପ ପ୍ରମୋଦନ ହେଲେ ଦେବ
ମଧ୍ୟ, ମାତ୍ର ସୁତ୍ତ ଥରିବେ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିବ ।

ଏବେ ଶ୍ରେଣୀ ବି କଟେଗୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖନ
ନିବେଦନ କରନ୍ତି ବି ସବୁଙ୍କନ ମନୋଯୋଗ
କରି ଥାଏନ୍ତି, ବୁଝ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଅବ ଜାଗି
ମନ୍ୟେ ପରିଷାର କରନ୍ତି ଯେମନ୍ତ ମଧ୍ୟଳାଭ
ନାମ କି ଗଜିମାର କ୍ଲୋଇହିଲୋର ନ ରହିଲା
ଅଛି ମାତ୍ରମାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ବର୍ଷାଯ ଖେଳାନେ
ଶୁଭଦାତାବ ଉଚ୍ଚତାରେ ପରିଷାର କରନ୍ତି ତାହା
ହାତା ବାକ୍ର ଉଚ୍ଚମେଲ ଦେବାନ ଯାଏ ତାହା
ଅନ୍ୟକ୍ରମ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନକି ବିଷୟେ ସାଧ୍ୟାନ୍ତି
ଦେଇନ୍ତି ଯେମନ୍ତ ବର୍ଷା ପରାଇଦେଶମାନ
କରେ ରାତ ନାହିଁ ଅଛି କି ଦୂରଦେଶର ଜଳ
ମର୍ଗଗାମ ବାହାର ଦେଶର ନିକଟ ହେଲେ
ସେ ଜାହାଜ ସର୍ଵପ୍ରିୟ ଧୋଇ ଓ ପରିଷ୍କାର
କର୍ମାଦ ଉତ୍ସୁକ ଯେଉଁ ବାରଣା ହାତୀ ବାରଣ
ମହର ମୟରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର ସମ୍ଭାବନ
ଅଛି ସେ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ବୃତ୍ତିପାତ୍ର କରି
ସହୃଦୟମାନ କରନ୍ତି । ଅଛି ସହରବାରିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଯାଇନ୍ତି ଖେଳାନେ
ଆପଣ୍ଯ ବୃଦ୍ଧକରେ ବା କରିରେ ବକ୍ଷ
ଶୋଭାଇ ବୋଇମ ଚାହାଇ ଦେଇନ୍ତି କୁଣ୍ଡାଳ
କରି ଦଳାଦରେ କାହାର ଦେଇନ୍ତି ଯେମନ୍ତ
ପରିଜ ନକ୍ଷା ହେବ । ଏବେ ବାରାବରମ୍ଭନେ
ବୋଲି ଯେ ପରିଷାର କରି ଦେଇନ୍ତି ହାତ
ନ ମରେ କା ଦେହ ଥଣ୍ଡା ନୋହୁଲେ ଅବସ୍ଥା
ମୁହଁ ବା ଜଳାବ କରିବୁ ପାଇ କରିବାର
କିମ୍ବା ନୁହଇ ଥର ପରିଷାର କରି ପରିଷାର

ଯେତେ ଲୁହ ଶାଅଟି ଜାହାର ପୁଣ୍ୟ
“ଆଜି ଦାନ ସମୟ ମନ ହେତୁ” ଗାଇବା
କଲ, ଜାହା ହେଲେ ବିନାଶ ଅଥବା ଜାହା
କଲି ତ ପାରିବ ।

ଏ ବ୍ୟକ୍ତି କମିଶ ଥର ଅନେକ
ଉତ୍ତାପିମାନ ଗ୍ରାମରେ ଅଛି ମାହ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବି
ପରାମର୍ଶିକ ଉତ୍ତାପିମାନ ପ୍ରଦଳ କୁଳ ଟାର୍କ ପରାମର୍ଶି
କଲେ ଗେଷରେ ବଧୁମାତ୍ର ବୋଲି ଯେ ଏହା
ବିଧିଯୁ କିମ୍ବା ଦ୍ୱାଦ୍ଶ କେବେ ? ଅବଶ୍ୟକ କାହିଁ
ଆଏ ଏଥୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣ ନ ହରି କରିବାକୁ କିମ୍ବା
ମହା ସଂଯୋଗ ଦରି ମନ୍ଦ ଜୟ ଦୂର କାହିଁ
ବାର ଅଛି ଅବଜ୍ଞାକ ଅଂଶ ପାଇଁ କିମ୍ବା
ଦେଲେ ଏ ବିଧିଯ ସଂଦାନ୍ତ ଅନୁଭାବ କରିବା
ଅତ ବିଶ୍ୱ ଲେଖାଧାର ପାଇଁ କିମ୍ବା
କମିଶ ଏ ବାହିଲୁ ଅଂଶ । କିମ୍ବା

ପଞ୍ଚାବକ ମହାଶୟଦ୍ର ଦିଲାନ୍ତ ଦୀର୍ଘ
ପ୍ରା. ଗା. ବାଗର ରାଜୁଳ ମେଟିବ ପାତ୍ର
ଅନ୍ଧାଯ ଛିବାଏ ଘେରେ ମାର

ଶାର୍ଣ୍ଣ ରିଜନ୍ କଲେବ୍ ସନ୍ ୧୮୫୦

१८९०

ଭାଲୁରୁଷକବ୍ୟାଗାଠକ ଓ ଅପର ଦାତ
ରିଏ ସମ୍ପଦକୁ ଛାଇ କରିଯାଉଥିବୁ
ଆମୁନାହଙ୍କ ସମାଜର ଅର୍ଥଶବ୍ୟା କବଳିବୁ
୩୫ ଜୀବକାଳ ଶୁଭବିଷ ବଳ ଗ୍ରାମ ଦେଖି
ଉଠିଥିଲ, ମାହ ଦର୍ଶିଗାଚ ଦାରକଣୀ ଯାଗାରିଲ
ଦୂରୋଧ ହୋଇଥିଲ ଏହି ଆମୁନାହଙ୍କ
ପଦିକା ସୁଧା ପଢ଼ମାରଇ ଦିଲିମିଳି କାହାର
ସମ୍ପଦକର କମ୍ପନ୍ୟୁସର ପଥକ ହେଲ ଏହାର
ପରିବହ ଜାର୍ଦ୍ଦିଲା ମୁହଁ ଗଜିରାପିଲାରେ
କେତେ ଦାନ ଆମୁନ ହମିତ ଏକବ୍ୟାଗ ପାର
ଦେଇଥିଲା । ଲାହା ଏ କିମ୍ବା ଏକାନ୍ତର
ଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହାଲ ।

ଶ୍ରୀ କମଳାଚରଣ ପାତ୍ର
ଦୁଇମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ଡକ୍ଟରାନ୍ତମାଜର ସ୍ଥାନରେ

ଏହି ଉତ୍ସବରେଣ୍ଟା ସହିତକବ
ବଚାର କଥର ପ୍ରସିଦ୍ଧମନ୍ଦିର ମହାଶ୍ଵର
ମହିଳା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମହାଲ ।

କୁଳ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ବାର୍ଷିକ

ଶତାବ୍ଦୀ

ଜାନ୍ମରୁଣ ଅଗ୍ରନ୍ଧ ସନ୍ଦାୟ-୨୦ ମସିହା । ମୁଁ ଶାବଣ ଛିଣ୍ଠନ ସନ୍ଦାୟ ମାଲ ମନ୍ଦିରାର

ପାତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ

ଟ୍୯

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ୍୯

ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜୀବମାସୁଲ ଟ୍୯

ଉଦ୍‌ବେଗୀୟମର ।

ଏହିମାତ୍ର ଭାବରେ ବିଲାତର ଯେଉଁ
ଭାରତୀୟାଦ ଅନ୍ତିର୍ଦ୍ଦୁର ହେତୁର ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଭାରତ ମାନକ ନଗରରେ ଥରେ ସମ୍ମାନ ଯୁଦ୍ଧ
ହୋଇଥିଲା ହେତୁରେ ପ୍ରଣିଧାର ସେବାମାନେ
କିନ୍ତୁ ନଗରର ଜାଡ଼ର ମୋରଥାରି । ପ୍ରଣିଧାର
ମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଜାହାଜର ଆନ୍ଦୋଳେ-
ପାଞ୍ଚ ପରିମାନଙ୍କର କ୍ଷମାଗ୍ରେ ତୋର ଓ ହୃଦୟର
ସେବା ଅନ୍ତର୍ମାନ କରିବାର ଘେମାନେ । ଭାରତ
ନଗରର ବାହୁର ଅସି ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରଦେଶ
ହେଲେ ଓ ଏହାଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କ ଜାଗ
ହୋଇଥାଏ । ପରିମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ,
ପ୍ରଣିଧାର ସେବା ଦେବିନ ଦିନ ଓ କୋଡ଼ିର
ମହିମା ମତରେ ଥିଲ ଓ ପରିମାନଙ୍କର
ହେବଳ କ ୫ ଶ ମର୍ଗ ପଢ଼ିଥାଏ ।

କୁଳ ପାତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ୍୯
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ୍୯
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜୀବମାସୁଲ ଟ୍୯

କୁଳ ପାତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ୍୯
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ୍୯
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜୀବମାସୁଲ ଟ୍୯

କିନ୍ତୁ ଜଣାଥାର ପ୍ରକାଶରେ ବିଶେଷ ଗ୍ରହିର
ପ୍ରଥ୍ୟେତନ । ଗତବର୍ଷ ବିମାନରେ ୧୫ଟଙ୍କା ବୁଝି
ହୋଇଥିଲା ଏବର୍ଷ ଗତିଶୀଳ ହୋଇଥାଏ ।
ଏଗ୍ରମୁଦ୍ରା ଅର୍ଥମାତ୍ର ଉଦ୍ଦିନମାତ୍ର ହୁଏ
ବର୍ଷ ହୋଇ ଏକାବେଳେହେ ମେଘ କରିଦେଇ
ହେଲାପ୍ରାୟ ଜଣାଯାଏ । ଏହିପଥ ଅବହୂତ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଗୋଚରମ୍ବ ଓ ଏହା ଦ୍ୱାରା ହେବାମାନକେ
ବଜାରରେ କରିଲାର ଦର ନିମିଶି ପଞ୍ଚାରେ
୩୪ଟେର ଉଠା ହେଲାର ଏଣ୍ଟିକ କିଛିବ ବୋ-
ଲାଗାଇ ନ ଥାରେ । ଅବଧି କ୍ଷେତ୍ର ମର୍ଗ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ମାନ ନାହିଁ ହେବାର ଉପର୍ଦ୍ଵମ ହୋଇ-
ଅଛି ଓ ଗୀତ୍ର ବୁଝି ନ ହେଲେ ଦୁଇର ଶିମା
ରାହିବ ନାହିଁ । ଏବଳକୁ ମେଘ ଏହେ
କୁଳକନ୍ଦକ ହୋଇନ ଥିଲ ।

ଅନାବୁଦ୍ଧି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ହୃଦୟର ଶିରେନାମା ଯେ-
ଜପ ଲେଖିଲୁଁ ସେଥିରେ ଥାଇମାନେ ରଧୁ-
ମୁକୁ ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେ
ମୁନା ଉପର୍ଦ୍ଵମ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମେଘ ବୁଝିର
ଲକ୍ଷଣଗୁ ଜଣାଯାଏ ଯେମନ୍ତ ବର୍ଷକୁ ଜଳକଷ୍ଟ
ବେଳ ନାହିଁ । ଗତବର୍ଷ କୁଳମାନରେ ଯେହିପଥ
ବୁଝି ଏବର୍ଷ କୁଳମାନରେ ପ୍ରାୟ ହେହୁପ ହୋ-
ଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଗତବର୍ଷ ମନ୍ଦିରମାନରେ ବର୍ଷା
ହୋଇଥିଲା ଏଥର ଜାହା ନ ହେବାର କୁଣ୍ଡି-
କାର୍ଯ୍ୟର ଯେହିପଥ ବନ୍ଦାରୁ ହେଲ ଜାହା ପାଠ-

ବିଜାତ ବିଲରେ ଜଳ ବହିବାରୁ ହିଲ ।

୩୦ବର୍ଷମାନଙ୍କୁ ଜଣାଥାର ଯେ ତେଣା ନିଶ୍ଚି-
ମାନଙ୍କର ମଦାରମାଟରେ ଜାହାଜ ପ୍ରବେଶହୋଇ
ପାରେ କି ମା ଓ ବେଳେ କେବଳ ନିଶ୍ଚିମହାକା-
ଶାତେ କେବେ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହାଜ ଦିଗରକୁ
ଅନ୍ତିପାରେ ଓ ଯେହିପଥ ମୁହଁର ଦେଇ ଜାହାଜ
ଅଥ ନାହିଁ ସେଠାରେ କୋରି ଡିମାପୁଦ୍ଧାର
ଜାହାଜ ଅନିଦିନ ପୂର୍ବ ହୋଇଥାରେ ବି ନା
ଇତ୍ୟାହ ବିଷୟ ଅନ୍ତର୍ମାନ କରିବା ନିମର୍ଗ
ବିପ୍ରାନ୍ତ ବାରିମାନରେ କରିବାରେ ଗତବର୍ଷ ଗର୍ବମେଳେ
କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ତେଣା ଉପ-
କୁଳରେ ଯୋଗ ହୋଇଥିବା ସମ୍ବୁ ଜାହାନ୍ଦା-

ଏହି କରୁଥିଲାପାଇ ତଳା ମାନରଙ୍ଗମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ
ଦିଇଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଯେ ଏହା
ଯୁଧରେ କିମ୍ବା କ୍ରିତିମାନଙ୍କର କେତେବେଳେ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ଖେଟିବ ବୁଝଇବ କିମ୍ବା ଦେଖି
ଜହାର ଉତ୍ସାହ ଦିନା କରିଥିବେ । ଏହାର
ଖେଟିବ ଉତ୍ସାହ କୀରତି କେତେବେଳେ
ଜହାର ଅଭାବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲା । ହେ
ଆସିବା ପଦରେ କେତେବେଳେ ଯେ ଷେରକୁ
କିମ୍ବା ବହିବାର କିମ୍ବା ଉତ୍ସାହ ଥିଲା ପ୍ରକା-
କର ବିଶେଷ ହେଲା ହାଥର । ସେଠା ଓ
ତେବେଳେ ପାଣି ବୁଝାଯାଏ ମାତ୍ର ଦେଖିବେ
ବିଶେଷ ପରିଚୟ ସ୍ଵରୂପ ବିଶେଷ ବ୍ୟୟ ହେଲା
। କାଳର ପାଣି ଦେବାର ମୁମ୍ଭୋଗିବାରୁ
ଅଗର ଉତ୍ସାହର ଆବଶ୍ୟକତା ଉଠିଯାଇପାରେ
ମାତ୍ର ସବୁକାନରେ କାଳଯାରି ପ୍ରବେଶ ହୋଇ-
ପାରିବ ନାହିଁ କି ଯେଉଁ ସ୍ବାନମାନଙ୍କରେ
ବାହୁଦ୍ଵାରା ଉପରାର ହେବ ହେବୁରେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଲାଗାଯି ପ୍ରବେଶ ହେବ ନାହିଁ । କାଳ
ଓ ବରନାଳ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ଅନ୍ତର୍ଭାବେ
କେବର୍ଷ ବଳମ୍ ହେବ ଅଭିଭବ କାଳରହିତୀ
ପ୍ରକାକର ହଜି କିମ୍ବା ପାଣି ବୁଝିବାର କୌଣସି
ମହିଜ ଉତ୍ସାହ କରିବା କର୍ତ୍ତରିତ୍ୟାରେ ଅଛେବିଦିନ
କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ଖେଟିବ କିମ୍ବା ପାଇଁ କରିଅଛନ୍ତି
ଯେ ଦେବଳ ବିଭାଗ ଯେ କାର ମନ୍ଦିର ହେବ
ଓ ହେବଳ ଅଗର କାର ଯାଇଛି ତୁମ୍ଭେ । ନିଷ୍ଠ
କି ପୃଷ୍ଠରୁଥି ଯେତେ ତାରେ ହୁଲାରୁ କଲାପକ
ଦେବାର ଅନ୍ତର୍ମୁଖରେ ପାଇବା ଯବ । ଏ
କଲାର ମୁଖୀ ମଧ୍ୟ ଅବହିତ ହୁଲାରୁ ୫୫୦ କା
ମାତ୍ର । ପ୍ରମା ଧରି ଦେବାର ଅପଣା । କୁମ୍ଭ
ଉଠିଥ କରିବା ହିନ୍ଦିର ଧୟ ବରିଯାଇନ୍ତି ଓ
ପ୍ରକାମାନେ ଯେବେ ଏକାବେଳବିବ ଏତେବେଳା
ଦେଇ କିମ୍ବା ହେବ ମାତ୍ରଦେ ତେବେ କରାବି
ଯାମନ ସବୁରେ ପ୍ରଦେଶରେ ଆଜି ହେଲା ଏବଳ ମାତ୍ର
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । କାହାର ପ୍ରଦେଶ ବିଜଗେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ କଲାରୁହା ହେଲା ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବ୍ୟୟରେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ କଲ ଉଠିବ ଥିଲାହି ନାହିଁ । ଗାସ୍ତ-
କାଳରେ କଲାର ପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପୂରାବୁ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବୁଝିବାରୁ ପଢ଼ିବ ମାତ୍ର ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପ୍ରକାମାନ ବିଜାପୁ ହେବାରେ । ଅଭିଭବ ଆବଶ୍ୟକ
ମେଧିମ୍ ହେବୁରେ ନିଜି କଲ କୁଳଗାରବ ଅପଣା
ଦୁଇମ୍ ହେବୁରେ ଅବଶ୍ୟକ କଲ
ଦୁଇ ପାଇଁ ହିନ୍ଦିର ।

ପରମାମ୍ବାଦୀ, ବିପ୍ରଗାର କଳ ଚକ୍ର
ଦେଖିଲୁ ପରଚିବ ହେବା ପ୍ରାୟ ଅନ୍ତରିକ୍ଷର
ଯେମନ୍ତ ଏକ ପରାମ୍ବାଦୀ ପବନ ଯୋଗେ କାହା-
କା ଧାରେ କଳର ସେହିପରି ଶୋଭାଲାରେ
ଏ କଳ ମଧ୍ୟ ଜଳିବ । ପୂର୍ବ ପବନ ଓ ଶୋଭା
କଳ ଯୋଗେ ଅନେବି କଳ ଚଲୁଥିଲ କେଣ୍ଟି-
ଛାର ପାରୁଦ୍ଵାରା ଏକ ସମୟରେ ପବନପାରୁ
କଳିତ ହେଉଥିଲ ପଞ୍ଚମ ଥୁଅ କଳର
ଅନ୍ତରାର ହେବାର ସେ ସବୁ କଳର ବିଶେଷ
ଅବର ନାହିଁ । ଉଥାପି ପବନ ଓ ଶୋଭା
କଳରେ ଅନେବି କଳ ଚଲୁଥିଲ । ପବନ
ଶୋଭାଗରେ ଚରଣ ଅବର ରଜାକାର
ଗତି ଯେହିଥେ କାତ ଫୁଲର ସେହିପରି
ରଜାକାର ଗରଦ୍ଵାରା ହୋଇବି କଳ ଚଲିତ
ହେବ ଅତିବକ ପାରୁଥାହେବ ଯେତି ଲେ
ବରାଥିହିନ୍ତି ତାବା ଅବର୍ଯ୍ୟ ଉଥବାଣ୍ଣ ହେବ
ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା ।

ଶର୍ଵତରୁ ଆସ କଥା ।

କୁନ୍ତମାତ୍ରକୁ ଖାଗ ଥିଲା ଯେ ବିଳଙ୍ଗ
ପାଲମେଘରେ ଭାବିବର୍ଷର ଅଧୁ କଣ୍ଠର
କୁତ୍ତାନ୍ତ ଅଗତ ଦେଲେ ଉନ୍ଦବମ୍ବାତ୍ର ଉଚ୍ଚ
ପିବ ଓ ସବସ୍ତମାନେ ଫ୍ରେଶଲିପାହେବଳ ଛୁଟି
ଦେଇ ଦୁଃଖାୟ ଜୀବ ଦେଇ ଜନନ୍ୟର ହାତ
ଦୂରର କରିବେ । ମାତ୍ର ଏ ଆମ ବିଳଙ୍ଗ
ହେବାର ଦବନ୍ଧୀରାବ । ଗରମାର ଆ ୧୯ ଜାନ୍ମରେ
ପିତ୍ରକଳନକର୍ତ୍ତ ପ୍ରେତଜ ଭାଇରମାତ୍ରଟି ଡାକ୍
ମାର ଯେ କର୍ତ୍ତ ପ୍ରକାଶ କୁତ୍ତିରେ ପାର୍ଶ୍ଵମୁକ୍ତ
ଭବିଷ୍ୟତରେ ଭାବିବର୍ଷର ପ୍ରେତିରୁ ଅଧୁ
ବ୍ୟଥିକ କୁତ୍ତାନ୍ତ ଅଗତ କପାଳରେ । ତେ
କହିଲେ ଯେ ଭାବିବର୍ଷର କର୍ତ୍ତା ବନ୍ଧୁଭାଙ୍ଗ
୧୯ ଦେଖି କହିବ ବ୍ୟଥ ମିଳି ଯାଇ ୧୯ ଲିଙ୍ଗ
୫ରା ଅବଶ୍ୟକ କହିପାରେ ସରଜଗୁଡ଼ ଫ୍ରେଶଲ
ପାହେବଳ ସମାନକୁ କିନ୍ତୁ କର୍ମଯାତ୍ର ନ ପାରେ
କାହାର ଭାବିବର୍ଷର ଅଧୁ କୁର କରିବା ହିତ
ଓ ବଢ଼େ ଅନ୍ଧିକ ହେବାର ସେବନ କୁ
କାହାର ହେବାର ସମ୍ମାନା । ଗାହାକର କିନ୍ତୁ
ମହିଳାରେ ୧୭ । ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ତୁଳନ
ହୋଇଥିଲା । କୁମାର ବାବଜର ସହ କୁମାର
କରିବାର ଯେଉଁ ବିଧା ଥିଲା ତାହା କୁତ୍ତିଗେଷର
ସହ ହେଲୁ ହୋଇ ପାରିଲା କାହାଁ ।

ପ୍ରଥାହିଲ ବହବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦାରୁଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କିମ୍ବରେ ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣତ୍ୱ, ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ଯେ

ଏ ସ୍କୁ ଶାରୀରିକ୍ ମେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧିକାର ଅବଶ୍ୟକ
ନାହିଁ । ଏକମହିଳଗୋଡ଼ା କେବଳ କର୍ଣ୍ଣିତ
ହେଲେ ଯାଇଥୁ ହେବ ।

କହିବାର ଦୃଷ୍ଟିକରଣୀ ପ୍ରସାଦରେ ସେ
ଅରି ଦେଇଥିବା ତେ ସମ୍ମୁଖୀନଙ୍କ ଜାଣି ସମ୍ମୁଖୀନ
ଦେଇ ଯେ ଶକ୍ତିକୁ କିମ୍ବା ଉତ୍ସବକାଳୀନ
ବିଧାରୀଙ୍କର ପ୍ରଦ୍ୱାନକ ହେଲା ଏ କତ ଠାଙ୍ଗର
ବିଷୟ । ଏହି ବହୁଲେ ଯେ ଉତ୍ସବକାଳୀନରେ
ଗୋଟିଏ ଆଶାପାତା ଉତ୍ସବରେ କାରଣ
ବାରେଇ ବ୍ୟବସାୟ ଉପରେ ମାତ୍ର ଦେଲୁ ମାତ୍ର
ଉତ୍ସବରୀମାତ୍ରକେ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଲେ । ଜାହାଙ୍କ
ନିବେଦିକାରେ ଘରମିଳ ପ୍ରକାରରେ ଉତ୍ସବକାଳୀନ
ବିଷୟ ବ୍ୟବସାୟ କାର୍ତ୍ତିକ ନ ଉତ୍ତକ ହେଲୁଗା
କିମ୍ବା ହେଲୁ ଦେଇ ନାହାଇ ।

ପେନିବକ୍ୟୁଗ ୨୦ ଲକ୍ଷ ହଜା ମିଳା
ପେରିଥାଇ ଓ ବେଶୀଧୂମେନାରେ ଅନ୍ତର
୭୫୩ ଲକ୍ଷର ଲୋକ ହ୍ୟାର ଦେଇଥାଇ ।
ଯାମ୍ଭୁ କ୍ଷେତ୍ର କନିଶ ପ୍ରକାଶିତ ଆଶାୟ
କରିବା କଷ୍ଟଥରେ ସେ ଆଜ୍ଞା ପଠାଇଅଛନ୍ତି
ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତର ଯାଏଇ ହବୁଥିଲେ କେବଳମେହିକା
ପ୍ରକାଶିତ କରିଯାଇଥିବା ଏହାକୁ କିମ୍ବରେ ଅପରାଧ
କରିବା ।

ଦେଖେଣୁ ଏହିମେଧେ ଅପ୍ରକଟିତ କାହାର
ପାଠକଳାଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରମାଲେ ଜୀବିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥା
ଲାଗୁ ହଲେ ତେ ଅପ୍ରକଟିତ କଥାକି ଦର୍ଶନ
ଦେଖିବା ଏବଂ ବାରବି କର୍ମକାରୀ ହରପୁରେ ଦୁଇ
ପୃଷ୍ଠାରେ ଛେନ୍ଦ୍ରମାଲାଙ୍କ କଥାରେ କଥା

ଅନ୍ତରେ ଏହାକିମ୍ ପାଠ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଥିଲୁଛି । କାହାକିମ୍ ପାଠ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର କେବଳ କୁଳ
କିଳିଶୋଳି ଜାହାଜ ଦିଶରେ ଫରନ୍ତି ହୋଇ
ଦିଶରେ ସେହିର କାହାକି ହେବନ୍ତାକି ଯାଇଥି-
ଗା କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ମାତ୍ର ଯାହାକି ଆଜରେ କିମ୍ବା
ପ୍ରାର୍ଥନା ଉଚିଥିଲୁଣ୍ଟ ଜାହାଜ ବଜାଦିଆ କିମ୍ବା
କିଳିଶୋଳି ବଜାତର ଦେଖିଲୁଣ୍ଟା ଅପରା ଅଧିକ-
ରେ । ଯାଙ୍କ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ତୁଳ କଲେ ଏ
ଦେଉମୁହଁରେ ଯେତେକିମ୍ବାହେବନ୍ତି ନନ୍ଦା କରନେ
ପରିମା ଜାହାଜ ଦେବନ୍ତାକୁ ପଡ଼ିଲା ଯେ ହୃଦୟ-
ଦର୍ଶକ ହେବାକିର ଲକ୍ଷଣ ଏହି ଯେ କିମ୍ବାକେ
ତିଲ ହେବ ।

ଦେଖିପାଇଁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଲାଏ । ସେ ଦେଖିପାଇଁ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ମାତ୍ର ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆଶମାନେ ଛାତ୍ର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ହାତରେ ରଖିଲାଏ

ଜନିଦୀରମାନେ ଯେ ଅକଞ୍ଚଳେକଳେ ଏହାର
ଠଙ୍କାକଷାନରେ ଥଠରିଥାଠାକୁ ଦେଇ ସବୁ
ତାରୁଆହନ୍ତି ତାପା ଗାସାକୁ ଶବୁ ନାହିଁ । ଇନ୍ଦ୍ର-
କମ୍ବାକୁ ବିଦୋବସ୍ତ ଓ ଅସୁଲରେ ଅଭିଗ୍ରହ
ହେଉଥାବୋଲି ବିନା ଅମୂଳନରେ ବିଶେଷ
ଭାବା ଥିଲା ଯେ ଏମନ୍ତ ଅନଧିକ ମାତ୍ରରୁ
ସେଫେଟ୍‌ଏ ରତ୍ନବାଘାରୁ ସମ୍ମଳ ହେବେ ନାହିଁ
ବିନ୍ତ ଯେହିଲେ ଠାକୁ ଜାଣିବିପରେ ଦିବିଆଛି
ଏତିକମାତ୍ର ସେଫେଟ୍‌ଏକୁ ଜଣା ନାହିଁ ସେହିଲେ
ଠାକୁଜବିତ ଅଭିଗ୍ରହ କୁଆ ସେ କଣ ଜାଣି-
ଦେ ? ସେଫେଟ୍‌ଏକୁ କଥା କଣାଇ ନୁହୁ ଜଣା-
ଯାଇଥାଇଁ ଯେ ସେ ଲାର୍ଡମେନ୍‌କର ନର ଧେ-
ଷକତାରେ ବନବର ଅଛନ୍ତି ଏହାକହୁସା
ଇନ୍ଦ୍ରକଷାକୁ ବିମା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଜ୍ଞା ପର-
ବର୍ତ୍ତ ହେବାର ନୁହର । ଅଭିବଦି ଭରତବର୍ଷ-
ବାରିମାନେ ଏଥର ମହୀୟ ଜୃତିବିକା କଥାର
କିମ୍ବା ଦେଉନ୍ତି । ଯେହିଲେ ସେଫେଟ୍‌ଏକୁର
ଅନୁମତି ଯେ ଉତ୍କଳମ୍ବାହସ ତରକାଳ ଦିନ-
ବାର ଲିଲ ସେହିଲେ ଆଜି ନୟାରେ ଅଗ୍ରା
ଦେବା ଦୂଧା ଏବେ ତୁଳନେଇ ରହିବାବିନା
ଅଛି ତୋଧୁ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାମିକସଂବାଦ

ଗନ୍ଧାର ତା ପଞ୍ଚଶିଲରେ କଥାହିଁ-
ପୂର୍ବ କଣେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ । ଏହାଙ୍କ
ବିବାହ ଦେବୀ । କମଳାଧିକର ଶାମରେ ବଳିଯତ୍ତା-
ପାଦ ନାମକ ଜାଗାକର ଦୟାକାମ୍ଭ ମହାପାତ୍ର-
ନାନକ ଦୋଷିତ ପରି କରୁ ଦେବାର ଏହାରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘାରୀରା ବାଲବହାରେ ଅଥ୍ୱା ମାତୃ-
ମୋତରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଉଥିଲା ଆଜିକୁ
ପ୍ରାୟ ଦେବାରେ ହେବ ବାଲକି ଯୁବାବହା-
ପାତ୍ର ହୋଇଥାଏଇ (ଅର୍ଥାତ୍) । ଭାବାର ବଦ୍ଧ-
କମ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଭାଲବର୍ଷମାତ୍ର । ସେ ବାଲକ-
ତିର ଉଷ୍ଣତା (ଉଷ୍ଣତା) ଦେଖା ଓ ବିହୃତ
ଦାଣୀ ଦେଖାଯାଏ ଓ ଅକାଶକୁ ପରିଦ୍ୱାସ
ଘୋରକର କହ ହୋଇଥାଏ । ବାଲକର ପୂର୍ବ
ମଧ୍ୟ ଫୁଲକମଦାର ଅନ୍ତର ହୋଇଥାଏ ।

ଅବ୍ୟକତେରେ ଉଚ୍ଚ ବାଲଦ୍ଵା ଗାହା
ପିତା ସଜେ ଦେଇ କପଟିତ ହେବାର ଆଶ୍ରୟ
ନେଣୀ ଓ କରେଳା ମାନନ୍ଦାର ଓ ଆମା
ଓ ସ୍ଥାନ୍ୟ ବପୋଟିମେଳାନ୍ତର ଓ ଏ ମୁକାମରେ
ଉପହିତଥିବା ପଲିବ ଡକ୍ଟରପ୍ରଶ୍ନ ଗ୍ରେଜ-

ମାହେବ ଏଥିମୁଁ ଦେଖି ଅଛାନ୍ତର୍ଯ୍ୟ
ହେଲେ ।

ଅନ୍ତର ଏଥର ପ୍ରକାଶରସ୍ତମିପେ ତୁବଜୀ
କଲୁଁ ମଧ୍ୟ ଜଳରବ ହୋଇଥାଏ ଯେ କୁଆ
କୁକୁଳର କର୍ଣ୍ଣର ଗ୍ରାମରେ ଦେଖାଇ କଳା-
ପାହା ଉନ୍ନାମନକ ଏବ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏକ ଗୋଟିଏ
ରୂପବିର୍ବାଧୀୟ ବନ୍ଧୁର ମଧ୍ୟ ଯୌବନାବସ୍ଥା
ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଦେଖିଲେ ଚାହୁଆଦ ହେଉଥାଏ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବ୍ୟକମାନ ଯୁବାମାନଙ୍କ
ଅବସ୍ଥାର ଛୁଟୁ ହୋଇଥାଏ ଓ ଲଜ୍ଜା ବିଷ ର
ପ୍ରଗାଢିମଣ୍ଡା ହୋଇଥିବାର ବିଷ ଏକ ମୁହଁର୍ତ୍ତ-
ମାଦି ପରିଜାଗ କର ହାହୁ ବନ୍ଦୁ ଏବିଷୟ
କେତେବେଳ ମତି ଏବା କହିବାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅକୁ ଏଥର ଜଥ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥାଏ
ପ୍ରାପ୍ତହେଲେ ଜଣାଇ ।

ମାନ୍ୟବିଂହ କିଛାର ଜଣେ ହୁମ୍ମଦ୍ଦିଲାରଣୀ
ଶାସତ୍ର ଯାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଗୋଡ଼ିଏ ଇଂରେଜ
ଜଳଦିନାଳସୁର ସାହାଯ୍ୟ କାରଣ ମାତ୍ର ୧୦୦
କ୍ଷା ଲେଖାର ହେବା ଦେବାକାରଣ ସମ୍ମର
ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଅଛୁ ବିଚାଳିଥିର ଜାତୀ-
ବ୍ୟାଙ୍ଗ କିମିତ୍ର ସେ ଗୋଡ଼ିଏ ସ୍ଵାମୀ ସର୍ବ
ଦୟାକୁ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି ବିଦ୍ୟାଳୟ-
ସଂକାନ୍ତ ସ୍ଵରୂପାଳୟ ପାଇଁ ୫ ୫୦୦ କା ଦାନ
କରିଅଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଦାନ ଯେ କି ପରମାତ୍ମା
ପ୍ରଶଂସନାପଦ ଦୋଷମାର୍ଜନ ପାରେ କିଶେଷରେ
ଇଂରେଜ ରକ୍ଷା ପ୍ରକାର କେବଳର ଏହି ରକ୍ଷା
ଯେ ହାମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଆହୁ ବୃଦ୍ଧିପାର ହେଉଥିର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦାନରେ ପ୍ରବତ୍ତ ହେଲେଣି ।

ତେଣୁ ଗଜେଟ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବବ୍ରତୀମେଳ
ଉତ୍ତର ଥାନ୍ତି ବବ୍ରତୀମେଳ ଓ କାପନକର୍ତ୍ତା-
କୁ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି କହିଯା ବରାବର ବ୍ୟୟ
ଲୟବ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଉଚିତବର୍ଷରେ
ଯେତେ ଦାତବ୍ୟ ଚିହ୍ନାଳୟମାନ ଅଛି ସେ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପରିପାଳନ କରିବାର କଥା କରିବା
ହେଉଥିଲୁ ଓ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବିଷ୍ଣୁ ନିଃସ୍ତରି
ହୋଇ ସାଧନର ଆଜ୍ଞାପ୍ରଗତି ନ ହେବ ତେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ନୂତନ ଦାତବ୍ୟ ଚିହ୍ନାଳୟ
ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିଷେଧ ରହୁଳ । ଲଙ୍ଘକ
ବବ୍ରତୀମେଳର ଦାନକାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା
ତେ କହିଯା ଏହି ଦମ୍ପେତିବାନ ପଥାନ ଲଞ୍ଜି-
ମେର୍ତ୍ତ ସାହେବ ଏହିରେ କ୍ୟାମି କଣ କରିବାକୁ
ଚେତ୍ତିର ହୋଇ ମେତେ ସମ ଅର୍ଜନର ଅଗ୍ରା

କରନ୍ତି ତାହା କହୁଲେ କି ହେବ । ସାମାଜିକ
ପ୍ରତିବେଦନ କାନ୍ତିଶର ଏତେ ବନ୍ଧୁନା କାହାରେ ?

ପ୍ରେରିତସବୁ

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାସୁକୁ ଉତ୍ସଳପିକାପଞ୍ଚାଦକ
ମହାଶୟ ସମୀକ୍ଷେଷ ନିବେଦନମିଦି ।

ସମ୍ବଲପୁରଜଳନ୍ଦୁଧାଳ ଜମିଦାର ନହାଇ-
ମଧ୍ୟରେ ପଦ୍ମପୁର ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପୁରର ଜମିଦାର
ଶୀ ଦାକୁ ହରହୁ ଠିକ୍ ତାଙ୍କ ଘିରୁଛିଥେ
ଶୀ ବାକୁ ଗମମୋହନ ହିଂହ ଏ ଦୁଇଜଣା
ପ୍ରଥମୋହ ଅର୍ଥରେ ପଦ୍ମପୁରକ୍ରାମକୁ ଅପରିଷ୍ଠକ
ଏହ ଉଦ୍ଧବ୍ୟ ସମ୍ବଲ ବିଧିମାନଙ୍କର ଗମନାଗମ-
ନର ନିତାନ୍ତ ଅପରିଷ୍ଠା ଦେଖି ଜନିବାରାଥ୍
ଯାହୁର ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଥରିବୁ ସେ
ଅକ୍ଷତମାତୃ ବିକୁ ଜାହାର କପ୍ତନଙ୍କ ଲେଖ-
ଅଛି ।

ବେମାଜେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାମର ମଧ୍ୟ ଦେଉଁ କିମ୍ବା—
ଲୟ ସହିତ କଷ୍ଟକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପ୍ରତିବି
ପରିସ୍ଥିତ ଗଳିଥିଥିଲା “କି ଯାହାର କ୍ଷେତ୍ରକିରଣ
ହା ୫୭୬୪୦ ତ ଏକ ଦାର୍ଘ ହା ୫୮୦ ତ”
ନିର୍ମିଣ ବର ସ୍ଵଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର “ପ୍ରାଚୀ
ବିଷାଖାର୍ଥ ସଂଘରେ ନାସ୍ତି ଯହିବାନ ଦ୍ୱାରା
ଅଛନ୍ତି ବୋଥ ହୁଏ ଉଚ୍ଛିତିତ ମହାଶୟମାନଙ୍କ
ମନୋଯୋଗରେ ଉତ୍ତରକୁ ଉତ୍ସମ୍ଭାବିତ କାହାର
ରୁହି । ଗା ୧ ଦିନ ଅଗମି ସନ୍ଧି ୧୦୫୦ ମିନିଟ୍

ବିଶ୍ୱାସ
ଆ ଦିଦ୍ୟାଧର ଉତ୍ତରକୁ
ପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଳଶିଖଳ

ମାନ୍ୟନର ଉତ୍ତଳସାହିକୀ ସମ୍ବାଦର ମହାଶୟଧ
ପରୀଷେଷ
ଅମୃତଳଳକୁତ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଆଶ୍ରମ ସମ୍ବା-
ଧରେ ଖୁଲୁଛି ବରା ବାଯୁତ ବିଭକ୍ତ
ହିବେ ।

ମହାରାଜୁ । ଗଜପ୍ରାହରେ ନଥ୍ୟକାଷ୍ଟ ରାଶି-
ଧରେ ଓ ଉଦ୍‌ଘନ୍ତକାଶକାଳ ବିଷ୍ଣୁରେ
ଯେହିନ୍ତୁଲାଭି ସମାନପରଚର ଅର୍କିତ କରିବା-
ହୋଇଥିଲେ ଜାହା ପାଠ କର ଅଛି ଶୋଭକୁ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲୁ । ଆପଣା ତ୍ରୈଶତାଶହୀ ହୋଇ
ଯାହା ସର୍ବଜାନଙ୍କ ଧର୍ମସ୍ଵରେ ବନ୍ଧର ଅନ୍ତରୁ
ବର୍ଣ୍ଣକୃତ୍ୱାକ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର କରିବା ହେଲେ ତାହା
ଆସେମାନେ ହୋଥ ହର୍ମୁ ବି ଆପଣ ହୋଇଗି-

ଭେଳ ଓ କିନ୍ତୁ ମାରିଯ ପ୍ରଶ୍ନ ଗଜାନାନାଳ
ସବୁରେ ପୂଜ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ଯେହେତୁ କାମକ-
ଳିଖ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ରେ ଲେଖିଥିଲାକିନ୍ତୁ । “ ଅନ୍ତା-
କିମ୍ବା ସ୍ଵାର୍ଗୀ ଦ୍ଵାନାଳିନ୍ତୁ ମାନୁଷ କବା-
ହେବା ଧରିପୁରୁ କୋରମଂପି ହେତକ ଇତି ”
ଏହାର ଅର୍ଥ କରିଗାଏ ପ୍ରଥମୋପାର ହେବାର
ଅଗ୍ରାହଣ ବା ଅପାତ ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ଅସବ ମନୁ ମନ୍ଦ ଲେଖିଥିଲାକିନ୍ତୁ “ ଅନ୍ତାକୁ
କିମ୍ବା କୁ ବଜାନାମ । ଧର୍ମଧମେ ଦୟା ହିତେ
ଅର୍ଥାନ୍ତେ ବାର୍ତ୍ତାଧୀନ ଦ୍ଵାନାଳାଳିନ୍ତୁ ନମ୍ବା
ନଥୀ କିଛି । ” ଯେଉଁ ଲୋକର ନବୀନୀମାରେ
ଓ ବାର୍ତ୍ତାରେ ଓ ଦ୍ଵାନାଳରେ ବିଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥରୁ
ଜଡ଼ିମ କାନ ହୁଏ ଜାହାର ଯଥାନମରେ
ବେଦ ପ୍ରଗତାରତ ଥର୍ମ ଅର୍ଥର୍ ଓ ଅର୍ଥ
ଅର୍ଥ ଓ ନନ୍ଦା ଅନ୍ତାଧୀନ ବମାନେ
ଅପାର୍ଚନ ହୁଅକୁ ଏବଂ ମହାଭାବାୟ ମେତ୍ର-
ମରେ ଜ୍ଞାନବେଦ ମନ୍ଦ ସୁଧର୍ମିରକୁ କିଥାଥ-
କିଥି “ ତମେହାନିଷଦିନ ଜାଗ ଘରଗେହଙ୍କୁ
ଥବ । ମଧ୍ୟମ ମନସା ଜାଗ ଦୃଢ଼ୁ ଗନ୍ଧାକିଳିଙ୍କୁ
ଗମିତି „ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେ ପାର୍ଥିବ ଉକ୍ତକୁ
ତେ ଯେ, ନନ୍ଦାମାନ ଜାକୁ ଦେଖ ଉପରି-
ଦ ଅର୍ଥରୁ ବେଦ ବିଶେଷକୁ ଉଚ୍ଚରେ ମଥନ-
କବି ଆହୁର୍ମଦ ବେଦାର୍ ଲକ୍ଷ ଗାସାନନ୍ଦା
ବାର କିନ୍ତୁ ମାନୁଷ କବିଲେ ଜାଗାଧିକାରୀ
ପାରନ୍ତି । ଅସବ ପ୍ରମାଣ ଅଛି । “ ଯନ୍ତ୍ର-
ଶିଳ୍ପକରେ ଅର୍ଥର୍ ବେଦ ନେଇବ କିମ୍ବା,
ଯାର ଅର୍ଥ ଯେବୁକୁ ଉର୍ଧ୍ଵମହୁର୍ମୁଖ ଅନ୍ତାଙ୍କୁ
କରି ଦେଖିବେ ଥେବାରେ ଅମ୍ବାନାନେ
ତାପ କର ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ କବିଶ ଦୂର
ଏ ଏହିମୟ, ଏପରି ଗୁରୁ ହାତକ ବନ୍ଦିମା-
ର ଦର୍ଶକ ଦର୍ଶକା ବିଦୟରେ କାହାର
ମୁହାନାମାନେ ଜାଗି ଯାହା ପରିହାସ
କବେ ।

ଅପର ଯଦି ହୋଇମାନ୍ତରୁ ନଖମୂଳାର
କୁଣ୍ଡିବା ବସନ୍ତରେ ରହା ଥାଏ ତେବେ ତାଙ୍କ
ଗୁରୁ ଜେହାମିଳିଙ୍କ ଧର୍ମର୍ଥରେ ବର୍ଷେ କୁମ୍ଭ-
ବେ ଘରଜମିଲେ କେତେଟି କୁଣ୍ଡିବେ କୋଣାତ
କହ ନ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପାରତିଦୀର୍ଘବାହୀ ଥିଲେ
ଅବା କୁଣ୍ଡିପାଇବେ ନଚେତ୍ର ଏହମାତ୍ର ପ୍ରେର
ଦିନ ଏକବିମାର ହେଲେକୁ କୁଣ୍ଡିପାଇବେ ।

ଅନେକର ହେବୁଦିଇମାନଙ୍କ କିନା କା ଯୁଗ-
ଭଲେ ଅନୁମାନଙ୍କର “ ଜୀବାଦବୋଧ ବିଭିତ୍ତୀ
ନିଷ୍ଠାକୋଳ ଦୋଷ ଉପର ” । ଏହି ଘନ୍ୟବ୍ୟାଙ୍ଗ
ପରମାନନ୍ଦ ଜୀବ ହେବ । ନିରୂପା ମନୀଚି
ଶୁଣୁ ସହିତ ଦୁଇନାକିର ମୁଳ ଦାଖିଦରବା
ସୋଇ କବିତାପଥ । ଯେ ହେବ “ ଅପରାହ୍ନିତ
ଏବ କେବଳ ଶାନ୍ତିମୂଳ୍ୟ ମଣିରେଷ କୁର୍ଯ୍ୟରୁ ।
ଦୂର ସାହୁ ମୁଣ୍ଡ ଦାଳିତୋ ବନୀତା ଲୋଜନ
ଗୋରଣ୍ଗ ଦୂର । ଅନ୍ତର ସମ୍ମାନଶୈରୁ ସୁଜଗୋ
ସହିମାନ ଗୁଣକ୍ଷଣ ” ଉଠ ବାନ୍ଧ କୁତ୍ତେ
ଜାଗନ୍ନାର ଧୀରାଜ୍ ଆମ୍ବେମାନେ ମୁଖ ଅନୁଭ-
ନନ୍ଦିତ ପାଇଁ । ଅପର ସହ ଜୋଗବି କବେ-
ବଳ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୟାକୁ ନ
କବିର ଅମୃ ସଂଭାବଯାଦା ନିରାହ କବିର
ଅନୁମନ ଦର ବି ଦୁଇମାନେ କେବଳ ଜୀବ-
ମାନଙ୍କର ଅନୁବାଦିତର କବା । ନୂଜନ କୁତ୍ତନ
ରତ୍ନା କଲ ତେବେ ଏହିମାନରେ କେତେ-
ଲୋକ ସଥାଧାରରେ ପୁଣିତନ୍ତ୍ରି ବିଷୟମା-
ନଙ୍କର ବୁଝିବାକାରୀ ସମୀକ୍ଷା କବିର ପାରନ୍ତି
କିଛି । ଅନୁମନ ବିମୁଖେଣ ।

四四三

ଭାବକଣ୍ଠରଙ୍ଗେ ଯାଏବ ତ ଅପର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ରେ ହେଲୁ କିମ୍ବା ବସିଯାଉଥିଲୁ ଯେ,
ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସମାଜର ଅର୍ଥାୟକୁ ବିଦନରେ
୩୫ ମାହବାଳ ଶୁଭକଷ୍ଟ ଦିନ ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଅର୍ଥିଲୁ, ମାତ୍ର ବର୍ଷମାନ ଦାଖାଙ୍କା ଅଦ୍ୟତର
ମୋର ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଅମ୍ବାନଙ୍କର
ଦିକ୍ଷା ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରତିମାର କିମ୍ବିର ସମୟରେ
ନେତ୍ରକର ନୟନପଥର ପଞ୍ଚକ ହେବ ଏଥୁରେ
କେବେ କାହିଁ । ପୁଣ୍ଡ ପ୍ରତିମକାରିମାନେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପ୍ରାୟ ଅଦ୍ୟତର ନିମିତ୍ତ ବର୍ଷକୁରୁ ପ୍ରତିରୀ
ହଇଅଛନ୍ତି + ଯତ । ତା ଏ ରଜ ଅଗ୍ନି
ଦୂର୍ଧ୍ଵାଂଶୁ ହାଲା ।

ଶ୍ରୀ କଞ୍ଚକପୁରାତନେ ଦୀପ
ଉତ୍ସବରୂପେ ପ୍ରଦାନକ
ରିତିକ୍ରମାଧିଷ୍ଠନର ସମ୍ମାଦିତ
ଦିନ

ଏହି ଉତ୍ସମ୍ପଦିକା ସହିତରେ ଦିଲ୍ଲି
ଦିଲ୍ଲାର କଥାର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରକାଶକ ଯଥାପ୍ରୟୁଷ
ମହିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ ହେବାରୁ

১০০

୧୮

ଭାବୁର ଅକ୍ଷୟ ସନ୍ଦାର୍ଶମ ମନ୍ଦିରା । ମ । ଭାବୁର ଦିଗ୍ନନ୍ଦ ସନ୍ଦ ପେଣ୍ଠ ପାଳ ଭାବୁର

ଅତିମ ବର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୩
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ୫୭
ମଧ୍ୟରେ ପୀରୁ ତାବମାରିଲେ ୫୫

०८६

କିମ୍ବାଗର ଦୁଇଦନ ବର୍ଷା ନ ହେବାରୁ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥର ପ୍ରତି ଯେଉଁପ ସନ୍ଦେହ ଜାଇ
ଏଥିଥିମୁଁ କହିର ଶୁଣି ବିବରଣ ପୂର୍ବପ୍ରାଚୀ-
ନରେ ଲୋକାଖଳେ । ଦିନକୁହନ୍ତି ସେ ସନ୍ଦେହ
ଅନ୍ତରେ ବୋର ବର ପଞ୍ଚାର ଅରମ୍ଭରେ ପର୍ବି-
ତର ପୁଣ୍ୟମାଳକ ପ୍ରତି ଦେଖିବାର
ଦିନରେ ସେ 'ଗ୍ରେ ଓ ଜାହା ମନ୍ତ୍ର ପାଇବେଦ୍ୟାର
ତିଥି । ମନ୍ଦିରାଛେ ବୁଦ୍ଧି ଲୁହରବାବୁ ଅରମ୍ଭ
କରେ ତେ ଆଦିନିମାଙ୍କେ ଶକ୍ତିତଥା ପିତ୍ର ବକ୍ଷା
ବରିନ ବରିବା ପାଇଁ ବହାର' ଦୂର ଦୂରଲେ
ବୁଦ୍ଧିମଙ୍କ ବବ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ର ମାତ୍ରାର ଦେଇ ।
ତମେବ ଅଛି ଦୂର ଏବଦିନ ବପ୍ରକାର ହୋଇ
ଯାଏ କେବେ କି ପରିବା ଏକାନ୍ତା କହୁ କି ପାଇଁ
କିମ୍ବା ଦୂରାହୟ ସରମେଶ୍ୱର ଏବେ ଶାଶ୍ଵତ
ପରିବାର ପରିବା ଦୃଶ୍ୟ ଦେବାକୁ ଜଡ଼ା ବରନ
କାହିଁ ବୋଧ କୁଅଇ ଗତ ମନ୍ତ୍ରବକ୍ଷାର ସମ୍ଭବ
କାହିଁ ହୋଇ ଲୋକଙ୍କର କି ପରିବାର ଆହୁତ
କାହାକର ହାତୀ କିମ୍ବାର ପରିବାର ଅନ୍ତର
କାନ୍ଦପରେ ଏହି ବୋଲିଯାଇଥାରେ ଯେ
ଦେଖାଇର ଦୃଶ୍ୟ ସୁରଦେହ ପ୍ରତି ଅମୃତର
ପାଇ ଭୟାଜ କର । ଦୂରଦନ ଉତ୍ତମ ବର୍ଷା
ଦୀର୍ଘାୟକ ତେ ଏଥରେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ
ଏଥିଥି ପରି ଦେଇ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତଥାପି
ଏଥା କାଳରେ ଦୃଶ୍ୟ ନ ଦେବାକୁ ବିମନ କିମ୍ବା

ଦେଖିଥିଲୁ । ଲାଗୁ ମଧ୍ୟରେ କେତେବୁଦ୍ଧି
କାଳଜଳର କବଳ୍ୟ ହେଲା ।

১০৯৪।১

ଚିଲିତଗାସ ଜା ୮ ରଜ ତେଲକୁଣ୍ଡଳରେ
ଏ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟରେ ବିଧେୟି ସମ୍ବାଦ ପାଠକର
ଆମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତ ହେଲା । ତାଙ୍କ
କମଟାକୁ ଏତେ କଷ୍ଟବ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ଆମା ଉଠିବିଦାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟାବ ଶୁଣିଲ
ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ପରମ ହୃଦୟର ପଥାମରୁ ଫଳ
ଯାହା ହେଉ କହିର ତିନା କାହାର । ମାନ୍ଦର
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା କଲିବାର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଇତିହାସିଧ୍ୟ ସମରହେଲୁଗୁ
ବାଣିଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟାମୂର୍ତ୍ତର ବିଶେଷ ହାତି ହେବାର
ସେମାନେ ଉତ୍ସବମହାରୂପ ବିଦୋଧତ୍ଵ ପ୍ରତି ପୁନଃ
ପୁନଃ ବିପରୀକ୍ଷା କାରଣ ମନ୍ତ୍ରମେଣ୍ଟରୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ
ଅବହୁତ ଓ ସେ ବିଷ୍ଣୁ କହିବି ହେବା ଅପେକ୍ଷା-
ରେ ଗହଣ୍ମମେଣ୍ଟର ଉପର ଉତ୍ସବିଲ ପୁନଃବିଲ
ଥାଏ । କଲିବାର ଦିନିକିପାତ୍ର ଗତ କା ୧୦—
୧୫ରେ ଗକ୍ଷିମେଣ୍ଟ ଲଣ୍ଠିପାରୁ ଏକମେତ୍ର
ବେବନ୍ଦୁପଦ୍ଧତି ପାରିଥାବା ହେଲାରେ ମେ-
ନ୍ଦେ ଲେଖାଯହୁତ୍ତବ୍ରଦ୍ଵାରା ଯେତେବେଳେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
କାଳରେ ଉତ୍ସବମହାରୂପ ନେବାର ଥାର୍ଯ୍ୟ
ଦିଲ ଉତ୍ସବକେ ମନ୍ତ୍ରମେଣ୍ଟର ଏହି
ଧ୍ୟାନ ଥାଇ ଯେ ବିଷ୍ଣୁମେଷରେ ଅୟ କିମ୍ବା
ନାହାରେ ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ ହେବ । ମାତ୍ର
ଏ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଗଜଦର୍ଶ ହେବା-

ବରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନ ହୋଇଛିଲୁ ଭାବୁତ
ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲୁ ଏ ବଥା ବିଜ୍ଞାନର
ସେହିତସା ପାର୍ଶ୍ଵମେଘ ବଜ୍ରରେ ବ୍ୟକ୍ତ ବଜ୍ରର
ଅଳ୍ପରୁ । ବିଶେଷରେ ବଜ୍ରରଦର୍ଶର ଅବହାର
ଦୃଷ୍ଟି ଉପର ଯେ କୌଣସି ଅଧିକ ଘନମାତ୍ରା
ଅନୁମାନାମେସା ଜୀବ ହେବ ଜ୍ଞାନ୍ୟ । ଅପରିମ-
ମନ୍ଦମୂରେ ବଜ୍ରର ଅଧିକା ମୂଳ୍ୟ ପାଦ୍ୟ ଯାଇ-
ଥିଲୁ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୁନ୍ଦରୀ ହେବାର ପରିକଳ୍ପନା
ପମ୍ପାବନା ଉଠିଯାଉଥିଲୁ ଅଗ୍ରବଦ ଯେ ତୁଲେ
ସବୁପକ୍ଷର ଅଧି କରି ହେବାର ଅନୁମାନ
ଉପର ଓ କୌଣସିରେ ଅନୁମାନର ବିଶ୍ୱାସ
ହେବ ନାହିଁ ଦେଖିଲେ ଏତେ ଅଧିକ ଛାନ୍ଦର
ରଜକମ୍ପାକୁ ରମ୍ଭାର କି ପ୍ରଯୋଗକ ଏ ସମ୍ଭାବ
ଦିବେଚିଲାରେ ସେମାନେ ଗବର୍ନ୍ମିମେଖକୁ ପାରିବା
କଲାପରିବ୍ରତ ଯେ ଆସି ଥିଲୁ ବର ମାସ ଜାତ-
ିଶତାବ୍ଦୀ ରଜକମ୍ପାକୁ ଜୀବ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲୁ
ହେବ । ଏହିପରି ହେଲେ ଲୋକମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିରମେଘ ପ୍ରତି
ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ ହେବ କାରଣ
ସେମାନେ ଜାତିଧାରବେ ଯେ କେବଳ ଅର୍ଥ-
ଅନୁଶୀଳନ ହେବାର ଅନୁମାନ କରି ଗବର୍ନ୍ମିମେଘ
ରଜାକୁ ବଧାଉଥିଲେ ଓ ସତ୍ତା ଲାଭିଲେ
ଏ କିମ୍ବା ହେବ ନାହିଁ କରୁଷଗାତ୍ର ଗାହା
ଶା କି ରହିବ କଲେ ।

ଅନ୍ତରୀମାନେ କଥା, କଥା ଏବଂ ଅନ୍ତରୀ
ପଞ୍ଚଶିଲ ଅନ୍ତରୀମାନଙ୍କାଣେ କଥା, କଥା ଏବଂ
କଥାକୁ ଉଦ୍‌ବିଦ୍ୟା କଥା, କଥା ଏବଂ କଥା
ଲୋକଙ୍କାଣେ କେବଳ କଥା, କଥା ଏବଂ

ଅଛନ୍ତି ତାହା କିଏ କିମ୍ବାରେ ଯଦ୍ୟପିକି ଏକାଙ୍ଗ
ମବକମର ଗନ୍ଧିମେଘକୁ ଦେଇ ଏଠାରୁଛିତାଙ୍କ
ଦେବାକୁ ସର୍ବମ ନିଷଳ କିମ୍ବା ଯେପରି କେବେ
ତେଣୁ କରିବାର ରମ୍ଭନାହିଁ ତଥାର ଯେବେ
ଏହଜରେ ସେପରି ଭାବୁ ମୋପରିବାଦୀଯାଇ
ପାରେ କେବେ ଦେଉ ଶୁଭିମାନ ବିଶ୍ଵାସୀ ହେଲୁଏ
ଉତ୍ତରାଣୀ କି ହେବ ? ଗବର୍ନ୍ମମେଘ ଯେମନ୍ତ
ଶକ୍ତିର୍ଥ ଏବକାଳୀ ନେଗାର୍ ମାତ୍ର ଦେବାର
କିମ୍ବା ଉତ୍ତରାଣୀ ଭାବାର ଦୃଶ୍ୟ କରିଦେଲେ
ଯେବେ ହେଲୁଏ ଏକର୍ଷ ଅନ୍ତକ ଠିକ୍‌ବି
ନେଇ ଉତ୍ତରାଣୀ ଭାବା କିମ୍ବା କରନ୍ତି କେବେ
ମବର୍ଗମେଘକୁ ମହାତ୍ମାର ଦେଇ ଦୃଶ୍ୟପେ
ଲେଖକ ମନରେ ଛାଇ ବଢ଼ିବ ଭାବା କହିବାର
ଅନ୍ତକ ମାତ୍ର ନେଇବେଳେ ଏବପ୍ରକାର ବିମ୍ବର
ଓ ଦେଇବେଳେ ଅନ୍ତପ୍ରକାର କହାର ହେଲେ
କଥା କିମ୍ବା ହେବ ଭାବୁ ।

ପ୍ରକାଶମେଳନ

ଲିଖନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଧିକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କା ଏ ପଞ୍ଜର ତାରଙ୍ଗାକ ସମ୍ମାଦର ପ୍ରକାଶ ଯେ
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପଞ୍ଜର ଏବଂ ପଞ୍ଜରରେ କଥାକଥା
ହରାପାତ୍ର । ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ମାନୁକ ନଗର
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାଶରେ ସେଇ ପ୍ରକାଶ କର ଫର୍ମିମାନଙ୍କୁ
କିଛି ଦେଲେ ଏବଂ କ ୫୦୦ ଏ ଅନାହାତ-
ଧ୍ୟାନଙ୍କୁ କଢ଼ି ହାତ ଦେଲେ । ଫର୍ମିମାନ-
ଧ୍ୟାନପାତ୍ର ତୋମେ ଶାଶ୍ଵତ ଏଷ୍ଟରେ
ମନସ୍ତରକେ ଏବଂ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଅନେକ
ପିପାହ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥାନ୍ତି । ଫର୍ମିମାନେ
ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଏଷ୍ଟରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୈନ୍
କୁମାର ଥିଲ ଓ ସେମାନଙ୍କର କେବଳ ଛନ୍ଦ-
କୁଳ ଧରାଇ ଓ ଏବଂ କୁଳ ଧରାଇ ଥାର
ଥିବାର ସେମାନେ କେବେବସ୍ତୁ ଧରନ୍ତମ ଦେ-
ଇବ ସତ୍ତବ ହିତରେ ।

ବର୍ଣ୍ଣନାଗରର ଅଧିକା ଜା ୭ ଶତାବ୍ଦୀ
ଥାବଜାହ ସମ୍ବନ୍ଧ କଣାଯା ଏ ପ୍ରବିଦ୍ୟାର
ଲେଖକ ଉଦ୍‌ଘମବର୍ତ୍ତାର ତଥାର କର
ଆମ୍ବଳେଷ ଅନେକ ଫର୍ମି ଗ୍ରାମ ବୁଢାଇ
ମାନ୍ଦାହୁଣ୍ଡ ବିବର୍କୁ ଗ୍ରାମ ହୃଦୟ ଆହୁଳ-
ଖେଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବାର ଦିନମଳେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମନଙ୍କ ଗରଜ ଏହିହଳ ଅଧିକାରୀମୁଦ୍ରା
ପ୍ରତିକାର କରିବାକୁ ନାହିଁ ମେହିର ଅଛି ଏବା
ଏହିକାରିର କାମ ଯାହାରେ ଯାହାରେ ଯାହାରେ
ଯାହାରେ ଯାହାରେ ଯାହାରେ ଯାହାରେ

ଧରିବିଷେନାର ଅସୁକାଙ୍ଗ ହେତୋପରି ମେଡି
ମୋଦିନର ଅଳଖିନରେ ଥିଲେ । ଫର୍ମିମାନେ
ବିଜ୍ଞାନର ପରିଶ୍ରମ ତାତିର ହୋଇଥିବାକୁ ।
ବିଜ୍ଞାନରେ ଛର ବିଜ୍ଞାନ ଅଣ୍ଟ ଓ ତାତା
୫୦ ତୋପ ଓ ଏକମହିମ ସେନାଗାନ ପରିଚିତ ।

ତା ୨ ବଜର ଭାବରେ ଏବେର୍ଯ୍ୟମୁକ୍ତ
ଅନ୍ତର ବେଳେକ ବିଭବ ପରିଵ ହୋଇଥିଲୁ
ପ୍ରଦୀପମାନେ ଘୋଁ ୨୭ ଟଙ୍କାପ ଓ ୫୦୦୦
ବିଧାତା ଥର ନେଇଥିଲୁଛି । ଉତ୍ସମ୍ପର୍କ କାହା
କିମ୍ବର ଥିଲା । ଯଥା ତା ୫ ବଜର ପମ୍ବାଦ
ଅନୁସରେ ପରିଵର୍ତ୍ତନ ୫୦୦୦ ଦେଖା ହଜା ବା
ଅବଶ ଓ ୨୦୦୦ ଦେଖା ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ-
ଥିଲୁଛି । ପ୍ରଦୀପମାନେ ପରିଵର୍ତ୍ତନ ୫୦୦୦ ଦେଖାଛି । ଏଥର
ଏହାକି କେତେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଥିଲ ପ୍ରକାଶ ହେ-
ଇଥିଲା । ପ୍ରଦୀପମାନେ ଅନ୍ତରମାନେ ବଢି-
ଗମନ ପ୍ରକାଶ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲାନ୍ତି ଓ ସେମାନେ
ପରିଷିଳୁ ଏହାକି ନେବାବେଳେ ବାଟରେ ସହ-
ମୁକ୍ତ ଦେଖାଇ ପଚାବ ହାଲେ ।

ଗା ୨ ରଖିରେ ସାରବାକ ନଗରଠାରେ
ଶାମାନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଗଣ ହୋଇଥାଏ ୧୫୦୯ ପ୍ରସିଦ୍ଧ-
ନାମେ ଧୀରଜର କହାନ୍ତିର କୁମରକର ଦେ-
ତେଣ ଦଳ ପ୍ରାଣ ହୋଇଥାଇଲା ଓ ଗୋପ-
ନ୍ତି ଶରେ ସମ୍ମିଳନେ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟାରିଲେ ନାହିଁ ।

ଗା ଗ ଜୀବେ ପାଇସନ୍ଦିରାଇ ଅଧିକା
ବ୍ୟାବର ଜଣାଯାଏ ଯେ ଫଳିଷମାନଙ୍କର
ହାତରାର ବଥା ଶ୍ରୀ ପାଇସନ୍ଦିମାନେ ବ୍ୟାବୁ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ତୁଳନଗରର ରକ୍ଷାକୁ-
ନମାନ ଦୂରକରିବା ପାଇଁ ଯହ ହେଉଥାଏ ।
ଓ ନଗରକୁ ଜଣାକରିବା ପାଇଁ ସମ୍ମାନ ଥିବା
କାରଣ ସମ୍ମଲେଖକ ପରିବର୍ତ୍ତ ବରାଇଦିଆଯାଇ-
ଥାଏ । ଫଳିଷମାନ ମରିଷିବା ଥବୁଥର
ଛିନ୍ଦା କମିକାର ନୂତନ ମରିଷିବା ସ୍ମୃତିନବନ୍ଧ-
ବାର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଭାବରମାରୁ ଭାବେ କଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଲିବି
ଯୁଦ୍ଧ ହେବାର ସମୀକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ବିନ୍ଦୁ
ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷଳକୁ ବିଗେଷ ସେନା ଯାଉଥିବାକୁ ବୋଧ
ହୁଅରୁ ଗୀତ୍ର ଯୁଦ୍ଧର ସମୀକ୍ଷା ଅବଶ୍ୟକ ହେବାରେ
କର ପରିଚାଯ ଉପରେ ସମ୍ପର୍କ ହେବା ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷଳରେ
ଉପରେ ଥିଲେ ।

ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶିତ ବବରଣମାନ ଏହି ଅଗ୍ରଭାଗ
ପ୍ରତିଶୀଘ୍ର ଦେଖିଥେ ଉଦ୍‌ଘାଟି କରିଥିଲାକି ପରିଚି-
ମାନେ ଯେ ଜାତୀୟ ମନ୍ଦିରେ ଉତ୍ସବ ହେଉଥାଏଇବାକୁ
କେ ପ୍ରତିଶୀଘ୍ର ଗୁରୁତ୍ବ ଏ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସବରେ

ବର୍ଗ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସବରୂପ ଦେଖିବା
କଲେ ବୋଧ ହୁଥର ଦୋଷ ଦେବ ନାହିଁ ।
ଏବିମାନେ ପୁରୁଷାଯୋଦ୍ଧ ଜାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସବା
ବାମାନ୍ତ କଥା ନହର ବହୁମନ୍ତ ଜାହାଙ୍କ
ଯଥିପି ବି ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅର ଯେ ପ୍ରଶାସନାନେ
ଜୟଳକ୍ଷ କରିବେ ଓ ଅନୁକାଳରେ ରଣ ମେଷ
ହୋଇଥାରେ ମାତ୍ର ସେଥିର ତତ୍ତ୍ଵ ଆପା ଦେଲା
ନ ଯାଏ । ଅବସ୍ଥ କେବଳ ମେନା ସେନାରେ
ସୁହ ହୋଇଥାଏ ଜାହାଙ୍କିମେହନ୍ତ ପତ୍ର ରଣ
ହୋଇ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ କେବଳ ଅସାଧାରି
ମାନ ସମ୍ମ ରଜିବାକରଣ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତରୀଳ
ଦେବ ତେତେବେଳେ କି ଦେବ ସମ୍ମ କୁଞ୍ଚ-
ଯାଇନ ପାରେ ତେବେହା ହେଲା ଠାର୍ଯ୍ୟନା ସୁତ୍ର
ମେଷ ଦେବ ।

କବିଶେଷର ଅର ଗଜାମାନେ ପଦାପାତ୍ର
କରୁଥିଲ ରହୁ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି । କେଳକରି
ବଥା ଯେଣ ଝଙ୍ଗି ଓ ପ୍ରାଚୁମ୍ବରେ ଯେଉଁ
ମହୋତ୍ସବ କାଳ ହେବାର କଥା ଥିଲ ତାହା
ଏବପାର ଫୁଲକୁ ଦୋହାପାତ୍ର । ଆ ଏହା
ବିଲ୍ଲକର ଘକାଦର ପ୍ରକଳ୍ପ ଯେ ତା ଏହା ଧର
ସୁନ୍ଦରେ ଉଠିଲା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପ୍ରାଚୁମ୍ବରେ
ଏବପାର ଲେଖାପଣୀ ହୋଇଥାଏ ଯେଥିରେ
ପ୍ରଥାନ ଏହିପର୍ଦ୍ଦ ଲେଖାଦିକୁ ଯେ କେଳକରି
ମୁଖ୍ୟମାନ ଥିଲ କରିବାକୁ ଧରିଲା ଓ ପ୍ରତିଯାତ୍ରି
କୌଣସି ଏବପାର ଭାବିମ କଲେ ଅଛନ୍ତି
ପ୍ରକଳ୍ପର ଝଙ୍ଗି ଯୋଗ ଦେବ । ଏ ସନ୍ଧି
କେବଳ ଏହିଦର୍ଦ୍ଦିପ୍ରକଳ୍ପ ରହୁଥିଲା

মুক্তিপত্র ১

ଏହି ଗୀତରେ ମାର୍ତ୍ତିକା ଏଥିପଣ୍ଡ ଅମ୍ବୁମାନେ
ଯେଉଁ ପ୍ରଦ୍ଵାକ ଲେଖିଥିଲା କହିର ପ୍ରଦ୍ଵାକ-
ସୂଚିକ କହିବ ପଥ ପ୍ରାପ ହୋଇ ଜଳପ୍ରାହରେ
ପ୍ରତାପ ଦର୍ଶକରୁ । ସବ୍ୟଧି ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ପ୍ରଦ୍ଵାକ
ଓ ପଥପ୍ରେରନଙ୍କ ଉପି ପାଠକର ପାଠକମାନେ
ସମ୍ମଦ୍ୟ ବିଦେଶଜ୍ଞ ବିଶ୍ଵକେ ଭାରାତ
ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ କଷ୍ଟ ନକୁଳା ବୁନ୍ଦା ଅଫି
କାହା ପ୍ରଦ୍ଵାକ ଦର୍ଶକ ।

ପଦ ପାଠରେ ଅନ୍ତମାହେ ଅଜାନୁ ଥିଲା
କିମ୍ବା ହେଲା । ବାରଣ ଜାଖର ଗତହୃଦୟର
ଅଛମରେ ହୋଇଥାଏ ଓ ପାଠମାହରେ ଦୋଷ
ହିଥର ଯେ ଦେଶର ଜହାନ ଜୀବନଶୁଦ୍ଧର
ଅନୁଭବ ଅନ୍ତରୁ ମାତ୍ର ଜାହାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭେଦଜୀବନ ଉଚ୍ଚର ପ୍ରକାଶ ପଞ୍ଚମ

ଯେ ସେ ନୟାୟମାୟରେ ଜାତିମ କୁଣ୍ଡଳ ମନ୍ଦିର
ବର ନାହାନ୍ତି । ଏହିପଦ କଲୁହାର ବାରାନ୍ଦ ଏହି
ଯେ ପ୍ରସାଦକୁ ନହିଁ ଉତ୍ତର ବୋର ନାହିଁ
ଅମୂଳାନଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରସାଦକୁ ପ୍ରକୋପ୍ୟୋକ
ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଠକଲେ ସେଥିରୁ ଏହିବ ଉତ୍ତରକୁ
ହେବ ଯେ ଜ୍ଞାନ୍ୟାୟମାୟରେ ବିଷୟିଲୋକଙ୍କର
କୌଣସି ଉପକାର ସାଧନ ହେଉ ଜାହାନ୍ତି ।
ଯେଉଁ ମାନେ ଏ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକରେ ଅପ୍ରୟକ୍ଷା
ପରିପ୍ରକଳ୍ପ କରନ୍ତି ସେ ଅଧିଗାର ବି ସଂଶାରର
କୌଣସି ହତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଉ ନାହାନ୍ତି
ଲେଖକ ଯେ ବିଷୟପୂର୍ବରେ ବିହି କ ବିହି କେବଳ
ଜ୍ଞାନ୍ୟାୟର ପ୍ରମାଣବାଦ ଓ କହିର ଉଚ୍ଛ୍ଵସକା-
ପଞ୍ଚରେ ଅନେକାନେକ ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇ
ପରିଚେଷ୍ଟରେ ଅମୃତମାନର ପ୍ରତିମୁଁ ଦେଇ
ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିବାକୁ ଯେ ବାଲକାଳର
ଗାସ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କରିବାର ନିର୍ମାଣିକମାନେ
ବିଷୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛି ତୁଆଣ୍ଟ କହୁ ସେମାନେ
ଏ ଶାସ୍ତ୍ର ସହୃଦୟରେ କେବର ଅର୍ଥ କରିପା-
କନ୍ତୁ ଓ ଧର୍ମକୁ ଲାଭକୁ ଏଥର ଏହି ବିଶାନ୍ତ
ହେଉଥିର ଯେ ବିଷୟିଲୋକମାନେ ଧର୍ମକୁ
ଜାଣି ନ ପାଇନ୍ତି ଓ କିଷଦ୍ଧିକର୍ମ ବୁଝିବା କେବଳ
କି ଧର୍ମଠାର ଜଣା ନହିଁ କାରଣ ସେପର
ବୋରଥିଲେ ଗାସ୍ତକାଣିକା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଆଜା ସକଳରେ ବୁଝିପାରନ୍ତେ । ଉତ୍ତରମାୟରେ-
ଦିମାନେ ବାମୀନ୍ୟ ବିଷୟକର୍ମରେ ଅପର୍ଯ୍ୟ ଏହାହ
ଉପକାରାତ୍ମକ ନୁହିର ଅଥବା ଏମାଜେ ନ କାରି-
ବା କଥାକୁ କେଉଁ ନାହିଁ ରୂପରେ ତୁଳ କହନ୍ତି
ଜାଣା ଅମ୍ବେମାନେ ବୁଝିବାକୁ ଅପନର୍ଥ ହେଲୁଁ ।
ପାରଶାଶ୍ରମରେ ପଢ଼ିଥିବୁଁ ଯେ ଜଣେ ଜ୍ଞାନି-
ଷର ଭାର୍ଯ୍ୟା ରୁକ୍ଷ ଥିଲା ଦିନକରେ ସେ
ଦେଖିବାକୁ ଅଧିକା ଭାର୍ଯ୍ୟାଯଙ୍କେ କିମ୍ପୁରୁଷକୁ
ଦେଖି ଅଭିଭୂତ ହୋଇ ଜାହାନରେ
ବିଭିନ୍ନର ବରଥିଲା । କୁଠେ ପଥକ ଏହା
ଦେଖି କହିଲା ହେ ଜ୍ଞାନିଷ ! ତୁମ୍ଭେ ଅତି-
ଦୂରହୁ ଅକାଶରେ ତାର କଷ୍ଟବ୍ୟକ୍ଷର ଗତ ବର
ଦୂରଥାର ବିଶ୍ଵ ଆଶ୍ରା ଯବନ୍ତି କିମ୍ବ ଗୁରୁତ୍ବ
ଦରେ ଜାଣା ଦାନ୍ତି ନ ପାଇ ଜନନ ଦିନଥିଲା
ସେହି ଜ୍ଞାନ ବିଷୟକଥାରରେ ମୁକ୍ତ ହେ
ଯଥାର୍ଥ ଛାନ କ ନା ପାଠକମାନେ ଏଥର
ଅନେକନା କରନ୍ତି ।

ନୀଳ୍ୟମାହିବେତ୍ରାମାଜେ ଯେବେ ଶ୍ରମପ୍ରାୟ
କୃତ୍ସନ୍ଧର ଗୋଟି ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ତେବେ
ତର୍ହେ ସାଥରରେ କି ଲାଗ ହେଲା ? କିନ୍ତୁ

ଅମେଲାଙ୍କେ ପୁରୁତାର ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଅନ୍ୟକ କହି
କାଣ୍ଠ କାରଣ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଶ୍ଵାମୁତାରେ ସେ ବିଦ୍ୟା
ନିକଟବର୍ତ୍ତ ପଥଗରୁ ଶ୍ଵାମ କରି ନ ପାଇବ ମାତ୍ର
ପଣ୍ଡିତ ଜୁଣେ ନିକଟବର୍ତ୍ତ କ୍ରେତେ ପାଷଣ୍ଟୁ
ନଳିଷ୍ଟପଦର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଯାରେ ଓ ସେତେ-
ଦେଲେ ଜୟଧିକିମାନେ ସେଇପ କରିବେ
ତେଣେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ସଥାରଣର ଉପକାଶ
ବୋଲି ବିଏ ନାହାଇ ନ କରିବ ।

ଜ୍ଞାନୀଶ୍ଵର ଉତ୍କଳ ପ୍ରମାଣ କରି
କାରଣ ଲେଖକ ଅନ୍ତେକ ଗ୍ରମ କରିଅବା
ଓ ଜାହା କି କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀଶ୍ଵର
କେହି କିମ୍ବା କରିଲୁ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନୀଶ୍ଵର ଯେ
ଗେଟିଏ ପ୍ରଧାନମାତ୍ର ଓ ସବୁଲଗାୟରେ ପ୍ରବେଦ
ବରିଗାର ପ୍ରାରମ୍ଭକର ସେବକଷୟରେ ଆମ୍ବେମାନେ
ତରିକରି କରି ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅମୃତାନ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷ
ହିଅଇ କି ଯେମନ୍ତ ବିଧକରଣ ସେହିପରି
ଜ୍ଞାନୀଶ୍ଵରମାତ୍ରମାତ୍ର ଏକା କିଛି ନୀର ନାହିଁ ।
ମନୋତ୍ତମ ଭାବ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାରୀ
ବିଧକରଣ ଜାଣିବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଯେବେ
ମନରେ କୌଣସି ଭାବ ଉଦୟ କି ହିଅଇ
ତେବେ ବିଧକରଣର କି ଫଳ ନୀର ହେବ ?
ଜ୍ଞାନୀଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ସେହିକାହିଁ । ମନରେ ଯେଉଁ
ଭାବ ଉଦୟ ହେବ ତାଥା ସ୍ତ୍ରୀଯକୁ କି ନା
ନ୍ତର୍ଯ୍ୟଗାୟାମ୍ଭାବୁ ଭାବୁ ହୋଇପାରିବ ଓ ଯେ-
ବେ ମନରେ କୌଣସିକରିବାର ଉଦୟ ନାହିଁ ତେବେ
ଜ୍ଞାନୀଶ୍ଵର କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିବ ? ଯେମନ୍ତ
ବିନାବରଣ ହୁଏ ରତ୍ନାର ଶ୍ରୀରତ୍ନ କିମ୍ବୟ
ହିଅଇ ହେହିପରି ଜ୍ଞାନୀଶ୍ଵର ଦ୍ୱାରା କୌଣସି
ବିଧପର ଜ୍ଞାନୀନାମ୍ବୟ ଜାନାଯାଏ ନୋଡ଼ିଲେ
ଏକା ବିଧକରଣ କି ଜ୍ଞାନୀଶ୍ଵର ଅଭ୍ୟନ୍ତରର
କେବେ ବକ୍ଷ କି ପରିଚ ଗୋର କି ପାରେ ।

ଦେଖି ଆଚାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ହୋଇ ଜାହାନରେ
ବସିବିଲୁ ବଗୁଥିବା ! କିମେ ପଥକ ଏହା
ଦେଖି କହିଲ ହେ କେନ୍ଦ୍ରିଷ ! ତୁମେ ଅଛି
ଦୂରର ଅକାଶରେ ପରି କଷ୍ଟକଷ୍ଟର ଗତ ବିଦ୍ୟୁତ
କଷ୍ଟଧାର ବିନ୍ଦୁ ଆମଣା ବରକୁ କିମେ କରୁଥିଲୁ
କରେ ଲାବା ଦାଖି ନ ପାଇ କନ୍ଦଳ କଲୁଥିଲୁ ।
ଯେତେ ଛନ୍ଦା ବିଷୟବିଦ୍ୟାରରେ ମୁକ୍ତ ହେ
ଯଥାର୍ଥ ଛନ୍ଦା କି ନା ପାଠକମାନେ ବସି
ଅନ୍ତେଗନା କରନ୍ତୁ ।

ନୀଳ୍ୟମାହିବେତ୍ରାମାଜେ ଯେବେ ଶ୍ରୀମପ୍ରାୟ
କୃତ୍ସନ୍ଧର୍ମ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ତେବେ
ତର୍ହେ ସାଥରରେ କି ଲାଗୁ ହେଲା ? କିନ୍ତୁ

କବୁ ନାହାନ୍ତି ? ଜଳ ଓ ଅଗ୍ନିର ଗୁଣମାନ
ନୟପୂର୍ଣ୍ଣର ପଣ୍ଡିତମାନେ ଅନେକ ଶରୀ
କରିଥିବେ ଓ ବେତେଥର ଏକଷ୍ୱରେ ଉଚ୍ଚ
କରିଥିବେ ମାତ୍ର ସେହି ଅଗ୍ନି ଓ ଜଳ ସଂଯୋ-
ଗରେ ସୁକରେ ଲୌହିଙ୍କଟ୍ ଓ ଉଚ୍ଚରେ
ଜାହାଜ ଉଚ୍ଚରେ ! ଜଳର ଓ ଅଗ୍ନିର ବନ୍ଦଳ
ଶୁଣ ଅଛି ବୋଲି ବେତେ ନୟପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜଣାଇଛି ? ଏକଟ୍ରେ ଭାରଯୋଗରେ ସହନ-
କୋଗ ଦୂରବିନ୍ଦୀ ସ୍ଥାନର ଦ୍ୱାବ ମୁଢ଼ର-
ମାତ୍ରକେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲୁ ଏହା ବେଉ
ପ୍ରବୃତ୍ତର ଗୁଣର ହୁଅର ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର-
ବାର କେବେକି ଥାଉ ଏ କଥା ସଜ୍ଜ
ବୋଲି ବେତେ ପଣ୍ଡିତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛି ଅଥବା
ଏହି ପଣ୍ଡିତମାନେ ଯେବେଳେ କେବଳ ସୁମୁକ-
ଲିଖିତ କଥାରେ ତର୍ଫ୍ଫ କରିବାରେ ଯାଦବୀକର
ଅଗବାହିତ ନ କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନୂଜିନୀକଥା
ଆଜିବାର କରିବାର ତେଣୁ କରୁଥାନ୍ତେ ଜେବେ
ବେତେକଥା ଏହାଙ୍କପାଶ ଶାଖାକୁ ହୁଅନ୍ତା ।

ପରିଶେଷରେ ଅମୁମାନଙ୍କର କକ୍ରବ୍ୟ ଏହି
ଯେ ଲେଖକ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ କଥାମିତିକୁ
କିନା କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅମୁମାନରେ ଜ୍ଞାନୀ-
ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧା ଲେଖିଥିଲୁଁ ମାତ୍ର ହେ ଯେବେ
ଅପରାଗତରୂପେ ବିନ୍ଦୁ ହରକେ ଡେବ
ଚାଣିବେ ଯେ ଜାମାଙ୍କର ପରିଶେଷ ଓ ଉପାଳତ
ଅନ୍ତରେ ଅଗର ସାଧାରଣକୁ ବିଗା କରିବାପାଇଁ-
କିମ୍ବା ପ୍ରସାଦ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା । କେବଳ
ଆହାକୁ ଅପରାଗ କିନା ମନେ କର ଯେତେ
କୁ ହେଲେ ଯେବେ ଅଗରା କାର୍ଯ୍ୟକାଳରୀ
ବିଶ୍ଵାସାକୁ ଡେବକ କଣ୍ଠେ ହେବେ ଡେବେ
ଆଜିଦ୍ଵାର ସଂମାରର କି କର ହେବ ଯେ
କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ କରିପାରିବେ ।

ପାପୁନିକସଂବାଦ

କଟ୍ଟବଜେଲାଗାରେ ଲେଉଠାସେବ ଶିଖିଷ ହେବାର ସେଉଁ ବଇବମାନେ ପାନାନ୍ତିର ଦୋଷଥିଲେ ତେଲାଗାରୁ ଫେର ଅଛିଲେବି।

ବାକୁ କିମ୍ବା ଥାରଲ ପଣ୍ଡିତ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନୁଭବ
ବିମେଶର ଜଣେ ମେମର ନିଷ୍ଠା ହୋଇଥାଏବରାକୁ ।
ଯାଇପୁରର ଦଶେଷିକଳେଖାର ବାବୁ
ଚନ୍ଦ୍ରମେଳର ବାନ୍ଧବିର୍ଯ୍ୟ ମାନାବମେଶର ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଶିଷ୍ୟ ହେବାର ବ୍ୟକ୍ତ ଅଗିକୁଣ୍ଡ ଉଚ୍ଛଵା-
ହେବ ଯାଇପୁରର ଭାବ ହେବାର ଶିଷ୍ୟ

ହୋଇଥିଲେ ମାଆ ଏଥରେ ଜାହାଜର ପଣ୍ଡକ୍ଷା-
ଗୀର ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ହେବା ପ୍ରତି ବ୍ୟାପକ ହେବା
ବିବେତନାରେ ଜାହାଜ ବଦଳିବେ ଧୂମର
କଣେ ବିଯୋଧକଳେକ୍ଟର ସେଠାକୁ ପଠାଇ-
ମାରସ୍ତିର ବୋଇଥାଇ ।

ବାଲେଶ୍ୱରର କଥେ ପଦ୍ମପ୍ରେରକ ଜଳନ୍ଦିତ
ସଂକାଳ ଲେଖିଅବୁ ଯେଠା ଆଗେଥର ମନ୍ତ୍ର-
ନିବ ମହାମଦ ଅବତାର କାହର ଅଛିଦୟନ୍ତର
ଯୁଧକ ତାକୁ ବନୋବସ୍ତୁ ବିଗ୍ରହକାରେ ସମସ୍ତେ
ଗାହାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ହରୁଥିଲୁଛି । ଯେ ଲେଖନ୍ତି
ଯେ ଜୋକିମ ଯାତ୍ରା ସଜ୍ଜକାରୀ ଧର୍ମପାତ୍ୟକୁ
ଓ ପୁଦ୍ରରକ ଭାବୁ କିମ୍ବା ଓ ନିଷକ୍ଷଣୀ ଓ
ବହାନ୍ଦବର ଅଟନ୍ତି ଓ ବିଦ୍ୟାର ଭାର୍ତ୍ତର୍ପାଧନ—
କେ ସବୁଦୀ ଯାଇବାକୁ ।

ଗୁରୁମେଣ୍ଡୁଲାର ଦେଇ ବାଳକ ଶ୍ରୀନାଥ ଲମ୍ବାର ଏବମେଳ ହୋଇ
ପେଟିଏ ନୃତ୍ୟ ବ୍ରଜମାଜ ହୁଅନ ବରାହକୁ
ଆଜନବିଷୟ ଆମେ ।

ପା ହୋଇ ସମ୍ପୋଜନ କଲେବିରୁଷାହେବ
ନଗର ପରିଯାବରଣୟରେ ଅଳନ୍ତି ମନୋ-
ମୋଗା ହେବାଟି ଦର୍ତ୍ତମାନ ନଗର ଏମନ୍ତ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ମେ ଫୁଲେ ବେବେ ବର୍ଷପ
ଦେଖା ନ ଥିଲା ।

ଶ୍ରୀକୃତେଜୁଧ ପାତଙ୍ଗ ସମ୍ମିଳିତ ହେଉଥାଏଇବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଇଲା ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀଙ୍କରେ ଯୁଦ୍ଧ କମାଇବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ ପଦିତେବେଳେ ବିମ୍ବିତୁର୍ବ୍ୟାହେଲୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । କେବାରୁକୁଳକାମାନେ ସମ୍ମିଳିତ ନ ହେଲେ କେବର ଲାଲ ହେବ ନାହିଁ ।

କରିବ ପରିମେ ବନ୍ଧୁଗତ ହୁଲ ଉଚିତେଜ୍ଜ୍ଵର
ଆର, ବଳ, ଶର୍ତ୍ତିଜାତେବ ତଥମାସର ଅବ—
ବାଗ ଯାଇଥିବାକୁ । ପରିମାତ୍ର ଛା ଏହି ଦୂଷ
ବ୍ୟା ଜାହିନ୍ଦାର ଯେବେ ଉତ୍ତା ବହୁତ ଲାଭ
କରିବ ।

ଯାହିଁ ଦେବାଜ୍ୟ ବାଲ୍ୟସାହେବ ମହିନ୍-
ସାହେବଙ୍କ ଛତ୍ରର ପେରଥିବା ପରିଚ୍ଛନ୍ନ
ଗାତାର ବର୍ଣ୍ଣରେ ଏହାଠି ଦୂର୍ଧ୍ୱ ଫଳୁକ୍ତ ହୋଇ-
ଅଗ୍ରହି ।

ହବେପ୍ରତିକାମ ଶବ୍ଦର ବିଜାଯକରୁ ଯେ
ମେଦିନୀରୁଥରେ ଯେହି ଅଧିକ ଜମଳର ଲଭ୍ୟ-
ରେ ଅଛି ଯେତାରେ ବିଜାନି ପଦେଶ କର
ଯୋଗ ହୋଇଥାଏ ।

ଦୟାକରଣମେହୁଳ ପ୍ରାଚୀନତାରେ ସ-
ରଜବରୀଯ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୟାମୁଗ ମିଶୁଳ ପାଇ-

ସ୍ଵର ଅବାୟ କରିବାର ଉତ୍ତମତଥାୟ ହେଲା
କରିବା ଦିନିଟାର ସର୍ବ ବିଷୟକୁ କରିଥିଲାନ୍ତି ।
ଏହାର ସର୍ବ କିମ୍ବା କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ସର୍ବ
ବର ବିଶ୍ଵାରଣପତି ଅପରି କରିବାର ଅଞ୍ଚଳର
ଅପରାହ୍ନରେ ଗଜିଥିବାର ଗବ୍ରିମେଣ୍ଡ
ଜଣାଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମତୁ ହଗ ବାହେବଳ ଉଦୟମରେ କଲା
କଥାର ସ୍ଥାନରେ ପଥରେ ଗଣିବ ମହାନ୍ତିର
ଭିମାୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତା ଏକାନ୍ତରକାଳ ନଗରର
ଦିନମାତ୍ର ଗଜାନନ୍ଦରେ ପଛୁଥିଲ ଏଥର କାର୍ବ
ଯାହେବଳ କିମ୍ବର କୁଳାବାଟେ ସେବକୁ ମୁନୀ-
ନ୍ତର ହେବ । ଗଜାନନ୍ଦର ମାହିତ୍ୟ ଏତେହନେ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ।

ବାବୁ କେଶବଚନ୍ଦ୍ରମେନ ବିଜ୍ଞାନରେ ପାଇଲ
ଥିଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ଅବସରୀ ଲାଭକାରୀ ସଂକାଳ
ଜାରିତାବ୍ୟୋଗେ ଅବିଅଛି ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅଚଳ ଗୁଣ୍ଠର ଏହାର ଅବଶ୍ୟକ-
ହେଲୁ ଯେ ଏହାରେ ରେଷରେ ତାତ୍ତ୍ଵର
ମୋର୍ଦ୍ଧବାହେବ ବର୍ମ ଜାଣ ପୂର୍ବତ ବଜାଇବୁ
ପ୍ରକାଳ ବରାବେ । ତାତ୍ତ୍ଵର ମୋର୍ଦ୍ଧବାହେବ
ଜେଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେବେମନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ ପ୍ରଥମ
କରିଅଛନ୍ତି ଜାହା ଦିବାର ବିନ୍ଦୁରେ ହେବାର
ନୁହେ । ମାତ୍ର ଆଜ ଦିନବିନ୍ଦୁ ମେ ରହିଲେ
ବେ କର୍ମମନୀକ ଘର୍ଷଣ୍ଡ ହାଥକା । ଏମନ୍ତ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାହାଙ୍କୁ ହରାଇଲେ, କର୍ମମନୀକ
ଆବଶ୍ୟକ ବୋଥ ବରାବେ ।

ମରୁବ୍ରାହ୍ମିଣେ ବାର ଦେଖିବା କରୁଥିଲା
ଏହିପୂର୍ବମାନେ ମହାବାଟିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଲା
ଅଗ୍ରଧର୍ମା ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରିତା କରିଲା

ଗବ୍ରିମେଶ୍ଵରଙ୍କାଳ ବିଧାନ କରିଅଛି
ଯେ ଦକ୍ଷିଣାମ୍ବାଲ ମୁଖ ଯେ ସାହୁର ଲକ୍ଷ-
କୁପର ସେଥ ପାଇଁ ଲାଭପ୍ରାପ୍ତ ହେତି ଘ-
ରବ ହାଏ ।

ବରାଳାରେ କୁଣ୍ଡ ନ ହେବାର ମେଲର
ଅଦୟା ବଡ଼ ଅନନ୍ତରଜିହଵ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଫଥାଲିପ୍ରଥମ ମୟମର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଓ ଗାନ୍ଧୀ
କୁଣ୍ଡ ନ ହେଲେ ସାରଖଧାରି କଷ୍ଟହେବାର
ମୂରିଗା ।

ହନ୍ତୁଷ୍ଟି ଅଟରେ ମୋଟିଏ
ଗୋଟିଏବହୁ ସଫନା ଧାରିଲୁଣ୍ଠି । ସଜ୍ଜିବଜାହାନ୍ତି
ଶୁଭେଶ୍ଵର ଦାରୁ ଭାଲାପ୍ରକଳ୍ପ ମିଛୁ କେତେବେ
ଦିନ ଦେଲା ଯଂଶାରଙ୍ଗଳା ଥମୁଦ୍ରା ଦେଖିଆହୁର୍ମୁ
ସାଇ ପାଣୀପତ୍ର ଦିଲେ କିମ୍ବା ମନୋମନେନ୍ଦ୍ରି

ଥିଲେ ତେ ଅନେକ ପ୍ରଦାନରେ ଅଧିକା ଜୀବି-
ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଥିଲେ । ଗାହାଙ୍କ ଥାର ପ୍ରଦାନ
ଶାଖା ମୈଶାକୁଳକ ଗାହାଙ୍କର କାନ୍ତିମୁଦ୍ରପ ରମ-
ଅଛି । ସାବୁ ଅଛି ଅନ୍ତର୍ମୟ ଆର୍ଥିକ ବେଳେ
କିମ୍ବା ବ୍ୟାହମରେ ଉଚିତହୃଦୟ । ସାଂଘରିବ
କଷ୍ଟମୁକ୍ତେ ଯାଏ କିମ୍ବା ମେ ଅଧିକା ସମ୍ବନ୍ଧ
ବନ୍ଧୁତାରେ କିଥାପି ଗାହାଙ୍କର ସହିନ୍ଦ୍ରନେ
ମୋହତ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଫଳ
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ।

ମେଲକିମୁଣ୍ଡ ଦିଲ୍ଲିଜର ସମ୍ମାନ ପାଇଥାଏ
ମେ କାହିଁ କେନବଚନ ସେଇ ଦିଲ୍ଲିଜ ପାଇ-
ଛ ହେବାର ଯାହା କରିବାକୁ ମନେ ବରିଦିଲେ
ମେ ସମସ୍ତ କହଇ ହୋଇଥାଏ । ବାବୁ ପାଇ-
କରିବର୍ଷକୁ ଫେରି ଅବିବେ ଏମନ୍ତ କାହା-
ଯାଏ ।

ପ୍ରକାଶିତ

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତର ପାଦିଗ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷକ ମହାନାନ୍ଦ
ସମୀକ୍ଷା

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ କୁଦସହରରେ ଯେ ଶ୍ରେ
ଦଳେ ଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଛନ୍ତି ହେବାର
ଯେ ଅପଣା ପାଣକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କ ଲାଗୁ
ଅଥବା ଉତ୍ତରକ ଛକ୍ରଧାରୀଙ୍କରେ ରଙ୍ଗେ ଲାଗୁ
ହୋଇ ବସିଥିଲୁଣ୍ଟ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଅଳ୍ପକିମ୍ବ
କୃପାତରର କବୁ ନିରାକରିବାରେ ଯତନେ
ଥିଲେ ଭାଲୁକୁ ପିହାଧାରୀଙ୍କ ଅନ୍ତରେ
ବିଚାରକୁ ଯେ ସେ ଗାମାର ବର୍ଣ୍ଣାରୁ ଏବଂ
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କୁଞ୍ଚାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ଵରକୁ ଲଜ୍ଜା ପାଇବା
ପାଇବା କାହିଁ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା
ଯେଉଁ ମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥର କି ଅନ୍ଧାରେ ଥିଲେ
ହୋଇ ନ ପାଇଲା ସେ ବିଷୟ ଏହି ହମନେ
ପ୍ରକାଶାକଣଙ୍କ ମୁଖ୍ୟାର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ
ହେଲା ନ ବରବେ । ଯେବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ହେଉଥିବା ବର୍ଷା ହୋଇ ନ ଆବା କେବେ
କେମନ୍ତେ ଲହିଲୁ ବିଷୟବା ଦେଲେ କି ହିନ୍ଦୁ,
ବର୍ଥାନ୍ତେ ତାହା ଏକବର ସୁରକ୍ଷା କରିବା
ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ କହିବାର ସମ୍ଭାବନା

ଶ୍ରୀ କିଳା ମାତ୍ରେ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ସଂନ୍ଦର୍ଭ

ଭ୍ରମିତେବେଳେ କାହାର
ଏହି ଅନୁଭବିବା ସହଜ ନୀତି
ବହାର ଦ୍ୱାରା ପିଲିଗୁଣାଳେ କାହାରଙ୍କୁ
ମହା ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶ

ତୁମ୍ଭରଣ ଅଗନ୍ଧ ସନ୍ଧାନୀ ଲମ୍ବିବା । ମୁଁ ଭାବୁଦ କିମ୍ବନ ସନ୍ଧାନୀ ପାଇଁ ସାଲ ଲଙ୍ଘିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟତଳ ପରି ତାହିମାବଳୀ ୩୩

ଶାରୀରିକ ମିଠୀ ।

ସହ୍ୟପି କି ଏହି ନଗରର ସତକ ଟେ ଜାଳ
ଯେହାରକଷ୍ମୀରେ ଅବୟୁ କୋଣସି ବିଶେଷ
ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଲାହୁ ମାତ୍ର ଏଥିରୁ ଯାଠକମାନେ
ଆହିମାନ କରିବେ ନାହିଁ ଯେତୁ ଉନିକମିଶ୍ର ତୁଳି-
ହୋଇ ବହିଅଛନ୍ତି ଦେମାନଙ୍କର ପରମର୍ପର
ଶାମା ନାହିଁ । ଗତ ସୋମବାର କମିଶ୍ରରେ
ନଗର ପରିଷାର ଟେ ଏହାର ଶୋଭା ବର୍ଣ୍ଣନ ବି-
ଷୟରେ ପାଇଁ ଗରୁଡ଼ା ତର୍କ ବିତରିଛନ୍ତି ହୋଇ ନାହା
କଥା ଥାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ଗରୁଡ଼ରେ ପ୍ରଥାନ ଏହି
ଯେ କମିଶ୍ର ମେଧରୁମାନେ ନଗରର ଯେ
ଯେଉଁବୁଗ ସାଧାରନମିଶ୍ର ଭାବ ପ୍ରତିଶିଖ କରିଅ-
ବିନ୍ଦୁ ଜାହାଙ୍କ ସେ ଭାଗର ଅବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାପାଇଁ ଉଚିତମରଜ ଝଙ୍କା ଦେବାର ଟୁର
ହେଲା ଓ ବର୍ଷାକଳ ବହିବିବାର ଜାଳମାନ
ପୁଷ୍ପଶାଳାରେ ଶିର୍ଫାଣ ବରିବାପାଇଁ ଓ ମଧ୍ୟ
ଗୋଟିଏ ସାଥୀରଣ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ପାଇମାନା
କମିଶ୍ରଗାଇଁ ଝୁଲିଯାହେବଙ୍କ ଭାବ ଅବଶ୍ୟକ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଦିଆଗଲା । ଏଥରି ଟୁର ହେଲା ଯେ
ପରିଷାର ଗୋଟିଏ କତ ନକଶା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା
ଯେ ସେଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକବ୍ୟକ୍ତିର ଘର ଓ ଜ୍ଞାନ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ତତ୍ତ୍ଵ ହୋଇଥିବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ମହାର ଓ ଗଲିର ଜାମଗଣ୍ଡି ବଳେଖାଏ ତତ୍ତ୍ଵା-
ର, ଲୋକାହୋଇ ଏକ ବକାର ବି ଗଲିରେ
ଜ୍ଞାନିବ ଏ ସବୁ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଭାବ
ଲୁହିନସାହେବଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା ଅଧାନ୍ତର ପୋ-
ରାର ଭାବକଥାଲ ଶିର୍ଫାଣ ହେବାର ପ୍ରସତ

ହୋଇଥିଲୁ ଅଧିକାଂଶ ସମ୍ବା ଧୀରଜ ଭାର
ତେ ପେଥାର୍ଟ ଟ ୮୦ ଲକ୍ଷ ଟ୍ରୋନିଯାହେବଙ୍କ
ବିଦ୍ୟୁତ୍ୟକ୍ରିୟା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚଶାହୀରୁ ଯେ ଏ ସମସ୍ତ
ଆଜିମୁର ବୁଥା ହେବ କାହିଁ ଓ ଧାଉନ-
କମିଟ୍ଟା ଗୋପ୍ତା ଅଧିକା ପ୍ରସ୍ତାବମାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିଣମ କରି ଆସିବା ମହି କରିବାର ଗୋପକୁ
ଲୋକଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଦୂରକରିବେ ମାତ୍ର ଆଜିଯାଏ
ସତକ ପାଇଁ ଧାରିମାହାରମାନ ପ୍ରସ୍ତର ନ ହେ-
ବାଗୁ ଯେ ମନ୍ଦିରଙ୍କ ନ ଘଟିଲା ଏଥିପାଇଁ ଭାବୁ-
କୁ କି ଧାଉନକମିଟ୍ଟାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ବିଷ୍ଣୁ
ମୂର କରି ନାହିଁ । ବୋଧ ହୁଅର ଭାବୁଦେବକାଳୀ
ସେମନ୍ତ ଗବହୀମେଖଙ୍କ ନାଲକଳର ଉପଯୋ-
ଗିତା ଦେଖାଇବାପାଇଁ ଜଳଦୁଇରେ କୃପଣତା
କରିଥାଇନ୍ତି ସେହିପାଇଁ ଧାଉନକମିଟ୍ଟାଙ୍କ ହେଉ-
ନ୍ତରୀ ଦିଲ୍ଲି ଭାବାଙ୍କ ଲଜ୍ଜା କିମ୍ବରିବାପାଇଁ
ମଧ୍ୟ ବୃପ୍ତଣତା ହିରିଥାଇନ୍ତି ନୋହିଲେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ
କୁଣ୍ଡି ହୋଇଥିଲେ ପାଣି ବାହାରିବାର ଅନ୍ଧ-
ବର୍ଷ ବେତେ ଘର ହୁମିଥାଇ ହୋଇଥାନ୍ତା
ଭାବା ବିବ ବୃପ୍ତାରେ ।

ଗବଣ୍ଡିମେଘ ନାଳକଳ ।

ଶେତରୁ କଳ ଯୋଗାଦିବା ପଞ୍ଚରେ ଗବ-
ପ୍ରିମେଣ୍ଠ ବହୁବନ୍ଧୁ ସ୍ଥାନାରକର ଏପ୍ରଦେଶରେ
ଯେଉଁ ନାଲମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଅନ୍ତରୁ ସେ ଏହୁ
ଉପଯୋଗିତା ଏହିବର୍ଷ ପଞ୍ଚଶା କରିବାର
ସୁଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । କଳକଣ୍ଠ ପ୍ରାୟ ସବୁ

ଦିଶା ପଞ୍ଚଥଳ ଓ କୃଷିକର୍ତ୍ତ ଜଳାଶୟରେ
ବୁଧିଗି ଘଲ ଦୋଇ ନାୟି । ନାଲପାଣ ଜନ-
ର କୃଷକମାନେ ଯେ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ନାଲ-
ଜଳକୁ ଅବର ପୂର୍ବକ ଗାନ୍ଧା କରିବେ ବହୁରେ
ବିଚାର କି ଅଛି । ଅମ୍ବମାନେ ଅବରାଳ
ହୋଇଥାଏଁ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରପାତା ଓ ହାଇଲ୍‌
ବଲ କେନାଲ୍‌ ଯେତେ ତୁମ୍ଭୁ କଳ ଯୋ-
ଗାଇବାର ସମ୍ବ ସେଠା ରହିମାନେ ଫିମେ
ଜଳ ପାଇଁ କବୁଲିଥାର କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ
ଆଜି ଥିଲା ଯେ ଅଗ୍ରମୁମାର ତା ୧୦ରାତି ହେଉଛେ
ଯେଉଁମାନେ କବୁଲିଥାର କରିବେ ଖେମାନେ
ମାରକୁ ଝଳାଏ ଲେଖାଏଁ ଦେବେ ଓ ଜହା-
ନ୍ତାଙ୍କ ମାର ୫୨୫ ଲା ହେବ ମାତ୍ର ଗ୍ରାମୀନ
କୁତୁଜ ସାହେବ ଅତି ସୁବିର୍ଜନ ପୂର୍ବକ ଅବଧି
ପଦ୍ଧ ଏକଟଙ୍କା ଦର ପ୍ରବଳ ରଖିଅଛନ୍ତି ।
ମନ୍ତ୍ର ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଅଧିକାଦର ରିପ୍ପ୍‌ରେ
ନେକ ଲୋକ କବୁଲିଥାର କରିବାକୁ ବିନନ୍ଦ
ଅନ୍ତରେ । ଏକଟଙ୍କାଦର ରହିବିର ମନୋଜନତ
କରି ଜଣେ କୁତୁଜରେ ଏକିଷ୍ଟପୂର କଥା
ବାଚି ସେ କହିଲ କି ସେ ଏକର୍ଷ ମା ୧୦୦ଟି
ଲିଥାର କରିଅଛି ଓ ଯେବେ ୫ଙ୍କାବଦର
ବି ତେବେ ସେ ବର୍ଧକୁବର୍ଷ କବୁଲିଥାର
କି । ପ୍ରତ୍ୟେ ବୁଝିବେଲେ କବୁଲିଥାର କର-
ି କି ଫଳ ଏକଥା ପରିବାରେ ସେ
କହିଲ ଯେ ବର୍ଷାଧାରୀ ସମୟକୁନ୍ତାରେ ହିଏ
। ନାଲପାଣ ହାଇଲ୍‌ପରେ ଏହା ହାନ୍
ସମୟକୁନ୍ତାରେ ହେବ ଦେଖ ବର୍ଷାକୁ

କୁହ ଏବେର କେତେମୋକ କିନ୍ତୁରେ ପଞ୍ଚଲେ
ବିଶେଷରେ ନଥାଳକରେ ସେତପାଇଁ ଦଳ
ବିଶ୍ଵାସ ଏଥରେ ଘୋକ ଛତ୍ୟକ ମରିଯାଇବା
ଏବଂକା ମାଟେକୁ ଦେଲେ ଯେବେ ଯଧାରାଳ-
ରେ ବନ୍ଧୁ ନ ହେବାର ସନ୍ଦେହ ମନ୍ଦ ଘୟ-
ଯାଏ ତେଣେ ଏହିକ ଲାଗ ପାଇଁ ଏକାନ୍ତର
ଦେବା ବ୍ୟର୍ଥ ନୁହିଲା । ଏବାଥା ଶୁଣିଆ ମାତ୍ରରେ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଅନ୍ତମାନ ଦେଖ ଯେ କୃଷକ-
ମାନେ ନାହିଁ ଜଳର ଉପଯୋକିତା ଏହିକ
ହୁଏ ପାରିଲେଣି । ଏହମଧ୍ୟରେ ତାହାକୁ ଯଧା
କହିବ ଉତ୍ସାହ ଦେଲେ ଉତ୍ସାହକରୁ ନବନ୍ତି-
ମେଘଙ୍କର ଥାଣା ପୁଣି ଦେବ । ଉରଗେମୁ
କୁଷାର ପ୍ରଥମେ ଦର ବଢାଇ ପ୍ରତାମାନଙ୍କ
ନୟାକୁର କେଲେ ସେଥରେ କେତେ କ୍ଷତି ହେଲା
ତାହା ବିବ ନ ଜାଣେ ? ସମ୍ରତ ବୈମେଣ୍ଣଳ
ପକ୍ଷରୁ ଉତ୍ସାହର ହେବାର ସୁନଦାର ନାଲକଳ
ଅନ୍ତର ହୋଇଥାଏ ଅମ୍ବମାନେ ଉତ୍ସାହ
କରୁ ଯେ କିନ୍ତୁରେ ତିନବର୍ଷ ସହିତ ହୁଏ
ଉଜ୍ଜାହାର ତାହା ହେଲେ ପ୍ରତାମାନେ ନାଲକଳ
ଥାର ଲାଗ ପାଇଥାରୁ କ ନା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦେବେ ।

ଶମ୍ବୁଦ୍ଧବରୁ ଉଚ୍ଛରେ ସାଥିଲା

ଅମ୍ବେନାନେ ଅଛି ଥରହର ସହିତ ଜଣାଇ-
ଅଛି ଯେ ଏତେବେଳେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥାକ-
ରମ୍ଭାଶ୍ୟ ପ୍ରାୟତ କରିଲୁର ଲାଦେବ ହୀନ୍ଦୁ
ସମ୍ବାଦପତ୍ରରୁକୁ ଶାଧାରଣ କିଷ୍ଟଦୂରେ ସମାବ
ଦେବା ଥାର୍ଥ ଯହିବାନ୍ତି ହୋଇ ଜାଣାର ବଳେ-
କିଠକଙ୍କ କିବୁଚକୁ ଲେଖି ଅଲ୍ଲାନ୍ତି ଯେ ତଳନେ-
କିତ ବିଷ୍ଵର ସମାବ ଦେବାଗାଇଁ କୌଣସି
ଉତ୍ତମ ବଳୋବସ କରିବେ ।

ଶାନ୍ତିମାନଗାର ସପ୍ରାଚୀବ ମଳ

ଜ୍ଞାନାଳ୍ପରିକ୍ଷାସୁ ସମ୍ବାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନାଳ୍ପରି
କେବେଠାର ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର କେଉଁଠାରୁ ଗଲା କି-
ଛିବିମାତ୍ର ଅମଦାଳ ବା ରପ୍ତାକି ହେଲା ।

ଲାକ୍‌ଷ୍ମୀମେସୁଙ୍କ ଅଳ୍ପ ଓ ଦଳେ

ଏହାରୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଧାରଣ ଜୀବ ଯୋଗମ
କାଗଜ ଏବଂ ମେଳନପରେ ଦୃଶ୍ୟ ଖୋଲ
ଦିଲେବୁ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲ ଯେ ମହିଳାର
ହଞ୍ଚାଦିକମାନେ ହୋଇବୁ ଥାର ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ
କ ଜୀବ ହେବେ । ମାତ୍ର ବୌଣିର କାଗଜ କ
ଦେଇବୁ ଯୋଗଥିବ ପାଇବେ କାହାରୁ ।

ପଦିବାର ସନ୍ଧାନକଳୁ ଏଥାଲୁର ସମ୍ମାନ
ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

ପ୍ରାୟକୁ କରିଛି ସାହେବଙ୍କର ଖମ୍ବାଗନ୍ଧ
ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି ମନୋଯୋଗ ଦେଇ
ଥନ୍ତବୀର ଦେଉଥିଲୁ ଓ ଉଚ୍ଚବା କରି କେ
ଏହୁମୋଗ ପୂର୍ବ ଅନେକ ହତକର ଓ ପୁରୁଷ
ସମ୍ବାଦ ପଢିକାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ପାରିବ । ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଧ କରି ଯେ
ଏହିହିସବ୍ୟାଦିମାନ ଡେଣାର ପ୍ରକେବଳ
ଜାହାର ବନ୍ଦିଶୁରଙ୍କ କରେଇବୁ ଆପର ଓ ସେ
ସବୁ ଦେଇବ ପାପ ହୋଇପାରିବ ଯେବେ
ଏହିକୁ ଅନୁନ ଥାଏ କେବେ ସବୁ ଓ ବାଲେ
ମୁରର ଏହିହିସବ୍ୟାଦ ପାଦ ଅଣାଇବା ପକ୍ଷରେ
କିମ୍ବା ଅଜ୍ଞ ପଦାନ ହେବ ।

ନେତ୍ରସ୍ଵର୍ଗ କଥାରେ

ଚିତ୍ରମାସ ଜା ୩ ରଖଇ ତେଲକଷ୍ମୀପୁସ୍ତକ
ଅବଶର ହେଲୁ ଯେ ନଗାରକୀ ପଞ୍ଜାବକୁରୁ-
ଦ୍ୱାଳୀ ନିମିତ୍ତ ଅଧିକା ଅଜ୍ଞାବୁଜ ଟେ ୧୫୦୦ଟଙ୍କା
ଛନ୍ତି ତିରକ ଅବ୍ ଏତନବୁବୁଲ୍ଲ ସମ୍ମାନାର୍ଥୀ
ହୃଦକୁର୍ତ୍ତି ଶାଶ୍ଵତକାରଣ ଟ ୨୦୦ ଛା ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଅଜ୍ଞାବାର ଦିନଠାରୁ ଦେବା ଦିନ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ବାଲ ବିଲମ୍ବ ହେଲୁ ତାହା-
ଯାଇ ଟ ୧୦୦ ଛା ସଂଧବିଲ୍ଲ ପଠାଇ ଦେଲୁ
ଅଛନ୍ତି । ଏହିପଥ ଦେବାରେ ସଜାମହାଦୟ
କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅକଷ୍ମା କବାନ୍ୟଜାର୍ ପରିଚି
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଆହ୍ଵା ଅବ୍ୟୋମାନେ ବନ୍ଧୁକୁର୍ତ୍ତିପ୍ରେ
ବାକ୍ କରି ନ ଥାର୍ ପାଠମାଧ୍ୟବେ ଏ ସମ୍ମାଦ
ଶ୍ରୀ ଅଜନ୍ତୁ ଅନନ୍ତର ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ଦାତବ୍ୟ ତଙ୍କା ଦେବାରେ ଗୋଟିବା ବିଲମ୍ବରୁ
ଗୁର ଅଭିନ୍ଦନ ଲୋକ କରନ୍ତି ଓ ଯେବେ ଏ ଗୁର-
କାରୀ ଚରିତ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ତର୍ମଲେଖନାମେ ଅପାରା
ରହିବ ତୁଳନା କରନ୍ତି କେବେ କେତେ
ଲୋକଙ୍କ ଲାଭିଲ ହେବାରୁ ପରିବ ବୋଲି
ଯାଇ ନ ପାରେ । ବାନ୍ୟଜା ଉଥରେ ସଂ
ଦେବମର ତେଣିକ ଥାଉ ଅନେକଲୋକ ଶୃଙ୍ଖଳ
ଟଙ୍ଗୀ ବେବାରୁ କେତେବାଳ ବିଲମ୍ବ କରନ୍ତି
ସୁଲବ ଶିତା ରେଦା ସଂଶଦବାଧମାନେ ଏକ
ଅନୁଭବ କରିଥିବେ । କେତେ ମୋକର ଏମନ୍ତ
ଧର ଦେଖାଯାଇ ଯେ ଦେଖାପଦକ ଦାନ କରି
ଦାରୁ ଶୁକାରକର ଥରି ପାଞ୍ଚଥର ଅର୍ଥପରିବହ
ତାହାକୁ ପୌଢାଇ ସୁରି ଅପରାମେନ୍ଦ୍ର ଦେବାରୁ
କିମ୍ବା ଦୁଇପରି ଓ କେହି ପରିମେଷରେ କରିବା

ହୋଇ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଦାନବିଷୟରେ-ଯେ-
ହୁଲେ କଣ୍ଠ'କର ମୂଳବ ଏଥ୍ର ମେ ହୁଲେ ଯେ-
ଉଠିମାନେ ପରର ଦେଶ ଦେବାକୁ ଆଜି କାଲ
ବୋଲି ଭାଗ୍ନି ଥାକୁ ତାଙ୍କାଙ୍କର କଥା ଅବା ବି
ଚାପିଲାଗା । ଏମାନଙ୍କ ନମନ ଶିଶୀ ଦେବା ଧୀର
ଅଟେ ମାନେ କୌଣସି ଉପାଦୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ
ଯେବେ ନବଗୃହାଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତର ପ୍ରଗତି ହବାର
କର କିନ୍ତୁ କିମାଦରେ ଏପକାର ନେଇକର
ଜାନାଦୟ କୁଅର ତେବେ ତାହା ଅଗ୍ରମୟ
ଅନନ୍ତର କଷ୍ଟ ହେବ ।

ଭାରତୀୟ ପନ୍ଥ

ଦିନକୁବନ ଏ ସମର ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଥାଏ
ଅଛି କେବେ ଏହାର ଗେଷ ହେବ କିନ୍ତୁ ହୁଏ
ହୋଇ ଘାର କାହାର । ଗତ ସ୍ପାହରେ ପ୍ରିୟାର
ଜୟମନ୍ଦିର ବାର୍ତ୍ତା କେବଳ ଶୁଣାଯାଇଥିଲୁ
ଏ ସ୍ପାହର ଅରମ୍ଭରେ ଯେଉଁ ସମ୍ମାଦମାନ
ଆସିଲୁ ଥେଥିରେ ବାହାର କମ୍ପଲ୍ୟୁଟର ହୋଇଥାଏ
ହୁଏ କରିବାର କଠିନ ଭର୍ତ୍ତାପନ୍ଥ କମ୍ପ୍ଯୁଟର ହୋ-
ଇଥିବାର ବୋଲନ୍ତ୍ରୀ । ଯାରସ ନଗରର ଅଧି-
ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ଉତ୍ତର ସମ୍ମାଦରେ ଲେଖାଅଛି
ଯେ ଜହାନ୍ତି ପୂର୍ବଦିନ ପ୍ରାଚୀନତର ସମ୍ମାନ ଓ
ଆହାରର ସ୍ଵର୍ଗ ମେଳକ ନଗରପାଳି କରିବାକୁ
ଥାବା କଲେ ଏହିଦିନ ଅଧିକରଣ କାନ୍ତରେ
ଫର୍ଦି ଦେନା ମୋହେର ନାମର କାମକୁ
କିମ୍ବା ପାର ହୋଇଗଲେ । ଯାର ହେଠାଟି
ହମୟରେ ପ୍ରାସାଦମାନେ ବହୁତ ବେଳେ ଦେଇଲା
ଅଥ ଅନ୍ଧମାନ କରିବାର ମୁହଁରାଯା ଯୋର
ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବର ପ୍ରାସାଦମାନେ ଅନ୍ଧେକୁ ସେବା
ଦିବର ପରିଚାର ହେଲେ । ଆଜ କଣ୍ଠରେ
ଦେଇବନ ଆରଥବା ସମ୍ମାଦର ପ୍ରକାଶ ଯେ
ପ୍ରିୟାର ସମ୍ମାନ ମେଳକ ସ୍ଵର୍ଗରେ କମ୍ପ୍ଯୁଟର
ହୋଇବାର ମୁକାଦ ଦେଇଥିଲାନ୍ତ୍ରୀ । ଧରିବା
କାରିବାକର ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏସତରେ
ପ୍ରାଚୀନ ଜୀବିତକାର ଦେନା ମର୍ମପତି ଅନ୍ଧାର
ମାତ୍ର ଯୁଷରେ କିମ୍ବା କମ୍ପ୍ଯୁଟର କରିବାର
କଠିନ । ଜେଲମୟୁଗ ବୋଲନ୍ତ୍ରୀ ଯେ ମେଳକ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଇଏମାଇଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଗନ୍ତର
ଅନ୍ଧରେ ବରତନ ନଗର ଅଛି ଏ ସେବାକୁ
ଧରିବା ସମ୍ମାନ ଫେରିବାର ଫର୍ଦିମାନେ କୋ-
ଲାନ୍ଟ୍ରୀ ଯେବେ ସେମାନେ ଏ ଯୁଷରେ କମ୍ପ୍ଯୁଟର
କେତେବେ ଅଗନ୍ତୁ ନ ମାତ୍ର ପରିଚ୍ଛୁ ହୁଏବିଲେ
କାହାରୁ କିମ୍ବା ଯାକି ହାହାର । କମାନ୍ଦର କମାନ୍ଦ

ବ୍ୟକ୍ତି ପଛକୁ ସୁନ୍ଦର ନାହିଁ । ଏଥର ଖୁବ୍
ଜଣାଯାଏ ଯେ ଧର୍ମମାନେ ହାରିଥିବେ
ଓ ପ୍ରଦୀପାର ଅସକ ଚିନ୍ତନ୍ୟ ଆନନ୍ଦ କରିବା
କାହିଁ ଧେମାନେ ହୃଦୀକାର କରିଥିବାର ଏହିକଥା
ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅଇ । ଯାହା ହେଉ ଏବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କିଏ କିମିର ଭଲ ପ୍ରଚାର ହେଉ ନାହିଁ ।

ଶା ୫୮ ରଖରେ ପାରିଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦିକ୍ ଜାଗାଯାଏ ଯେ ତହିଁ ପୁନଃଦିନ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ
ଥରେ ଘୁମ ଦୋଷରୁଲେ । ସେଥିରେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ
ମାନେ ପରିଚାର ହେଲେ ଓ ଅଗ୍ରଧିମାନେ
ୟୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁଛାନ ଲାଭ କରିଥିଲେ ସେଥିରେ
ଆକାଥିପେ ବିଚରଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାଣୀଙ୍କ
ପକ୍ଷର ଏ ଯୁଦ୍ଧର କିଛି ସଂବାଦ ଅବିନାଶି ।

ଏହି ଦିନର ଅର କେତେଣାହୁ ଭାରପ୍ରମାଦ
ଅଧିଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ସେଥିର କୌଣସିକଥା କିମ୍ବୁ
ହୋଇ ବୁଝାଯାଇ ନାହିଁ । କେବଳ ଏତିବି
କିମ୍ବୁ ଯେ ସୁହି ବନ୍ଦ ନାହିଁ ମାତ୍ର ବିବ ଛାଲା
ଛି ରକରବାର କଠିନ । ଫରସିମାନେ ଜାଣିଲେ
ବୋଲି ଚାଲନ୍ତି ତେ ଜାହାଙ୍କର ସେନା ବୁଝାଇ
ମର୍ଗପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଚ କହିଲୁ ମାତ୍ର ପ୍ରସୀଦମାନେ
ଛଣିବାର କଥା କହ ଜାହାର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ବସ୍ତୁ-
ମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠପେ ଲେଖି ଆଛନ୍ତି । ସେ ବୋଲନ୍ତ
ଯେ ଦୂରସନ୍ଧର ଦୁର୍ଗର ସେନା ମର୍ଗପତ୍ର ଅଛନ୍ତି
ତେ ତହିଁରେ ଜାହାଙ୍କର ଦୂର କେଜରିଲ୍ ମର୍ଗ
ଅଛନ୍ତି । ବିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦୂରହଜାର ଫରସି
ଥର ବେବେ କରାଇଲୁ ତେ ଗୋ ୯ ଟା ତୋପ
ନାହିଁ କରାଇଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ବାଲେଶ୍ଵର ସମ୍ବାଦବାହକାରୀ ଜଣେ ସହ
ପ୍ରେରବ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତନଗରର ୩୦ମାଛଳ
ଅନ୍ତରକୁ କୁମାରାମକ ଝାନରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ
ବିମ୍ବ ସାହେବ କଲେକ୍ଟର ଏକ ଉଚ୍ଚମନ୍ଦିରରେ
ଖେଳିପ ମୁଗୁଳିପଥର ଏକପାଇରେ ଲଞ୍ଚୁମୂର୍ତ୍ତି ଓ
ଆନ୍ଦଧାରରେ ଅଷ୍ଟର ଶୋଇଥିବାର
ଦେଖି ତାହା କଲେକ୍ଟର ମଠାରବାର ମନ୍ଦିର
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତାନ୍ତିକ ତାକୁ ପୂଜା
କରିଥିବାର ଧଠାଇ ହାତର ସେ ଅଷ୍ଟରପରିରୁ
ପ୍ରତିଲିପି କଲେକ୍ଟର ପଠାଇବାରେ ବାହୁ
ରଜେତୁଲ୍ଲାଲ ମିଥ ତାହା ପାଠ କରି ଏବୁକତର
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ଵମ ମନ୍ଦିରରେ
କୁତୁଳା ଅଷ୍ଟରରେ ବୌଦ୍ଧିଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
“ଯିଥିର୍ମ ହେଉ” ଓ “ସହ” ଜଥାଗତ ହୃଦୟ

“ଧର୍ମକୁଳ”, ଜଗନ୍ନାଥ ହେଉଁବି ମନ୍ଦିର ହେଲା
ଅଛିତ ଅଛି । ଅନେକବ୍ୟକ୍ତିକ ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଓ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀମତୀ
ପୂର୍ଣ୍ଣା ଜାଗା ଗଲା । ଏମୁଣ୍ଡି ଲକ୍ଷ୍ମୀମୁଣ୍ଡି
ନୁହଇ ବୋହିଦେବତା ମାୟାଦେବାଙ୍କର ବୋଲି
କୋଥ ହେବ । ଏପରିମୁଣ୍ଡିର ଅବତ୍ତି ଯା ପ୍ରାଚୀ-
କର ଅଛଇ । ଯେହେତୁ ଏଥର ପ୍ରମାଣ ହେ-
ଉଥିଲା ଯେ ବାଲେଶ୍ୱର ପୁଣ୍ୟକାଳରେ ଏକ
ସୃଜନଗାଲା ବୋହିନଗର ଥିଲା ଏକ ଏଥରେ
ବହୁପଦି ଦେବମନ୍ତର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତ ଥିଲା ।

ଭିକ୍ଷୁ ସମାଧିପଥ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ନାଲାଗିରି
ଗଜା ତାହାକୁ ଭାଇପ୍ରତି ଯେମେମସ୍ତ ଅଭିଧାରିତ
କୁଥୁରୁ କୁଥୁରୁ ଓ ଯାହା କମିଶିବ ପାହେବଙ୍କ
ଉଦୟମରେ ପଦା ନିବାରିତ ହେବାର କଞ୍ଚ
ହୋଇଥାଏ ଗଜାଙ୍କର ଦେଖିବାନ ସେଥିର ମଳ
କାରଣ ବୋଲି କରେଟ୍ । ଦେଖିବାନ ର
ତୁମ୍ଭରେ କଲିବା ଗଢ଼କାନ୍ତର କେତେବେଳ୍ଯର
ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଯାଏ । ଏମାନେ କେବେ
ଅପରାକ୍ରମ ଚାହିଁବେ ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ ।

ହାଇକୋର୍ଡ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ହାଇକୋର୍ଡ ବିମା ବିଲାଗରେ ଅଧିକ ହୋଇ-
ଥିବା ମନ୍ଦିରମାରେ ସେ ସମସ୍ତ ପରିବ୍ରାଜକାମାନ୍ଦ
କାହା ଦେବ ଜାହା ବିଜ୍ଞାଲାଗର ଚିଲ୍ ଜଳ
ଧାରେ ବିମାନେ ଆପଣା ଦସ୍ତଖତକାମ୍ପା ଲଘାଧା-
ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ ଉପରେ “ମହାରାଣା ବର୍ମରେ”
ଲେଖି ହାବିଯୋଗେ ପଠାଇଗାଇବେ ।

ମାନ୍ଦୁକ୍ରି ରେଲଗେଡ଼ ଶକ୍ତରେ ଅପଣସ-
ତାଙ୍କ ଲାଗିବାର ନିଧିମ ହୋଇଥାଏ ପାଦ୍ୟାନୀଯର
ଏହା ଦେଖି ମୋହନ୍ତି ଯେ ଅଚନ୍ତୁ ପ୍ରାଣରେ
ମରିବା ଅପେକ୍ଷା ତାଳବାୟୁ ସ୍ଥାପନକା ପର
ବିଭେଦ ଅନ୍ତରକର ଦୂର ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାତ୍ମିଧୀ ଦିନାନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
ବରଳାର କୌଣସି ମୁଲର ତେଷ୍ଟାନିନାମ୍ବେତ୍ର
ଆପଣାଠାର ଉତ୍ତରାଶୀର ନେପ୍ତାନାମ୍ବେତ୍ର
କର୍ମରେ ଏକଟି ସ୍ଵର୍ଗ ଉତ୍ସଲେ ଏକଟି ଖର୍ଚ୍ଛେ
କିଛି ପାଇବାର ଅସକାଣ ହେବେ ନାହିଁ ।

ଭିତ୍ତିରେ ପାଇଁ ୧୮୫ ଟଙ୍କା ନାହିଁ ।
ନାଲ ଜଳ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବର୍ତ୍ତନାବଳୀରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ପୂର୍ବଦର୍ଶରେ ଦର୍ଶନାଲାଗୁ ଫଳ ଉତ୍ତମ
ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉଦ୍‌ଘଟନା ୧୦୦୦ ଏକର
ଦୁଇଘରୀର ନାଲଙ୍କଳ ଗୁମ୍ଭତ ହୋଇଥିଲା । ଧାନ
ଅଣୁ ନାଲ ତେ ରବ ହାଇ ବହୁର କଳ ଗୁମ୍ଭତ
ହୋଇଥିଲା ଯଥା, ଅଗରେ ୭୦୦ ତେ ନାଲରେ
୫୦୦୦ ଏକର ଦୁଇ ମାତ୍ର ପ୍ରାଚିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫର୍ମଲପୀର କଳ କେହି ନ ଜେବାର
*୧୦୦୦ ଏକର ଭଣା ପଡ଼ିଥାଇ । ଏଥିର
ଦୋଷ ହିଅଇ ଯେ ଏକା ମହାର୍ତ୍ତ ପଡ଼ିଲେ
ବା ଯେ ଫର୍ମଲପୀର ଲୋକେ ଧାରି ଲୋଡ଼ିବା
ନଚେତ୍ର ଭଲ ସମୟରେ ନାଲଙ୍କଳ ମଜାରୁହାର
ଖର୍ଚ୍ଛା ଅଭାବଶ୍ଵର ହୁଅଇ ।

ବୁଦ୍ଧିମୂଳର ଶେଷପତ୍ରାହରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର
ଦୁଇଲୋକଙ୍କ ଥୋରର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧିବିତ୍ତ । ନାଗ-
ପୁରର ବନିଶ୍ଵର ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଭରବୁଝି
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ
ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ ଏକା ପୃଜାଜୀବିରେ ନିର୍ମା-
ଦି ଅନିଷ୍ଟ ବରକାର କଣାୟାଇଥାଇ ଗୋଦା-
ବିଧାଜୀବିରେ ନିର୍ମା ଧଳ ଫୁଲ ଉଠିଥିଲା ସେଥିରେ
ବୈତେହିକ ଯାଏ ତାକ ଓ ତାରପମାଦ ବିଭା-
ଧିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ।

ସି, ବକଳପ୍ରସାଦେବ ଗୋଟିରେମନ୍ତର
ଜଣେ ଏକଠିଂ ମେମୁର ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି ।

ଲିଙ୍ଗନୁକଗରରୁ ଚଳିଭାସ ତା ଏ ରମେଶ
ଆଧିଥବା ସମ୍ମାଦିତ ପ୍ରକାଶ ଯେ ତହିଁ ପୂର୍ବମର୍ମ
ଧାର୍ମମେଣ୍ଡୁ ସର୍ବରେ ଭାବନାରେ ଅଧିକ ବ୍ୟାପ୍କ
ବିଷୟରେ ପୂର୍ବମାର ଉର୍ବର ହୋଇଥିଲା । ଫୁଲାପାତ୍ର
ସାହେବ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ଭାବନାରେ
ଧକ୍ଷମକ୍ଷକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିବା ନମିତ ଗୋଟିଏ
ସନ୍ନାନିକଲିନ୍ତି ସାଧନ ହେଉ ମାତ୍ର ଅନେକ ଉର୍ବର
ହେଲା ତତ୍ତାତ୍ଵ ସେପ୍ରାତ୍ମାବ ଅତ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା ।
ଫୁଲାପାତ୍ର ସାହେବ ଏକମ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଲାଗୁଥାଇ
ଅପରିନିର୍ମାଣ ବ୍ୟାପକ ଅନେକ ନିଜା କଲେ ।

ଏବ ବାରନ୍ଧିତକ ହାଇକୋର୍ଟର ଜଳ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରିବିକଲ୍ ଦଳର କଣେ ମେମ୍ପର ବୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ଯେବା ଏଥ କହିଯାଇଁ ୨୭ ସବୁଖିଲା
ଅଛି ଯେ ସେଥିର ଉପରୁ ସନ୍ ଫାଟିଂ ମହିଳା-
ଠାର ସନ୍ ୧୦୭୫ ମରିଛି ଗେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
୧୯୭୫ ପାଇଁ ସୁବନ୍ଧୀ ଦୋଇଥିଲା ମୁଲ୍କ ପ୍ରାଚୀ
୨୨ ଲିଙ୍ଗ ଠକା ଅଟଇ ।

ଏବର୍ଷ ବୁଲାନୀର ସଦ୍ଧରେ ବୃକ୍ଷ ହେବାର
ଦେଖାଯାଏ ଓ ଚିମେଷ ତୁଳି ଉପର ଦେଖାର
ଆଗା ଥାଏ । ଅମେରାଜାଙ୍କ ଜାଗତାକରେ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ
ବ ଅଧିବିକ୍ଷି ସେ ସେଠାରେ ଏବର୍ଷ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା
ଶତକଗ୍ରୂହ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକରୁଳା ପ୍ରାପ୍ତହେବ ।
ବିକ୍ରଦିଗରେ ନିଯମ ଅଧିକା ରୁଳା ଆମଦାନର
ବିରାଶ ଥାଏ । ଏହି ଦେଖିଲୁଗା ମଧ୍ୟ ହେ-
ବାର ଯକ୍ଷର୍ତ୍ତ ସମ୍ବାଦକ ଅଛି ଓ ଭାବରେ
କୁଣ୍ଡି ଲାଗିଥିବାକୁ କିମ୍ବା ଦର ବୃକ୍ଷ ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରକାଶ

ଭାବର ବିଷ୍ଣୁମର ସନ୍ଦାର୍ଥ ମହିତା । ମୁଁ ଶ୍ରୀବ କିମ୍ବନ ସନ୍ଦାର୍ଥ ୩୭୭ ସାଲ୍ ପାଇବାର

{ অগ্রিম বাঁচি ক মূল্য ৪৫
দর্শকে মূল্য দেলে বর্ষক ৪৭
মপ্পক ধার্জ তা হিমাপন ৪১

ଶିକ୍ଷାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମକାଳୀଙ୍କିତ ବିଜ୍ଞାନ ।

ପରିବାରକୁ ପରିବାରକୁ ପରିବାରକୁ ପରିବାରକୁ
ପରିବାରକୁ ପରିବାରକୁ ପରିବାରକୁ ପରିବାରକୁ ପରିବାରକୁ

ଅଗ୍ନାପଳେର ଅବସ୍ଥା।

ମେ ସାପ୍ତବିମ୍ବ ଅଥବା କଳିଗଲ
ନୂରିବର୍ଧ ଉପଶ୍ଚିତ୍ତ ହେଲା ଓ ତର୍ହୁ ସଙ୍ଗେ ।
ଅମୀମୀଅଥବା ପକଟା ବିଶ୍ଵର କରିବାର
ଜଣ୍ମତ୍ରୁଷମୟ ପ୍ରଦେଶ ହେଲା । ଏତେବେଳେ
ଯୋଧୀଶବ୍ଦ ଅବସ୍ଥା କପକାର ଶୁଣିବାର
ହତକ । ତ ସାରବ କି ବିଥିଲି ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣ-
ପତ୍ର ହେଉ ଯାଇଥିବୁ ହେଉଥି ବିନିକୁ ଦେବ-
ଦୂଷାନାନମେ ଡୁଆ ହୋଇଥାରେ ବନି
ଦେବାର ବଳ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମର ବୁନ୍ଦି ଅତିଶ୍ଚଳ
ଦେବାଗ କୃତିକାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହେବାର ବିଳମ୍ବ
ପରିବାର ତେବେପରେ ଯାହା ଯହିଛି ବୁନ୍ଦି
ଦେବାର ଜାହା ସଦାହରେସମାଜ ନାହିଁ ଏମୋରେ
ଯାଥେତେ ଅନାମ ଓ ଅନ୍ୟଥେତେ ଜଳାଡ଼ର
ଯାତାଦ ଶୁଣିଯାଏ କହିବରେ ପୁରୁଥିଥାଇ ହେଲା
ତେବେମୁକ୍ତି ଦେବାରେ ପୁରୁଥିଥାଇ ହେଲା
ଏବେ ତେମନ୍ତ ନାହିଁ ଦରିଦ୍ରବ୍ୟର ତେ
ନେତ୍ରପାକର୍ତ୍ତା ଲୋକମାନେ ଜଳ ବିନ୍ଦୁମେ

କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ ଦେବାର ଅବଧି କହୁଥାରି କି
ବାବୁବରେ ଗୁଡ଼ି ଦିଲେ ଯେଉଁ , ପ୍ଲାନମାନ-
କ୍ଷେତ୍ର କେନାଳ ପାଣି ପ୍ରଦେଶ ହୋଇପାରେ
ପେଣ୍ଟାନ ଛତା ସବସିରେ କ୍ଷେତ୍ର ଭଲ ଘୋର
କାହିଁ । ଏହାକୁ ଅନ୍ମାନ ବର ଜାଣିଥାଲେବେ
କହୁଥାବୁନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାୟ ଅଧି ଫାବଲ ନାହିଁ ହେ-
ଲାଗି ଗାହା ରଷା ଦେବାର ଆଉ ଉତ୍ଥାପୁ ନାହିଁ
ଓ ଏହିବି ସଥାଳକ ହେଲେ ଅବରିଷ୍ଟ ଅଧିକ
ରହିପାରେ । ଏହିପଥ ହେଲେ ଦେଶର ଅବଧି
ଅଗାମାବର୍ଷକୁ ମନ ହୋଇଗାରେ ଓ ଯଦିଏହି
ବି ମାଥାରଣ କଲ୍ପାପ ଏହି ଯେ ଅଧିଫାଲ
ଲାଗି ହେଲେ ପ୍ରତିଷ୍ଠ ଦେବ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଶବ୍ଦର ମୂଳ ବୃଦ୍ଧି ହେବାକୁ ପାମାନ୍ୟ ନିରେଖାପା-
ଇଲୋକଙ୍କର ଜୀବନ କିମ୍ବାହ କହୁକର ହେବ ।
ଶାକମମାନଙ୍କୁ ଏହିସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭାବର ଯେ
କ୍ଷେତ୍ରର ଅବଧାର ଜୀବ ହେବନ୍ତି ଯେମନ୍ତି
ଦିବିଷ୍ଟରେ କୌଣସି କୁମ ପ୍ରମବରେ ନ
ପରିବେ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କୁ ବୋଧ ହିଏ ଯେ ନାଲ-
ପ୍ରତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଥବା ପରିମାଣରେ ହେଲେ
ଦୂଃଖଲୋକର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆଉ ଉତ୍ଥାପୁ
କରିବାର ହେବ ଜାହିଁ କୋଳିଶୋଳା ଯେତେ
ଗାନ୍ଧୀ ହେବ ତେଣେ ଗାନ୍ଧୀ ତେଣେର ବର୍ତ୍ତପଣୀ
ପରିବକ । ଏବର୍ତ୍ତ ଯେବେ ପ୍ରମାଦିତ ନାଲମାନ
ପ୍ରତ୍ୱ ଥାନ୍ତା ଗେବେ ଅତିକୁଳୋକ ଜଳକ-
ଙ୍କର କଥା କହନ୍ତେ ଅର୍ଥବର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର
ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ସାମାଜିକ ନାଲ ପ୍ରମାଦାଇଁ ଅଥ-
ବିଜ୍ଞାନ ଦୀନ କରନ୍ତୁ ।

“ଓଡ଼ିଆ ଦେଖି ଦୂଷଣ ଦୂଷଣ ନାହିଁ”
ଶର କୁଳଇମାସର “କଲାଜୀତା ରିବିର”
ନାମକ ର୍ବେମାଟିକ ପଦିକାରେ ଏଥୁବର
ସମୀଲନେବନା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । ଇଂଗ୍ରିଜ-
ମାନେ ବାନ୍ଧିବାହୁଙ୍କ ମଜବୁତ ବିହିପ ଜୀନ କରନ୍ତି
ଜାହା ସେଥିରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ
ସମୀଲନେବନାର ସାର୍ବଗ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଲା ପାଠକମାନେ ଜାହା ପାଠ ଦର ଦୂରିହେ
ଯେ ଏକା ଉତ୍କଳାୟମାନେ କନ୍ତୁବାହୁଙ୍କର
ମରର ବିଶେଖା ନୁହନ୍ତି । ଅପରାଧଗତ ବ୍ୟକ୍ତିମା-
ନେ ସୁଧା ଗାନ୍ଧାଳ ମଜବୁତ ହେସନ୍ତିନ କରିଥାଇବା
“ରିବିର” ସାମାଜିକ ଲେଖକି ଯେ

“ଧୂର୍ବଲ ତୁମିକାର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଦେଖି
କବେଶମୁହରେ ବଜଳା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଡେଆ-
ରାଗ ପ୍ରଥମର କରିବାରେ କମିଶୀର ଓ ମିହନ-
ରମାନେ ପ୍ରମରେ ପଦିଥକୁଣ୍ଡ ବାରଣ ଏହିର
ଭାଷାରୁ ସେମାନେ ପୃଥିକ ଛାନ କରିବା
ଉଦୟମାରେ ଲେଖକ ଡେଆ ମୁଚିଦ ଭାଷା କି
ଥିବା କି ତାହା ବଜଳାର ଅନ୍ତର୍ମାଣ ମାତ୍ର
କୁହାରି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ କେବା ଧାଇଥରିବା
ମାତ୍ର ଅମୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସେ କୃତହାୟି
ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ମତ ମନ୍ଦିରମାର
ସେ ଗୋଟିଏମାତ୍ର ହେବୁ ଦର୍ଶାର ଅଛନ୍ତି
ତାହା ଏହିଯେ ଥିଲେକ ବଜଳା ଓ ଡେଆ
ଗଲ ଏବାପାବ ଅରିବା କିନ୍ତୁ ଏବଧା ବଜଳା
ଓ ଘରକୁଠପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧାମ୍ବାଲ୍‌ପାଇଁ ର ଡେଆ
ଅମୁମାନେ ଥିପେ ଅନୁଦବ କରି କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ମାଣ

ଯେ କଣେ ପୁଣିଷିତ ବଜାଲା ଗୁରୁତ୍ୱ ଗୋ-
ଟିଏଅସର ସୁଦ୍ଧା ନ ଜାଣି ଭାବୁ ଗୁଣର
ଫଳାଂଗର କଥାଙ୍କ ପୃଥିବୀରବ ମାତ୍ର ବହିର୍ଭାବ
କି ଦେହ ପୁରୁଷ ଓ ବଜାଲାକୁ ଏକମୋଳ
ଅନୁମାନ କରନ୍ତି । ପ୍ରଭୁରକ୍ତା ଏହିଯେ ଶ୍ରୀମତୀ
ବଜାଲା ଗୁରୁରାଗ ଓ ଅନୁମାନ ମହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ଭରନ ହୋଇଥିବାର ଯେହି ଦେଖି ଜାହାଙ୍କର
ବୈଶାଖିଆ ଅଛି । ଅନୁମାନ କଥା କହିବା
କି ଯେମନ୍ତ ଜଳରତନରୀ ଉଷ୍ଣରତନ ରାଷ୍ଟାର
ଅପର୍ବତୀ ନୂହଇ ସେବନ୍ତ ଶ୍ରୀଆ ବଜାଲାର
ଅପର୍ବତୀ ନୂହଇ । ଯେବେଳେ ଓଡ଼ିଆ ମନ
ବଜାଲା ହୁଅଇ (ଆମ୍ବୁମାନେ ଏକଥା ମୁକାର-
କଣ ଚାହୁଁ) ତେବେହେ ଗର୍ବିମେଣ୍ଡ ଏହାକୁ
ଓଡ଼ିଆ ଅଦିଲରମ୍ଭନ୍ତର ଭାଷା କରିବାରେ
ସଥର୍ଥ କମର କରିଥିଲା । ବାରଣ ଏହା ମନ
ବଜାଲା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆପ୍ରତି ଗଲ ଭାଷା
ଅଂର ଏହ ଓଡ଼ିଆର ଛାନକୋଟି ଗୋଟିଏ
ଦେଇଲ ବଜାଲାରେ କଥାବାଚି ବରନ୍ତି ଏମନ୍ତ
ମୁହଁ ଏହିପାରେ ପୂର୍ବନ୍ତ ଅନେକ ସାହିତ୍ୟ-
ଗ୍ରନ୍ଥ ରତ୍ନମା ହୋଇଥାଇ ଓ ଦିନ । ରତ୍ନା
କୁନ୍ତି ହେଉଥାଇ । ଅଜାଧି ଓଡ଼ିଆର ଲେଖକୁ
ବଜାଲାକ ବଜାଲା ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଗର୍ବିମେଣ୍ଡ
ମେହିପାଥ ଅନେକ୍ୟ କରନ୍ତି ବି ଯେମନ ପ୍ର-
ହିଥାରାହିମେଣ୍ଡ ଉପରତନରାଶ ଦୋଲଷ୍ଟିନରେ
ପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ଅନ୍ୟଥାରରଙ୍କ କର-
ଥିଲେ ॥

କବିତାରେଣ୍ଟିଯନ୍

ଅମ୍ବେଲାନେ କୁହି ସମ୍ମନରେ ଗରୁପ୍ରାହରେ
ଯାହା କେଉଁଥିରୁ ତାହା କୁଡ଼ା ଥାଏ କୋଣରେ
ଦୁଇବ୍ୟାତ୍ରାମର ସମ୍ମାନ ଥିବି ନାହିଁ । ଗରୁପ୍ରାହ
ଜା ୧୭ ରୁକ୍ଷ ପର୍ଵତରୁ ଯେ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ
ଅଧିକାରୀ ସେଥିରୁ ଏହି ମାତ୍ର ଜଣାଯାଏ ଯେ
୩ ଏମ୍ବେଲାନେ କୁହି ଅଗ୍ରମର ଦେଉଥିଲୁଛି
ଏମ୍ବେଲାନେ ପାଇଁନଗର ରକ୍ଷାଯିତ୍ତର
ଶାଖାଗୁଡ଼ ଯନ୍ତ୍ରବାହୀ ହୋଇ ନାହାଇଥାଏ କିମ୍ବା
ଅଛନ୍ତି । ଅଗ୍ରଦିକେ ଦୂର ବେଳାଯତ ମରରେ
ମୋର ଜହା ନାହିଁ ପ୍ରକାମ୍ବେଲାନେ ଗରୁଥାତ୍ତ୍ଵ
ଏମନ୍ତରୁ ଦେଇ ଉତ୍ସାହରୁ ଯେ ଏବୁନାବାରରେ
ଅନ୍ୟଶତ୍ରୁଗ୍ରାହକରୁ ସମ୍ମାନ ଯୀବାର ଦୂରରେ
ଅବ୍ୟାୟରେ ଯେତେଥର ସହ ହୋଇଗଲୁବି ସେଥିରେ
ଜନ୍ମପଣ୍ଡନ ପାଇଁ ଏକଳକ୍ଷ ମେଳ୍ୟ ନପେଇ
କେଣେ । କି କଣ୍ଠରେ ବ୍ୟାପାର ଫଳରକ

ଦୂରକୁ ଅଧିକା ପ୍ରାଚୀରେ କୁନ୍ଦଳ କର ଏବେ-
ପ୍ରାତିର କୁଳାଶପାଥରୁ ବର୍ଣ୍ଣାରୁତି କର୍ତ୍ତମାଜର
ହକ୍କାଖଲମୁକ୍ତେ ଏହା କି ଅଶ୍ଵପଦ
କରଇ ? ପୃଥିବୀର କୁରନାଗ ହେଉ ପୁଣେ
ସୁହ ହେଉଥିବାର କଥା ପୁଣ୍ୟମାନଙ୍କରେ
ଦସ୍ତିତ ଅଛି । ଏମୁହି ଏକପକ୍ଷରେ ଏକଥା
ମୂର୍ଖ କଲ୍ପଣି ଆଉହିଛୁ ଦେଉନ ହେଉ ତିନିହଙ୍କ
ସହିରେ ଲକ୍ଷେ ଲୋକ ପୃଥିବୀର ଅତ୍ୟନ୍ତ
ହେବାରେ ଅବଶ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ଉଣା ତେଣା
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ଏମରୁ କଥା ଗପାକ-
ରଙ୍କର ଚିର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ଆମ୍ବେମାନେ ପଞ୍ଚକ
ହେବଳ ଦିନ ଥିବା ତଥ୍ୟମାନ ବର୍ଣ୍ଣିନ କରି-
ଅଛି ।

ପ୍ରଦୀପାର କଷ୍ଟମର ବରାର ଦେଖି
ଇମୁଗ୍ରେପର ଅନ୍ଧନାନ୍ତ ଶକାମାନେ ରହିଥିବା
ବର୍ତ୍ତବନ୍ଦକର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଚନ୍ଦ୍ର କଲାହାୟ ଜଣାଯାଏ ।
ଆବର୍ଥ କେବଳ ଇମ୍ରାଇର ଗୁର୍ଜା ତିର୍ତ୍ତ ଅନ୍ଧ
ସମ୍ମେ ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ନିରଘେଷ ରହିଥିଲୁ ।
ଇମ୍ରାଇ ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲେ ପ୍ରାନ୍ତର ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ
ହୋଇଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ ଏପରିକାର ଜନରବ ସେ
ଇମ୍ରାଇ ଓ କର୍ମିଯା ଆଜି ବଣିକ କ୍ଷାନ୍ତ ରହି-
ପାଇବେ ପାହି । ପ୍ରଦୀପା ପ୍ରାନ୍ତରୁ ବିନ୍ଦୁଙ୍କ
ଇମୁଗ୍ରେପରେ ସଂଧାରେଷ୍ଟା ପ୍ରାନ୍ତର ବଳ ହେବ
ପରିଗ୍ରାମ ଅନ୍ଧନାନ୍ତ ଗୁର୍ଜାଙ୍କ ଉପରେ ଚେକ
ରିସ୍ତ୍ରିବ । ଏବେ ଘରକା ନିରାକାର ବରାର
ଇମୁଗ୍ରେପରକାମକରେ ପଥାର ବକଳାନ୍ତ
ଅଟର ଏବିନ୍ଦରରେ ଯେବେ ଅନ୍ଧନାନ୍ତ ବକଳା-
ମାନେ । ଯୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତକ୍ଷେତ୍ର କରନ୍ତି ତେବେ
ଜାହା କିମ୍ବା ନୁହଇ । ଯାହା ବିନ୍ଦୁଙ୍କାଳର
ପ୍ରକାଶ ହେବ । ସଞ୍ଚିତ ଏହାକି ପରାମା
ଥାଇଥିଲା ଯେଲମେଲୁ ଓ ଅଳ୍ପର କାମକ
ଦୂର ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରାନ୍ତର କାହିଁନେଇ ଅପାନ୍ତା-
ଗୁର୍ଜାଙ୍କ ବରାର ଇମ୍ରାଇ ଅପରି ଦିଶା
ତହିଁରେ ଚର୍ମିଯାର ଯୋଗ ହେବା ପାଇଁ
କିମ୍ବା କାରଣ ସେ ଇମ୍ରାଇ ସମେ କୌଣ୍ଡି
ମନୋପ୍ରାନ୍ତ ନୁହଇ ମାତ୍ର ଏବିରେ ଅପରି କରି-
ବା କାରଣ ସେ ଇମ୍ରାଇ ପକା ହାହିଁ ।

ବେଳିମେଘ କଷାଯ୍ୟ ଅନବାସନ ।

ଏମହାନ୍ୟକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବଜୀଯାସ ତା ୧୦
ଦିଶରେ ଯେଷ ଦୋଷତ୍ଥବୀ ବ୍ୟାହ କାରଣ

ଦେବୀୟମଣ୍ଡଳ ରାଜତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନାରେ
ଉଚ୍ଛଵ ସ୍ଵରେଣିଶୀ ପର୍ବତରେ ବିଜ୍ଞପନ ପାଠ-
କରି ଅମ୍ବେମାନେ ଅର୍ଥରେ ହେଲା । ଅମ୍ବେମା-
ନ୍ଦ୍ରୀ ଜଣାଇଲା ଯେ ଅନବାଧିକ ମହାପୁଣ୍ୟ
ତେବେଦରଙ୍ଗ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଜପିବା ପ୍ରଥମ
ପ୍ରଥମରେ ସମୟରେ ଯେ ଜାହା ଗୁରୁବାର
ବରିଷ୍ଠରେ କିମ୍ବାମ୍ କିଛିଲାପିବାର ପୂର
ନିରଥର କିମ୍ବା ଉତ୍ସବ କରିବାର ଅମ୍ବେମାନେ
ବିଦାନ କରି ଯେ ଯତ୍ତବାଦକ ଏହି ଏହାଥେ
ଶିଖିଲେଖି ଅଧିକ ଜାନାଇ ଅଫିବରେ ଦେବ
ଜାଗିବା ଲୋକ ଅଛି ମାତ୍ର ବିଜ୍ଞପନ କରାଯାଇ
ଅଧିବାର ଅଛି ଉତ୍ସବରେ ଦେଖି ଗେଣିଲା-
କୁଣ୍ଡ କରିବାକୁ ହିର କରି ମନେ କଲା ଯେ
ତତ୍ତ୍ଵ ତେବେ ଜାଗିବାଦ୍ୟକୁ ପ୍ରାନ୍ତରୁରତ
ଦୋଷଥବ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅଛି ଜପିବା ପାଠରୁରାଜ
କେବିହାତ୍ତି । ଏମ୍ପକ ପାଇବର୍ଷ ଗରହେଲା-
ଉତ୍ସବ ତେବେଣି ପଞ୍ଚଦିନ କରୁ ବିଜ୍ଞପନ
ପାଠର ପୁନବାର ଅମ୍ବେମାନେ କ୍ରମପ୍ରମାଦ-
ରେ ପଥରୁ । ବିଜ୍ଞପନ କି ଯାଏ ।

“ଅମେସାରେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ କେତେବେଳେ ଆଜି
ନାମର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଇଥାଏନ୍ତି ଏହା ଲାଙ୍ଘନିକ
କେତେବେଳେ ମାରରେ ଦୁଇଥର ପ୍ରକଳ୍ପର
କ୍ଷାପର ଓ ଅଳ୍ପରକ୍ଷା ଏହାର ବିଳମ୍ବକର
ପ୍ରାଚୀନତଃ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହେଲାର
ପରିକାର କେତେ ପ୍ରମାଣେ ଏମନ୍ତ ବିହୁ ଜାରି
କି ଯାହା ବିଶେଷତଃପେ ଜଣାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ
ରାଜମାନ ସୁମରେ କେନାଳ କଷ୍ଟଧୂରେ ଗୋଟିଏ
ଉତ୍ତମ ପ୍ରତ୍ୟାକ ଅଛି ନାହିଁ ତହୁଁବେ ପରିଲିଙ୍ଗରେ
କିଛି ପ୍ରଦୋକ୍ଷନ ନାହିଁ” ।)

“ତେଉ ପୁମରେ ବିଶ୍ଵାସରେ ଲାଗାଇ
ଚାହିଁ କଥା ନାହିଁ” ଏଥର ଅନୁମାନ ହୁଅଥାବଳୀ
ଯେ ଅନୁବାଦକ ଓ ଅଳେଖା ସବୁ ପଢିଅଛିନ୍ତି
ତେ ବାଟୁକରେ ଯେଉଁ ପିତା ସେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି
ହେଉଥରେ ପଦ୍ମମାଳାର ସମାଲୋଚନା କିମ୍ବା
ଅନ୍ତରେ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା ଏହାର ଯୋଗି ନ
ଥିବାର ଏହିନ୍ଦୁ ବୁଝି ହେଉଥାଇ ଅନୁବାଦକ
ପଠିଲା ପାଇଁ ଜାଣିଲେ ଏହଥା ଲେଖିବାର
ସମ୍ରଥ ହୁଅନ୍ତେ ମାତ୍ର । ଅଜେବକ ଯେବେ
ସେ ତେଉ କାଣନ୍ତି କେବେ ପ୍ରାୟ ପୁରୁଷର୍ଭ-
ହେଲେ ବାହିବି ଉତ୍ତରର ହୌଣିଥି ପଦ୍ମମାଳ-
ର୍ଭ କିମ୍ବା ଉଣିଥି କିମ୍ବା ଅଗଣୀ ରମେଶବର୍ମଙ୍କୁ
ପ୍ରକାଶର ନାମରେ ଏହି ମୋହିତ ହେଉ ଯେ

ସେ ଅପାରକର୍ମ ସିଦ୍ଧାର୍ଥରୁପେ କରନ୍ତି କରନ୍ତି
ନାହିଁ ନୋହିଲେ ଭାଷା ନ ଜାଣିବାରୁ ପ୍ରକାଶ
ହେଉ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ଛାନ୍ଦୁରେ ବହୁକଥା
ବରଳ ହୁଅଇ ତେବେ ଅନୁବାଦକ ନୂତନ-
ପଦିଙ୍ଗ ଶତ୍ରୁ ପାଇ ଦେଖିରେ ବି ଅଛି ବୋଲି
ଜାଣିବାକୁ ବୋଲିବା ହୋଇ କାହାରଠାର
ପଢାଇ ନେଇଥିବେ । ପ୍ରଜିନ୍ଦାହରେ ଦେଖିପାଇବା
ଏହାରନେବାର ସମୋଗ ନ କରିବାର ସବୁ-
ପଦବାର ମର୍ମ ଜାଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସାହା ହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ଗର ପ୍ରତିବାଶିତ
୧୦ ବଂଜକ ଡେଶାପ୍ରେଟ୍ ଆଚର ରପୋର୍ଟରୁ
ଅପେକ୍ଷା କର ଗହିଲୁ ସେଥିପକ୍ଷରେ ଅନୁବା-
ଦିକ ବିଛ ଲେଖିବେ ବି ନାହିଁ ଜଣାଯିବ ।
ଅନୁମାନଙ୍କ ବବେଳନାରେ ଉତ୍ତର ବଂଜକ
ଡେଶାପ୍ରେଟ୍ ଆଚର ପ୍ରଦ୍ୱାରା ପଦବାର ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ
ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଉତ୍କଳୁ ହୋଇଥାଇ ଓ ସେଥି-
ରେ ଡେଶା ସମ୍ପର୍କୀୟ ଦେଖିପାଇବାର କରିମନ୍ଦିଥା
ଲେଖାଥାଇୟଥା ଡେଶାପାରା ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ
ଦ୍ୱାରା ନ ହେବା ପାଇଁ ସମ୍ବାଦକ ଅନୁ-
ଗ୍ରେହ କରିଥାଇଲୁ ଓ ଅନ୍ତରୁକୁ ଦେବୁ ଦୃଷ୍ଟିର
ଅବସ୍ଥା ମନ ଥିବାର ଲେଖାଯାଇଥାଇ । ଯେବେ
ବିଷୟମାନ ରଂଗା ରପୋର୍ଟରେ ସମ୍ବାଦ-
ପତ ନ ହେବ ତେବେ ଅନୁବାଦକ ହେବାପୁ-
ର୍ଯ୍ୟାଦିପଦନ ଅତି କର ଦୃଷ୍ଟିକର ଗବର୍ନ୍ମେ-
ନଙ୍କ ଜାଇଲବେ ଓ ଜାହାଜ ରପୋର୍ଟରେ
ଅବା କି ଉପକାର ଦର୍ଶକ ।

ସାପ୍ତାହିକୀୟବାଦ

ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତର ହୋଇ ପ୍ରକାଶ-
କରିଥାଇ ଯେ ଏହାରର ସତ୍ୱକ ଓ ନାଲମା-
ନକର ସମ୍ବାଦକାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଇ । ମାତ୍ର
ସତ୍ୱରେ ସେବ୍ ବରକଂ ପତ୍ରାଥିଲୁ ସେଥିରେ
ଦୂରଭଗ ମାତ୍ର ଓ ଏକଭଗ ପଥର ଥିବାର
ବିଦ୍ଵତ ବାହୁଦ୍ଵାରା ଦେଇଥାଇ ଓ ଶାପ ମାତ୍ର
ଥୋଇଥାଇ ପାଇ ଗର ହେବାର ସମ୍ବାଦନାମା

ବାହୁ ଅମ୍ବିକାତରର ତଥ୍ୟାବ୍ଦୀ ବିପ୍ରେତି-
ଲେଖକର ବଜାରାର ତା ୧୯୭୦ ମରାରେ ଯାବଧିର
ସବତତିଜନର ହର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦଲେ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ଉତ୍ତରକର୍ମମାର ଲୋକହଂଜୀଥ
ପ୍ରାୟ ୨୮ କୋଟି ଓ ବାର୍ଷିକ ଅୟ ୨୫୮ କୋଟି
ଟଙ୍କା ଆଚର ଏଥର କିଛିପ୍ରସିଦ୍ଧାର ଅୟ ୨୫
କୋଟି ହେବ । କେବଳ ହେଲେ ପ୍ରାୟ ୨୫୮ କୋଟି

ବାର୍ଷିକ ୯ କୋଟି ଓ ମୁହଁବାହାର ସଂକାଳ
ବିନ୍ଦୁ ମୟ ସେହିପାଇଁ । ଏ ବଂଧୁ ହେଲେ
ସଂଖ୍ୟ ୧୦ ଲକ୍ଷ ହେବ ।

ଫର୍ମିଗ୍ରବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଏ ଓ ବାର୍ଷି ଉପରେ
ଅଧିକ ମାଲ ବିବାହାରକୁ ଏ ପ୍ରକଳମାଳ
ଅମବାଜ ହେବାର ଉତ୍ତର ସୁତବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ହେଇଥାଇ ।

ବିମେଇ ବିବିଶ୍ଵାପକପତ୍ରର ନୂତନ ଅଚରିତ
ପରିବର୍ତ୍ତ ପରିବ କିମ ଦେଖାଯୁ ତା କିମ
ବିଲାପ ଅନ୍ତରୁ ଏବା ଲେଖି ପ୍ରେଟିପ୍ରାୟ ବୋଲନ୍ତ
ସେ ଗର୍ଭିରକେନରଲକ ସରାରେ ଜଣେଥିବା
ଦେଖାଯୁପରି ନାହିଁ ।

ଉତ୍କ ପଟିକା ଶୁଣିଥାଇନ୍ତି ସେ ଲଞ୍ଜନେପି-
ଅରକୁ ଥାର ବୁଲକର୍ଷ ରହିବା ପାଇଁ ଥାର
ଦେବାକାରୀ ମାତ୍ରାକର ଦେଶାୟ ଲୋକମାନେ
ବିଲାପ ସେହେତୁରଙ୍କ କିମରେ ଦରଖାସ୍ତ
ବିରାପରିନ୍ତି ଏଥର କୋଧ ହୁଅଇ ମେ ଲଞ୍ଜ
ନେପିଅର ମାତ୍ରାକର ବିଶେ ସେହିପାଇ
ହୋଇଥାଇ । ଯେଉଁଠାର ପକ୍ଷନାମେ
ଗ୍ରଜକରମରଣ ପ୍ରତ ଏଗାଦୁର ଅନୁରକ୍ତ ହେତୀର
ଗାସନ କାର୍ଯ୍ୟ କେବନ୍ତ ସୁନ୍ଦରମ୍ବହେ ନିବାହିତ
ହେଉଥିବ ଓ ଲୋକେ ହେତେ ପଣରେ ବାଲା-
ଯାପନ ବର୍ଥିବେ ।

ବିଜାଳାର ଜେଲଖାନାମାନଙ୍କରେ ସମେତ
ଯାନ ନ ହେବାର ଲେଖାନ୍ତା ଗବର୍ନ୍ମର ଏକ
ସରକୁଳଅର ତା ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇ ଆଜନ
ଅସକରର ପତଳ କରିବା ପାଇଁ ଥାର ଦେଇ
ଥାଇନ୍ତି । ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ବୋଲନ୍ତ ସେ ଦେବା-
ଦାର ଦ୍ୱାରା ଅପରିଧ କିବାରଣ ହୋଇ-
ଥାରେ ଓ ଏମଣ୍ୟ ବିଲବତ୍ର ହେଲେ ଅସକ
ଅପରଥ ଜେଲଖାନାରୁ ପଠାଇବାର ପ୍ରଦେଶ
ନ ହେବ ଜାହା ହେଲେ ଜେଲଖାନାର
ବିଭାଗରେ ଗର୍ଭ କରିବାର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ
ମୂରି ପାଇବେ ।

ଗାସ ଅଧିକ ଉତ୍ତାରଦେବା କାରଣ ଗନ-
ଧିମେଣ୍ଟରଣ୍ଟିଧାର ଯେଉଁ ପ୍ରସାବ ହୋଇଥାଇ
ତଥରେ ହାରକୋର୍ଟର ଜେଲଖାନେ ଏକବି
ନୂତନ୍ତି । କେହି ଏକାବେଳକେ ଉତ୍ତାରଦେବା
ଓ କେହି ଏକ ଗର୍ଭାରତ ମୂଲ୍ୟ ହିର କର
ଯେଥର ଉତ୍ତାର ମୂଲ୍ୟ ମହିମା ପକ୍ଷରେ ଅପିଲ
ଭାବର ଦେବାର କହାଥିଲୁ ଓ କେତେକ
କଳ କୋର୍ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଘର୍ବାର
ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାର ବୋଲନ୍ତ “ସରବରାର ଶାୟର୍କ୍ରମାନ୍ତିକ ଗ୍ରାୟର୍
ଗ୍ରାୟ ଉପରେ କିମ ବାହୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ
କାମଥେନ୍ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥାଇ । ଏଥେନ୍ର
ବସା ହୁଅଇ ନାହିଁ କିମ ବାରମାର ଦ୍ୱାରା
ହୁଅଇ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ପ୍ରତିବନ ଦୂରପେର ପଥ
ଦେଇଥାଇ । ଶାର ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ଏକାନ୍ତିକ
ପଥ ଦେଇ ଥିଲ ଦିନେ ବୁଦ୍ଧମରହିତ ଦୁଧର
ପରିମାଣ କୁଣ୍ଡ ହେଇଥାଇ । ଗାରି ଦେଖିବାକୁ
ବନ୍ଦ ସୁନ୍ଦର । ପ୍ରତିବନ ବ୍ୟକ୍ତିକ ସୁରହିତ
ଥିବା ଜାହାର ପ୍ରକାର କରନ୍ତି । କେହି ମଧ୍ୟ
ଅଗୋଧିବସ୍ଥାରେ ହେ ଧନ୍ତକୁ ହର୍ଷ କରନ୍ତି
ନାହିଁ । ଏବା ଉତ୍ତିଷ୍ଠପଦାର୍ଥ ଥାବାରମିତି
ବିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହାମଥେନ୍ ପ୍ରଥମେ ସଜ-
ଧାରି ଏକ ଥୋବାଯରେ ଥିଲ ।

ତେଲନ୍ତିକୁ ପାଦନ କରିଥାଇ । ସେ
ବିମେଇ ବିକିମ୍ବର ତନ୍ତକମାନ୍ତି ଉତ୍ତାର
ଦେବା କାରଣ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଗର୍ଭମେଣ୍ଟରେ ଦିର-
ଗାସ କରିବେ ବା କରିଥାଇ । ତିନ୍ତିପିରିନ୍-
ତରିନ୍ଦିନିବିଦ୍ୱାରି ଦରଖାସ୍ତ ହେଲେ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ
ବି ଉତ୍ତର କର ଏମାନଙ୍କୁ ବୋଧ କରିବେ
ଦେଖିବାରେ ଥିବିବ । ଅବଶ୍ୟକ ନ ଥିବାଲେ
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ବାହୁକ ଲୋକଙ୍କର ହେଲେ ନାମ
କର ନାହାନ୍ତି ହୁଏଇବା କରିନ ।

ପାଲମର ଗତେରେ ମହାଗ୍ରାନ୍ତିରହେନା-
ବିଷୟକ ଶ୍ରୀବ ଜାଲକା ମୁଦିତ ହୋଇଥାଇ
ତହିଁର ଦେଖାଯାଇ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍ତାର
ମୁନ୍ଦନ୍ତ ଓ ଅଭିନାଶରେ ଜେଲନ୍ତିର ଦେବା
ରହିଥାଇ । ଯଥା ଗୋଜୁମ୍ବାର ୧୦,୦୦୦
୨୫,୦୦୦ ।

ହାରକୋର୍ ଅନ୍ତରକରନ୍ତି ହେ ଯେତେ
ଦେଲେ କୋର୍ଟି ପ୍ରକଳମରିହାରୁ ସାଥ
ଦେବା ଦିନିର ଦେଖିବାର ଅଦ୍ୟାଲଭରେ ଉପରୁ
ଭାବିବାର ଅଳ୍ପ ଦିନିର କରିବାର
ଗାହାନର ସମନ ସ୍ତରଦିନପେ ଗାହା କିମର୍କୁ
ନ ଯାଇ ଗାହା ଉପରମ୍ପ ଉର୍ମିର ନିକଟରୁ
ପଠାଇବ ଦେଖାନ ଅଦ୍ୟାଲଭର ହାରମକ
ଅନ୍ତର ପତର ବର୍ମାଇଥାଇ ଯେ ପୁରସର
“ଆଇର୍” ବହ ଉତ୍ତାରଦେବା ବିଭାନ୍ନ
ପ୍ରଦେଶର ନ ହେଲେ ତହିଁର କାନ୍ତି ରହିବାର
ବେଶ୍ବା କରିବେ ।

ବାହୁ ଦେଖାରନାଟ ବିଦେଶୀଧାରୀ ଗ୍ରାୟ
ମାନଙ୍କର ଗାନ୍ଧି ଦେଖାରନାଟ କରିବାରାରେ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପରିଚୟ

ସାପ୍ତାଦ୍ଵିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖ -

ଭାବୁର ପ୍ରମତ୍ତା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିତା ମା ଭାବୁର ଦିଗ୍ନତା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଥାଲ ଗନ୍ଧିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷିକୁ ପଲ୍ଲୀ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟପଲୀ ଥାଇଁ ଡାକମାସିଲ ୩୯

ଛବିମ୍ବ ୪୧

ତେଜିନୀୟ ଅକମଳ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ
ଏହର୍ଷ ଛନ୍ଦମଟାକୁ ଅଛନ୍ତର କିଛି ପରିଦର୍ଶନ
ହେବ ନାହିଁ ଓ ଯେତେ ଦିଗଃକୁ ଦିଅମା-
ତାଅଛି ପ୍ରାୟ ବଧଳ ହେବ ମାତ୍ର ଆଗମିବର୍ଷ-
ରେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବଧଳ ଦେବଳ ଗତକର୍ମ-
ଏହିଙ୍କା ଛନ୍ଦମଟାକୁ କହିବ । ଏହଥା ସଂଭାବ-
ରେ ସମ୍ଭାବର ଅଟେଇ ଆପୋ ଅନ୍ତର୍ମଳେ
ହେବ ଜାହ ଦୋଲ ଉନ୍ନିବନ୍ଧାରୁ ଉଠିଯବାର
ମାତ୍ର କଲୁବର ସେହେତୁଥାକ ନଇ ଏହି
ଏହି ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ବର ଦେବାରୀ ଲୋକଙ୍କ ଅ-
ବ୍ୟାସ କବ୍ୟବାକୀରଣ ବିହୁ ବର ଜାହାକ-
ତାର ନେବାର ଅବନ୍ଧକ ଓ ଏଥୁରେ ଲାଭ
ଦିଲୁ କାହିଁ ନାହିଁ ସତଃ ଛନ୍ଦମଟାକୁ ଏକା
ଦୋଲକେ ଉଠିଯାଇ ନ ପାରେ ନୁହନକଲୁରେ
ଦେବକୁ ଏହିଙ୍କା ଲୋକୀଏ ଦେବାକୁ ହେବ ।
ଛନ୍ଦମଟାକୁ ଦେବାକୁ ଲୋକେ ଅଭ୍ୟାସକଳେ
ଏ ଅତ୍ୟନ୍ତର ଜିବାରଣ ହେବ ଏହଥା ଆମ୍ବ-
ଦାଳକ ମନକୁ ଅଗୁନାହିଁ । ଶାକିମାନେ ବିଏ
କରେ ପରାରେ ଲୋକର ଅୟ କୁହାଅଛିତ୍ତି
କାହିଁ କହିବା କଠିନ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଦେଖାଯାଏ ସେ
ଆଗ୍ରହୀର ବଦି ନାହିଁ । ଅମେସର ଏହିବନ୍ଦୀରେ
କୁ ଡାକୁର ଦୀପୀ କଲେ ଅନ୍ୟମନ୍ୟରେ
ଦେଲେ ଓ ଜାହାରରପରେ ଅନ୍ୟାୟ ତାକୁ
କଲେ ଅଧିଳରେ ମଧ୍ୟ ଜାହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।
ଏ ବ୍ୟକ୍ତର କଲେଜୁରଙ୍ଗରେ ଯେତେ
ନିଶ୍ଚି ହୋଇଥିଲି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାୟ

ଅସେବରଙ୍ଗ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଉଚିତ ବୋଲି ଧୋର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥାଏଛି । କଲେକ୍ଟରଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଏହିପଥ
ହୋଇଥାଏଛି ଯେ ଶତକମ୍ ଟ୍ରେଣ୍ / ହେବାର୍ ଲୋ-
କଙ୍କ ଦେବାକୁ ଭର ବୋଧ ହେଉଥାଇ ବୋଲି
ଅପାଳ ହେଉଥାଇ ଓ ଏକିଶ୍ୱାସର ହେବୁ ଏହି
ଯେ ପୂର୍ବବର୍ଷ ଏମାନେ ବିନାଅଧିକରେ ଜାତ୍ର
ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର ବାହୁଦରେ ସେବ୍ୟାର ଆ-
ଧୀର ଯଥାର୍ଥ ଅନୁମାନ ହୋଇଥାଏଛି ବି କା
ସେବ୍ୟାରେ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵର ବଲେ ନାହିଁ । ଏ-
କ୍ଷେତ୍ରକାନ୍ତରେ ଇନ୍ଦ୍ରମହାକୃତ କେବେହେଁ ଅ-
ତ୍ୟାମୁକାନ୍ତରେ ଦେବ ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନାତ୍ୟପିଲଗ କର୍ମସ୍ଥିତି ।

ବିଲଜର ଯେଉ ନହିଁମାରେ ଭବତଦର୍ଶୀପୁ
ଦ୍ୱାରାକୋର୍ମନାଳ୍କ ନିଷ୍ଠାରି ବିରୁଷରେ ଅଧିକ
ଶ୍ରୋଯାଏ ଗାହାର କାନ୍ତ ଉବିବୋଲିଲି ।
ଏଠାରେ ସେଇସ୍ମରେ ପୃଷ୍ଠେ ଅଧିକ କୃତ୍ୟାନ୍ତ
ହେଉଥିଲା ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ବଳଚାରୀ
ଛରାଖ ଗଙ୍କେଟରେ କୁତନ ବିଦ୍ୟମାଳୀ ପରାମର୍ଶ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଏ ପଦ୍ମ ଜଗନ୍ନାଥ ଜା ୫୩ ବର୍ଷ-
ଠାର୍ଥ ବଳଦାତାର ହେଲା ।

ନିୟମମାନ ଏହି ସେ ପ୍ରଥମେ ବାଇବୋ-
ର୍ତ୍ତରେ ଶାର୍ତ୍ତିକିତ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ
ହେବ ସେ ମୋକଦମାରେ ଯାବି ଦିଶାହଜାର
ଝଳାଗ ଉଣା ନହେ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ମୋକଦମାର
ଅଧିଳ ଦେଉଥାକୁ ଜାହା ଅଧିଲର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଏହରେ ପ୍ରଥମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅପ-

ତି କର ମୋକଦମା ଅଧିଲର ଯୋଗୀ ନ
ଥିବାର ବାରଣ ଦର୍ଶନ ପାଇବ । ଦୁଃଖୀଥିବି-
ନ୍ଧବୁ ଅନ୍ୟନ୍ଧବୁ ଅନ୍ୟନ୍ଧବୁ ବସ୍ତୁ ନିଜାଳଣର
ବୋଧ ପୃଷ୍ଠା ଓ ହଜାର ହଜାର ଓ କଣେଷ
ଅବସ୍ଥାରେ ଅଧିକଙ୍କାର କାନ୍ଦିଜ ଦେବାକୁ
ହେବ ମାତ୍ର କୌଣସିଲୁଙ୍କେ ୧୦ ହଜାର ହଜାର
ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ଏ ଯାମିନିଦିବଗୁମ୍ର ମନ୍ଦର
ଅଧିକ ଯେଉଁ ନିଷ୍ଠା ବର୍ଷରେ ଅଧିଲ
ହେବଥିଲୁ ସେ ତାରଙ୍ଗେ ମା ତ ସ ମନ୍ଦରେ
ଦେବାକୁ ହେବ । କୁଣ୍ଡ ଧାରିବୋର ଯେବେ
ଉତ୍ସାହ ଯାତ୍ରିର ବିଷୟରେ ବ୍ରାହ୍ମନ ବନ୍ଦୋକ୍ଷେ
ବରପାପବେ । ତତ୍ତ୍ଵ ଅଧିଲ ପ୍ରକଳ୍ପର ପ୍ରାର୍ଥନା
ସ୍ଵତ ଅଧିଲାଭ କାଗଜିତର ଅନୁବାଦ ଅନୁ-
ଲିପି ମୂଳକନ ଓ ପ୍ରେରଣର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଗ୍ରାହିତା
ଦେବାକୁହେବ । ନଥୁର ପାଦ ସମସ୍ତ କାଗଜର
ନବଲ ବା ଅନୁବାଦ ହେବ ଓ ଉତ୍ସାହକ୍ଷେ
ସମ୍ମରେ କେତେକ କାଗଜ ପରିଚାଳନ ଦୋ-
ଇଥାରେ । ପୂର୍ବେ ଯେ ହମସ୍ତ ପ୍ରାକଳର
ଅନୁବାଦ ହୋଇଲ ହୁବ ସେ ବସୁ ଅନୁବା-
ଦିତ ହେବ ସେ ସବଳ ଅନୁବାଦ ଯଥାର୍ଥ
ହୋଇଥିଲି ବି ଲା ପରାମର୍ଶ ଦୃଷ୍ଟିକର ସାର୍-
ଫିଦ୍ଧ ଦେବେ । ଏବସ୍ତୁ ନିଯମ ପ୍ରକଳନ
ହେଲାମ୍ବ ଅଧିଲ ଗ୍ରାହ୍ୟହେବ ।

ଅନୁଲପ୍ତି ଓ ଅନୁବାଦ ଇତ୍ୟାବର ଗର୍ଭର
ଭାବ ଏହି ଶିଥୁମାବଳୀ ସଂମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ
ତଥୁବୀରେ ଅନୁମାନ ଦ୍ୱାରା ଯେ ଗଣ୍ଡା ଆମେ-
କ ହଜରେ ଉପେକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ ଯଥା ହେବଳ

କର୍ତ୍ତା ଦେଇଲେ ସୁଧିଦ ଦେଶାବ କରିବା ପାଇଁ
ଟ ୧୨ ଲା ୧୦୦ କଥା ଅନ୍ତରୀମ କରିବାର
ଟ ୨୫% ଓ ଘର୍ଷଣା କରିବାକୁ ଟ ୩୮ ଶହାରୀର
ମହିଳା ସକାରେ ପ୍ରତି ପୃଷ୍ଠାକୁ ଟ ୫ ଲେଖାଏ
ଓ ବିରାଜ୍ ପ୍ରତି ଲା ଯାଇଁ ପରି ୧୦ ପୃଷ୍ଠାକୁ ଟ ୨
ଅନ୍ତରୀମ ବିଧିମାନ ଏହି ପ୍ରାଦୁ ଅଛି ।

ବିନ୍ଦୁକଥାପିଲ କରିବା ହେତେ ଟିକିନ ଓ
ଏଥିପାଇଁ ଦେବେ ଅର୍ଥର ପ୍ରଦେଶର ଏଥିର
ଆମ୍ବଲମାନେ ଅନ୍ଧମାନ୍ଦ ବରଜନ ।

ଭାବେଷ୍ମାପୁନର ।

ଗରମାର ମେଷବନ୍ଧୁର୍ଯ୍ୟକୁ ଯେଉଁ ତାରସ-
ମାଦିମାଜ ଅବିଥିଲୁ ସେଥିରେ ପ୍ରଜବନ୍ଧୁରେ
ଥିଲ ହିତ ବରିମାଦ ନାହିଁ । ସାମାଜିକ
ଥିରେ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାର ଜଣାଯାଏ । ଉଠିଲୁ
ମାରିଲୁବେ ଦେବତାଙ୍କ ମାରିମୋହନକର କୁରା-
କୁର ହିତାକନ ଗରରେ ଥିଲ ଓ ହେହିନଗରରେ
ଆହୁର ସମ୍ମାନ ଓ ତାହାକ ଧର ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରିୟାର ବରିଧାତି କିମେ
ବିତରିତ ମୁଖେ ଚଢାଇ କରିଥିଲେ ।

୧ ପ୍ରତିକାଳ ଲେଖାଦେଶ ଉତ୍ତାମ ଭଜନମୁଦ୍ରା
ଗରତାକ ସଂବାଦ ଠିକା ସଂବାଦପତ୍ରରେ
ପାଠକର ବାରେ ତହିଁ ମର୍ମ ଲୋପାୟ ।

“ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିତମୁଖ ଜୀବାଳ ସଙ୍କଳି ପାଦ୍ମା-
ପ୍ରହିତୀର ବଜା ହିଡ଼ାନନ୍ଦଗରଠାର କଣ୍ଠ
ତାରତାଳଗୁରୀ ଧୂନବାର ଅପସନ୍ଧକାଳରେ
ସଂବାଦ ଦେଇଥିଲୁଛି ଯେ କେନରଲ ମାର-
ମୋହନ ଆମର କେବାର ଭାବାଳ ହୁଲାଏଲିଲୁ
କେନରଲ ଉଚ୍ଚମଧ୍ୟେତଳ ସହି ବିଶେଷ
ନିୟମରେ ସନ୍ଧି ହେଲା ଭାବରେ ଫର୍ମିବେଳ୍ୟ
ସମ୍ମତ ବକ୍ତୁଳୟ ଗ୍ରହଣ ହେଲେ । ସମ୍ମାନ
ଅପରାକ୍ରମିତି ନ ଦେଖୁ ଅସ୍ମୟମର୍ଗର କଲେ
ଓ ପାଇଦନ୍ତଗରତାମନର ଭାବ ମହାଶ୍ରାଵକ
ଦ୍ୱାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ଆମ୍ବେ ଭାବାଳ ରହୁବା-
ହୁନ ଗାଁନ୍ତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା”

ବିଜ୍ଞାନାଳିର ପୁରସ୍କାର ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇ ଅଛି ଯେ
ଶାସ୍ତ୍ର ମାର୍ଗନଥାହେବ ଜନଶୈକ୍ଷଣିକ
ଅନ୍ତରେଖାନେ କଟକର ଚିକାବିଜ୍ଞାନର
ବିଜ୍ଞାନ ଦେବାଗାରୀ ପ୍ରକାଶ ଉଚ୍ଚକାଳାବ୍ଦୀରେ
ପୁରସ୍କାର ଦେବାଗାରୀ ପ୍ରକାଶ ଉଚ୍ଚକାଳାବ୍ଦୀରେ
ଏ ପୁରସ୍କାର ଦେବାଗାରୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରଦତ୍ତ
କଲା କି ଯାଦା ଉଚ୍ଚକାଳାବ୍ଦୀରେ ବୁଝି ବାରଣ
ବିଜ୍ଞାନରେ ଅଛି ସେଥିର ଦ୍ୟାମିକ
ଦେବାଗାରୀ ବିଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରକାଶ ଉଚ୍ଚକାଳାବ୍ଦୀରେ

ବେଳେଲେଖା ଏକା ଦେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା କହିର କହିଯାଇ ଦିନାତିନ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇ ନାହିଁ କୌଣସି ପରିଚୟ ପ୍ରକାଶକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଚନା-
ପାଇଁ ବେଳେଲେଖା ସମୟ ଦିଅଯିବ କଣା
ନାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଯେ ଜଳନ୍ତ୍ରର
ସ୍ଵର୍ଗକୁ ପ୍ରଯୋଗକ କେ ଛାନ୍ତିତ ପ୍ରଯୋଗ
ପାର୍ଶ୍ଵକୁ କବା ପୁରସ୍କାର ଦିଅଯିବ ଓ
ଆବାଦି ନୃଦୟର ଯେଉଁ ପରିଚୟ ପ୍ରମାଣନାମ
ବିମିତାକୁ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ହେବା। ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ
ଅନୁମାନରେ ଏ ଧନ୍ୟ ଅଭାଗ ଅଚରି
କୁଳବଦ୍ୟମାନେ କେହାହାହେବାର କହି କାହା-
କୁ ଯେ ସ୍ଵପର କଣେ ସମୁକ ଲେଖିଦେବେ ।
ଅବ୍ୟାସ ପଣ୍ଡ ବାଲେକୁର ଲେକେ ଏକଥାର
ସଂକାର ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଚନାର ସମୟ
ବାହି ଓ ଉଚିତରେ ବୋଷଣା ଦିଅ ନ ଗଲେ
ଅଜ୍ଞପ୍ରକୃତି କି ଅଛି ବାସାରିବ ? ଅମ୍ବେମାନେ
ବିଶାକ୍ଷରି ହମ୍ମିଗାକୁ ହାର୍ଯ୍ୟନା କରିଲାଜି ଯେ

ଏବନ୍ଧୁରେ ଯେ କଥାମାନ କମିଶିରେ କିମ୍ବା
ହୋଇଥାଏଛି ତାହା ଘୋଷଣା ଦ୍ୱାରା ସଂଖ୍ୟାଧା-
ରଙ୍ଗରେ କଣାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ଉପରୁ ହମ୍ମୁ
ଦେଉଛନ୍ତି ଯେମନ୍ତ ବି ଯାହା କାହା ସେ ଧର୍ମକ
ରଚନାରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବେ । ଏହିଏ ନ କାହା
ଯାଏ କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ କରନାରୁ ବରିଲେ ଲୋକେ
ତାହାର ଉପରେ ଅନ୍ୟଥି କରୁଥିଲୁ ମୋଖ-
ବୈଧ ହେବେ ।

三〇

ଯେବେ ରତ୍ନପୂର - । ଦୁଃଖ କ-ା ଗରଜୋ-
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରଥେ- । କୁମେଯ-। ଚିକିତ୍ସା ପ୍ର-
କଳି । କେ ପୃଷ୍ଠା । ମାଣ
। ହେବ ।

ପ୍ରାକୃତିବଳଙ୍ଗନ	୧୦୦	ଟ ୮୦
ଅଛି	୭୦	ଟ ୫୦
ଲାଗୁ	୮୫	ଟ ୮୦
ଉତ୍ତର ଦୂରୋକ	୮୯	ଟ ୯୦
ଭରବରସର ଦୂରୋକ	୧୨୦	ଟ ୧୫୦
କେଳଣ୍ଟର ଉତ୍ତରାୟ	୨୦	ଟ ୧୦
ଅଜନଶିତ୍ତ	୧୨୦	ଟ ୧୫୦
ସ୍ଥାନ୍ତରିକ୍ସା	୨୨	ଟ ୧୦
ପାକୁଷକ ଦୂରୋକ	୧୨୦	ଟ ୧୦
କାନ୍ଦିତ୍ତ	୧୨୦	ଟ ୧୦

ପ୍ରମାଣିତ

ଭାରତବିଷ୍ଣୁ ଉଦ୍‌ଧାର ଦୂତମୁଖୀ ।

ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚବମୋହନ ସେନାଗରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ସଂର୍ବସେଷରେ ବ୍ୟାପକ ଓ ବାଲେମୁଖ ଉତ୍ତଳ-
ପ୍ରେସରେ ମହିଳା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ଘରକ ଜଣେଇ କିମହାର
ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇ ଉଚ୍ଛର ଅନେବାନେଇ
କୁଳ ଧାତ କରି ଆଚିନ୍ତୟ ଅନ୍ତର ହୋଇଥାଏ
ଏହାଦ୍ଵାନ କେବଳ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପାଠ୍ୟପୁରୁ
ଷଙ୍ଗର ତୁମି ହେଲ ବୋଲି ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ
କୁଳ ହେଲ ଏମନ୍ତ ହୁବେ । ଏ କଥା ସବୀଳା-
ଆବଶ୍ୟକ ଅନ୍ତର ଦେବାର ହେଉ ମାତ୍ର
ଅମ୍ବେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଜାଗର ଦେଖିବ ବିମେଳ
କରିଥ ଅଛି । ଭାବା ଏହି ଯେ ବିଭିନ୍ନ
ଏ ସ୍ଵରକର ପ୍ରଥମରୁଗ ଯେତେବେଳେ ଦାନ୍ତ-
ମୃତ୍ୟୁ ତେବେଳେ ଅମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଛର
କଲନାହାଏବୁ ପ୍ରତିଧା କରିବିରେ ମୁଁ ଛଞ୍ଚ-
ଦିନୀ ପଢି ଅବନ୍ତରୁ ପ୍ରତାପ କରିବାକୁ ଦାନ
କାରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାକୁ

ଅନ୍ୟ ଶ୍ରୀମାନ ସୁରଣ କିମ୍ବା ଆପା ଦଶାନ୍ତର
ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏ ଦୋଷ ପରିହାର ପକ୍ଷରେ
ଯହୁ କରିବେ । ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ଅମୂଳାକଳିର
ସେ ଆଗା ପୃଷ୍ଠା ହେଲା ଏହା କି ଆମାନ୍ୟ
ମୁଖର ବିଷୟ । ଲଙ୍ଘେ ପ୍ରଥମଭାଗ ଓ ଖଣ୍ଡେ
ଦୁଇସ୍ଵରଗ୍ରହ ଏକମ ଅଂଶ ପାଠରେ କେହି
କୌଣସିକୁ ପାଠକ ଭୁଲନା କରନ୍ତୁ ସେ
ଆଦ୍ୟ ଦୂଷମରାଗର ଜାତୀ ବ୍ୟକ୍ତିମା କରୁଥିଲୁ
ହୋଇ ହୃଦୟର କରିବେ ଛାନ୍ତି ରେ ଫିଲ୍‌ମାର
କାଳର ଲୟମ ବଞ୍ଚିବାରେ ଭ୍ରମ ଦୂରାର ଦେଖା-
ଯାଏ ଓ କଥାତ ଦିଲ ଏକ ହୁଲରେ ସଥାର୍ଥ
ଉତ୍ତଳମହିଳା କ୍ଷୁଣ୍ଣକୁର ହୋଇଥାଣ୍ଟ ମାତ୍ର ପ୍ରସା-
ଦ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହୃଦୟ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ସବୁ
କିମ୍ବା ମନ୍ଦରେ ଲାହୁଯାଇଥାଣ୍ଟ ଥରଦକ ଜାହା
ଥର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ । ଏମନ୍ତ କିମ୍ବା ରବନା କରିବ
କି ସମ୍ଭବରେ ଗୋଟିଏ ହୋଇ ଭ୍ରମ କି କ୍ଷମି ?

ମାତ୍ର ପରିଷ୍ଠା ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଶଂସନାୟ ଯେ ବି ଭ୍ରମତି-
କଥା ଶୁଣିଲେ ତହିଁରେ ବିବର୍ତ୍ତ କି ହୋଇ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ତାହା ସଂଗେସ୍ଥନ ପକ୍ଷରେ ଯାଇ-
ବିବର୍ତ୍ତ । ବିଶେଷରେ ଦିଲ୍ଲିଜୀବିଧାରେ ଗଦା-
ବିଭାଗ ପକ୍ଷର କି ହାଲ ଏହିକରି ରଜନୀର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇ ମାତ୍ର ବୋଲିଯାଉ ପାରେ
ଏ ଅବସାରେ କିଛି ଅଧିକଭ୍ରମ ବାହାରିବାର
ମୂଳବନୀ ଓ ଯେଉଁ ମାନେ ସେ ସବୁ କିମ୍ବେ
ଜୀବି ବିଭାଗରୁ ଗେହୁ କରିଅବଶ୍ୟକ କାହାଙ୍କି
ପାଇ ବିଭାଗାଧାରରେ-ଅନେକ ଆଜା ଅଛି
ନୋହିଲେ ଏମନ୍ତ ମେଲେ ନାହାନ୍ତୁ ବିଭାଗରୁଙ୍କ
ଭ୍ରମ କେବୁ ଦେଖାଇ ହେଲେ ଗୋରବର
କାହାଙ୍କିବର ବାଗନ୍ଧିର ହୃଥକୁ ଓ ଅପଣାର
ଭ୍ରମ ସଂଗେସ୍ଥନ ବରହାର ଜେତିକ ଥାହା
ଅପର ବନ୍ଦିରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ କୁଟ୍ଟାଙ୍କୁଳିନାନ୍ କର
କୁଳଥାନ୍ତି । ଯେମନ୍ତ କି ଅଭିବେଶେ ମନ ଅଛି
କୋଇ ଜାହାଙ୍କୁ ହେବ ମନ କିମ୍ବା ଅଥବା
ପରି ଦେଖ ଦେଖାଇଦେଲେ ଯେ ଅପଣା-
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଇବେ ।

ପ୍ରକାର ପ୍ରକାର ଉଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ
ନମ୍ବନ୍ଦ ଏକ ମେ ଏଥାଏ କରିଲୁଣ୍ଡାମ୍ବାନ୍
ଜୀର୍ବ ହନ୍ତୁଳାରେ ଗ୍ରାନଟରପର୍କ ବାଟିକ୍ୟ ପାଇଁ
ଅଧିକାରିମୂଳି ସନ ଧାୟୀ ମନ୍ଦିରାର ବିତ୍ତୋର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବନର୍ଥର ଛାତାର ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥାଏ ।
ପ୍ରକାର ନମ୍ବନ୍ଦ ଏକ ମେ ଏଥାଏ କରିଲୁଣ୍ଡାମ୍ବାନ୍
ଜୀର୍ବ ହନ୍ତୁଳାରେ ଗ୍ରାନଟରପର୍କ ବାଟିକ୍ୟ ପାଇଁ
ଅଧିକାରିମୂଳି ସନ ଧାୟୀ ମନ୍ଦିରାର ବିତ୍ତୋର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବନର୍ଥର ଛାତାର ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଭାବୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲୁ ଏହା ପକ୍ଷରେ
ବିଦେଶ ଯାହା ଦୋରଥାନ୍ତି । ଅମ୍ବେଳାକେ ଛାନ୍ତି
କହିଲୁ କହିଲୁ ଲାଗୁ ପ୍ରସଂଗରେ କହି ଅଧିକ
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶୁଣିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କର ଥିଲୁ । ବୋଧ
ହେଉଥାବେ ଉଚ୍ଚକାଳର ହାସର ମୋଖ ଦୋଳି
ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ବାହୁଦୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ନାହାନ୍ତି ।
ଦେବଲ ବିଦ୍ୱାନର ବର୍ଣ୍ଣନା ପୂର୍ବକ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦୟାପ୍ରତି ନ କର ହିତ୍ତୁକି ଜ୍ଞାନରେ ବିପରୀ
ଭାବତବର୍ଷ କମ୍ପାନିଙ୍କ ଗାସନଗ୍ର ବାହାର ଯାଇ
ଗ୍ରା ପ୍ରାମଣୀ ମହାଶ୍ଵରୀଙ୍କ ସମାଜ ଗାସନାଥୀଙ୍କ
ହେଲା ସେ କଥା ଲେଖା ହୋଇଥିଲେ ଭଲ
ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏବଂ ସନ ୧୯୫୫ ରେ
କମ୍ପାନିର ପୂର୍ବଗୁଡ଼ିର (ପଞ୍ଚ) ର ମିଶ୍ରାଦ
ଗେର ହେଲାଗୁ ଯେଉଁ ନୂଜନ ଖୁବି ବିଅ
ଯାଇଥିଲୁ ସେ ପ୍ରଦେଶ କିଛି ଲେଖାଥିବାର
ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ॥

ସାପ୍ତାଦିକସଂବାଦ

ଗର ଗୁରୁବାର ମୁସ୍ତକ ପଣ୍ଡାଳକ କରିଲା
ମହି ହୋଇ କହୁଛ ବୁଦ୍ଧ ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥୁବାର
ଜଣାଯାଏ ଅମ୍ବୋମାନେ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ହେ
ପ୍ରାୟ ୧୦୧ ଖଣ୍ଡ ମୁସ୍ତକ ଅର୍ପିବ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କଟକ ଥୋଗାଇପୀର ଅଥବା କାଳି
ବେହସବୁ ଅଧିକାଂଶରେ ନାମଙ୍କୁର ହୋଇ
ଅଛି ।

ଶ୍ରୀ ପଦମିଶ୍ରଙ୍କ ଗୁରୁମାଧାବେବ କୃତ
ପଦ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣବର ସନ୍ଧାନର ଜୋଯାରାଳା ।

ଦେଖିବାରେ ଜାହାଜର ମାଲ ଉତ୍ତାର-
ଅଣିବା ଓ ବଢାଇବାପାଇଁ ଯେଉଁ ସରକାର
ଧ୍ୟାନକଳ ଜାହାଜ ଅଛି ସେଥିରେ କବ୍ରିମେଶ୍ଵର
ବିଦୁର ବନ୍ଦୁ ପତ୍ରକାରୀ ପବ୍ଲିଶ୍ମେଶ୍ଵର ଲାଭୀଯା
ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇଛି କି ତହିଁରେ ବିଗେଷ ଉପକାର
ହେଉଥିଲା କି ଜାହାଜ ଯେବେ ହେଉ କି ଆଏ
ଜେବେ ସେବନ୍ତ ରହିଛି ବରବାର ମାନସ
କରନ୍ତି । ଅମ୍ବୋମାନେ ବୋଧ କରି ଅବଶ୍ୟ
ଏ ବନ୍ଦୁ କହିଛି କରକାର ସମୟ ଫୋଇନାହିଁ
ଆଜି କରିବାକ ଉତ୍ତାଚିତ୍ତ ବେ ସମୟ ଉପକାର
ବୋଲିପାରେ ।

ଉତ୍କଳହୁଲେଖିଶାର ପ୍ରକାଶ ମେ ଗରନ୍ତ୍ରାସ
ଚା ୧୦ ରଜ ସବୀ ଉତ୍କଳହୁଲେଖିଶ ମାଳମାନହୁରୁ
ତଥାଂପାର୍ଶ୍ଵନାନ୍ଦନ ତୁମିକୁ ତଳ ଦେଖିଗାଇଁ ତରୁ-
ନିଷ୍ଠାତ ହୋଇଅଛି ଯଥା ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପାତ୍ର	ମା ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ହାଇଲେବ୍‌ରୁଳ ନାଳ	ମା ୨୭୦୬୦ ଟଙ୍କା
ଅଳଦିଗ୍ରା	ମା ୩୦୦ ଟଙ୍କା

पंचांग १९००

ଏସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେବେ ଗବର୍ନ୍ମ ମେଲୁ ଜଳାଦିରେ ପାରାନ୍ତି ରେବେ ଏ ବର୍ଷଟି ୨୦୦୦ ଲା. ପ୍ରତି ହେବ ଓ ମଧ୍ୟାତର କୃମିଧାରୀ କରୁଣାଧିତ ହୋଇଯାଏ ।

ତେବେ ନିସ୍ପୁମରେ ପାଠକଲୁ ଯେ ଜଣେ
ପିରାଟି ମାନ୍ଦାଳରେ ଗୋଟିବ ଅନ୍ୟତ୍ୟ ବୋଜା
ଦେଖାଇ ବୁଲୁଥାହା । ସେ ଦୋଜାର କେବଳ
ପଛଗୋଡ଼ ଦିବ୍ୟାଟି ଥାହା ଓ ଭାବାର ବସ୍ତ୍ର
ପ୍ରାଚୀ ଶର୍ଵବର୍ଷ । ବୋଧ ହୃଦୟ ଏ ଘୋଜା
ପୂର୍ବେ ମନୁଷ୍ୱଙ୍କ ଥିଲୁ ଜୀବିବଳରୁ ଘୋଜା
ଘୋରଥବ ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗର ଲେଖନଶୁଗରସ୍ତିନ୍ ତାଙ୍କା ମାରୁ
ହିଂସ କାଶର ତେ କହିମାନ
ପ୍ରମଳ କର କୁଟୁଥରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବାର
ମୋକାଦ ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛି କମ୍ପୁରଜିହ୍ଵା ଦେଖି
କଳକତାର ପ୍ରକାଶମନ କରିବେ ।

କୋଟିକ ସଂକାଦରେ ଲେଖାଥିଲୁ ହେ
ଜକୁ ନସରରେ ଯେତେବେଳେ ବାମ୍ବୁରୁର
ନସ ଦେଇଥିଲ ତେବେଳେ ଦିନକରେ
ଜଣେ ବୁଲୁରମାରବାବ୍ୟନ୍ତି ଗୋଟିଏ ମୁଖ-
ବାପ୍ତା ବୁଲୁରୁରୁ ଦେବାତ୍ମ ମାତ୍ରପାଇଲାଗୁ
ଜାହା ଗୋଡ଼ରେ ବୁଲୁରୁର ନଶ ଲାଗି ଦିବେ
ଜଣିଶେଇଥର ଅଧାର ହେଲା । ଅଚିବନାରେ
ଯଥ ଶ୍ରୀଗନ୍ଧ ଓ ଗୋଟିଏ ଇଣ୍ଡ ପାତ୍ରାର
ଅଗଙ୍ଗ କି ଅନ୍ତରେ ଯେ କିଛି ଉଷ୍ଣଧ ପାତି କଲା
ନାହିଁ କିଛିନଜ ଜାଗାର କୁରୁରକାମୁକାରୁଗର
ନସଗମାନ ସ୍ଵରୂପେ ଜାହାତାରେ ଫେଲାଗଲା
ଏ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଯେ ପଞ୍ଜକ ପାରେ । ବୁଲୁର-
ଜରେ ଦୁଆ ଏତାକୁଣ୍ଡ ଧିର ଅଛିମେଲ
ଅଧିକ କେହି କାହାର ଥିଲେ ଏବେ ବିଶ୍ୱାସ
କରାଯାଇ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତିକଣେର ଖୁଦର ସମ୍ପଦ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଡ-
ବଳ ବ୍ୟୋମ୍ବ୍ଲେ ଶ୍ରେଷ୍ଠବାଲତର ଛନ୍ଦ ଜାହାନ
ମଧ୍ୟରେ ଜୀବ ହୋଇ ଥିଲା ।

କେବଳ ଯତ୍ନ

ମାନ୍ୟବର ଶାସକୁ ଉତ୍ତଳପିଲାପନୀଦିଲୁ
ମହାଶୟ ମମୀପେଣ ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ

ସଂଶୋଧ

ଜାପରିଗ୍ରହିତ ମନ୍ଦିର ମେଲା | ମା ଅନ୍ତିମ ବିଶ୍ଵ ସଜ୍ଜ

ମନ୍ଦିର ମେଲା

ଇନ୍ଦ୍ରମହାତ୍ମା

ଏହାକୁ ଉଠାଇବାପାଇଁ ମୋତେ ଯେତେ ?
ତେଣୁ ବିଲେ କାହିଁରେ ବିଜ୍ଞ ଫଳ ଦେଲା
ନାହିଁ । ବଜାଲାର ବନିକୁଷର ଏକଷୟରେ
ଯେଉଁ ଆବେଦନପଦ ଅଳ୍ପକାଳ ହେଲା ଗର-
ନ୍ତିମେଳାର ଅର୍ପଣ ଦେଖିଲେ ଓ ଯହିରେ
ବିଭାଗପକ୍ଷରେ ଅଗନି ଅକୁବର ମାତାପା-
ତ୍ରିର ଦର ଜଣାଇ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ କରିଥିଲେ
ଗର୍ଭିର ସେଥିର ଉତ୍ତର ପ୍ରାଚୀନ ଦରାଇଛନ୍ତି ।
ଇଣ୍ଡିଆ ଗର୍ଭିମେଳାର ସେହେଠିର ମନ୍ଦିରମାଧ୍ୟ
ତା ୨ ରଖିରେ ବନିକୁଷର ସମ୍ମାନକୁ ଗର-
ନ୍ତିମେଳାର ଅର୍ପଣ ଏହିଥିରେ ଲେଖିଥିଲା
ଯେ ପରିବର୍ତ୍ତର ଅନ୍ତରି ବିମା ଉତ୍ତର ଦରଥା
ଯେତି ଇନ୍ଦ୍ରମହାତ୍ମା କବି କାହିଁ ଜାହା ଏବର୍ଗର
ଅସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟୁତ୍ତର ଦୃଷ୍ଟି କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଇଥିଲା ।
ଓ ଏବର୍ଗାରୁ ଯେତେ ଅସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟୁତ୍ତ ଅନୁମାନ
ଦେଖାଇଥିଲା କାହିଁର ଅନ୍ତର୍ଥା କିନ୍ତୁ କଲାନ୍ତର
ଦେଖାଇଥିଲା କାହିଁ ମୁହଁବାଂ ଇନ୍ଦ୍ରମହାତ୍ମା ଜ୍ଞାନ
ଦେଇଲା ଯାରେ କାରଣ ଯେତେ ହେଲେ
ଅସ୍ତ୍ର ଅମେଷା ବିଦ୍ୟୁତ୍ତ ଅସ୍ତ୍ରକ ଦୋଇଥିଲା ।
ଓ ଗର୍ଭିମେଳାର ବ୍ୟାଙ୍ଗତା ଦୃଷ୍ଟି ହେବ । ଇନ୍ଦ୍ର-
ମହାକାର ଦର ଉଚ୍ଚ ଅଛି ଦୋଲ ଯେ ଅ-
ନେତ୍ର ପଦେଶର ଦେବ ଅସ୍ତ୍ର କରିଲା
ଗର୍ଭିମେଳା କାହାକୁ ଅବଜ୍ଞା କର କାହାକୁ ।
ରେବେହେଁ ଏହା ବୋଲାଯାଇ ଯାରେ ସେ ପ୍ରଦେଶ-
ରେ ଏକ ଜଣା ପଡ଼ିନ୍ଦା । ପ୍ରଦେଶ ସେ ଉତ୍ତର

ଦେବାକୁ ହୋଇଥିଲେ ସେଥିରେ ବାହାର ଅଥ
ସ୍ତର ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ । ସ୍ତରଟି ୩୦୦କାର
କଣ ଅସ୍ତ୍ର ପରିତାଳି ଦେବାକୁ ସରକାରୀମାର
କୁତା ଦେବଳ ପ୍ରକଳନ ସତ୍ୱ ରହିଲାଗା
ଲୋକେ ତାକୁ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଭରତବର୍ଷ ଲୋକ-
ମଙ୍ଗଳ ଦେବର ଏବରିର କୁଳଜା କଲେ
କିନିପକ୍ଷରେ ତଣେ ମାତ୍ର ତାକୁ ଦେଉଥିଲା ।
ଯାହା ଦେଇ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରମହାତ୍ମା ପୁଣି ଦେଇ
ଅନ୍ୟମୟରେ ନେବା ଅବାସମ୍ଭାବ ଅଟେ ଓ
କେବଳ ଅଗାଧାରଣ ଅକଟାରେ ଜାହା ଅବ-
ଗନ୍ଧିକ ଦୋଇପତେ । ଲେଖାରେ ମାନିମାନ
ତା ୨ ରଖିରେ ଗେଣ ହେବ ଓ ଯଦିଏହି
କୌଣସି ଅଭିଭାବୀ ଧ୍ୟାନ ଉତ୍ତରିତ ନ ହୁଅଇ
ତେବେ ବିର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ତାକୁ ଦେବାର ପ୍ରଦ୍ୟ-
କଳ ଦେବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକାରରେ ବଜାର
ଅବଶ୍ୟକ ଅସ୍ତ୍ର ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଉପାୟ
ବିବ୍ରାହିନରେ ଅଛି । ପରିପକ୍ଷ ଦେଲାତାର
ମଦସାଧାରଣକ ଅତ କାରଣ ପ୍ରକାଶ ଦେବ ।

ଗର୍ଭିମେଳାର ଅର୍ପଣ ବିକ୍ରି କର
ଏଥର ଉତ୍ସମର୍କରେ ଦୂର ଏକାକୀ କହୁ-
ଅଛି । ଗର୍ଭିମେଳା ବୋଲାକୁ ଯେ ଗରିବର
କିମ୍ବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବା ବିଷୟ ଏବର୍ଗର ଦେବସବ-
ପକ୍ଷରେ ଧାଳିଦାସକ ଦୋର ନ ଯାରେ ।
ଏଥବୁ ଅନୁମାନକୁ ଜଣାଯାଏ ବି ଯେବେ
ଗର୍ଭିମେଳାର ଅନୁମାନକୁ ଅସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟୁତ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ
ଏକ ଜଣା ପଡ଼ିନ୍ଦା । ପ୍ରଦେଶ ସେ ଉତ୍ତର

ଧୂମ

ମାନର ଦେଇ ହୁଅଥର
ନୁହାରେ ଏବର୍ଗର ଅନ୍ତରି ଅବଶ୍ୟକ ମାନର
ଦେବ ଅର୍ଦ୍ଧାର ଗରିବର୍ଷ ଯେମନ୍ତ ବାଲୁକର
ଅନ୍ତରି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦେଇ ଏବର୍ଗ ଦେହ ନ
ଦେବ ।

ଧୂମପତି ଇନ୍ଦ୍ରମହାତ୍ମା ତଳାମନେବ ମଧ୍ୟର
ଏକାଶଭାପରେ ପ୍ରଦେଶ, ଜାହା ବହୁ ପୀତା-
ଜନକ କୁହାର ବୋଲ ଗର୍ଭିମେଳା ଯାହା
ବୋଲାକୁ ସେଥିର ଏକିକ ପ୍ରକାଶ ଦେଉଥିଲା
ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରମହାତ୍ମା ପୀତା ବେତେପକାରେ
ଲୋକେ ଜ୍ଞାନ କରାଇଥିଲା ଜାହା ଗର୍ଭିମେ-
ଳାର ଜଣା ନାହିଁ । ଯେବେ ଅଶେଷରମାନେ
ହୃଦୟ ଦୋରାଇଥାଏ ତେବେ ସାରାଧିକ ତାକୁ
କଥା ସାରାକ ହୁଅନ୍ତା । ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟତଃ କେତେ
ଲୋକଦିପରେ ଅନ୍ୟମୟ ତାକୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତ କବିଲେ ତାହା-
ଧମକରେ ଅପ୍ରାପ୍ୟରେ କଥମାନ

ହେଉଥିଲାଟି ଏଥରୁ ଅଣେବନା କଲେ ତାବୁ ଯେ କୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପାଜାଦାୟବ ଗାହା ପ୍ରତିକଷା ଦେବ । ଏହଜଗରରେ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷା ଘରେବ ରେ ମଧେଗମରୀ ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ଥିଲା ଏବଂ ବର୍ଷା ଘରେ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷା ଘରେ ଏବଂ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷା ଘରେ ଏବଂ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷା ଘରେ ଏବଂ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷା ଘରେ ଏବଂ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷା ଘରେ

୧୦ ଗଣେ

୧୧

୧୨

୧୩

୧୪

୧୫

୧୬

୧୭

୧୮

୧୯

୨୦

୨୧

୨୨

୨୩

୨୪

୨୫

୨୬

୨୭

୨୮

୨୯

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

୨୩

କୌଣସି କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁପାନ୍ତର ପ୍ରେରଣ
ଦଣ୍ଡ ଓ ଉପ୍ପର ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହୋଇଥାରକ
କିମ୍ବା ଉଚିବର୍ଷର ଅନ୍ତରକ କାଳ କାନ୍ଦିଣ୍ଡ ଓ
ଚଞ୍ଚିତପରେ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହୋଇଥାରକ କିମ୍ବା
ଜାହାର ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହେବ ।

ଅର୍ଥ-କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି
ଧୟମୁକ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ହେଁ ସଦିଖିପି ଉକ୍ତ
ଅବମୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ସମଗ୍ରୀ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନନ୍ଦା-
ଭବନ୍ଦୀ ସହିତ ମଞ୍ଜଳି ଦ୍ଵିତୀୟ ଏବଂ ଧ୍ୟବନ୍ଧୀ-
ବିର୍ଦ୍ଧରେ ସେହି କର୍ତ୍ତୃର ଉଚ୍ଛେଦ କି ବିଷ-
କ୍ଷତି କରିବାଥାର୍ ଯେଉଁ ଉତ୍ସୟୋଗ ହୃଥର
ଜହାର ଖଣ୍ଡନ ପୂର୍ବକ ବିତ୍ତପକ୍ଷଙ୍କର ଅଳ୍ପ
ଦିନ ସମଗ୍ରୀର ପ୍ରତିପେଣଶାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟର ସଙ୍ଗତି
ହୃଥର ଜେବେ ଜାହା ଅଭିଲ୍ଲି ନୁହି ଅବେଦନ
ବେବଳ ସେହିପ୍ରକାର ବିମତ ଜମ୍ବୁରବାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବିତ୍ତପକ୍ଷ ଦ୍ଵିତୀୟ ଯେଉଁ
ଚର୍ଚା କରିବାକୁ ହୃଥର ଜାହା ଏ ଧ୍ୟବନ୍ଧୀରେ
ଆପଣିଖ ଦେଇଛି ।

ଶ୍ରୀପାତ୍ର ସାହେବ ଏହିମୂଳ କରିବାର ଏହି
ହେଉ ଦର୍ଶାଇଥିବାରୁ ସେ ସଙ୍ଗ ୧୦୨୭ ମସି
ହାରେ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଅଜନ ବିମିଶ୍ରିଭକ
ପ୍ରକାଶିତ ଦଶବିଧୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲିପିରେ ଏହି ପ୍ରାଚୀ
ବିଧାନ ଥିଲା ଯଦି ଦଶବିଧୁ ଅଜନ କାମ
ସମୟରେ ଜାହା ଭ୍ରମକରିବାକୁ ଛୋଇଥିବାର
କୋଖ ହୁଅଇଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାତୀୟ କିମ୍ବା ଲିପିଭାବର
ବନଶ୍ରୀମନେଷ୍ଠ ପରି ଅସତ୍ରିଭାବ କଟୁଇବାର
ଉଦ୍‌ୟମକରଣୀ କେବଳ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ
ହୋଇଥାରେ କି ଯେତେବେଳେ ଉନ୍ନତ ଅପରାଧ
ମହାରାଜୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଅପରାଧର
ସହାୟତା କରିବା ଅପରାଧ ଭୁଲ୍ଲ ପ୍ରମାଣ ଦେବ
ଓ ବାତୁକରେ ସତ୍ୟଏକନ୍ଦ୍ର ନ ହେଲେ ଯେତେବେଳେ
ଅପରାଧ ହିର କରିବା କଠିନ ହେବ ଅଜନବି
ଏ ନୁହନ୍ତି ପ୍ରମାଦକୁ ବିଦ୍ୟବନ୍ଦ୍ର କରିବାର ଆବ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଅମେସାନେ ଏ ହେଉଥିବରେ ସଂକ୍ଷି
ହେଉ କାହିଁ । ତୁମଙ୍କ ପାହେବ ଦେବଳ
କାହିଁରେ ଅନ୍ଧକୁର ସମ୍ମାନକରି ଏ କିଧିମ
କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବାର ଜୀବାୟାଏ ଜୟତୁବା
ଲୋଗେ ବାଲରେ ଏବିଯ ଅଭାବରୁ କିମ୍ବା କୌଣସି
ହୋଇଥିବାର ସେ ଗୋଟିଏ ମନ ଉଦ୍‌ବାହିରାଗ
ଦେଖାଇ ପାରି ନାହାନ୍ତି । ମାସୁବରେ ଦେଖା-
ଯାଏ ଯେ ଦୃଶ୍ୟରୁ ଉପରି କାଳର ପ୍ରଶ୍ରର
ହୋଇଥିବା ଏଥିମରରେ ଥରେ ହଥା ଏହାପରି

ଅଧିକ ପାଇଁ ନାହିଁ କାରଣ ସେଇଥି ଦିଲ୍ଲୀରେ
ଅବଶ୍ୟକ ସାଥୀବଳୁ ଗୋଚର ହୋଇଥାନ୍ତା ।
କୁଠିଜ ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ କ୍ରମ ନିର୍ମାଣ
କିଛି ଆଜିନାରେ ଭାବା ସଂକଳିତ ହୋଇ
ଯାଏ ଯାଏ ।

ମାତ୍ର ନାହିଁ ଏ ଅନୁମାନରେ କିଛି ହେଲୁ ଦିଗ୍ବିର ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତିଷ୍ଠରେ ଅନୁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଯେ ବଣ୍ଣବିଜ୍ଞ ପରି ସୁନ୍ଦର ଅନୁନ ପ୍ରାୟ ଥର ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ଅନୁନର ଉତ୍ତାବ-ଜଳକାରୀନାନେ ଯେ ପ୍ରମଧ୍ୟବଳ ଶରୀରରୁଥିବେ ବିଶ୍ୱାସ ହେବ ନାହିଁ । ଏ ଅପରିଷ୍ଠ ସ୍ଥିର କରିବା କିମ୍ବା ଦେବ ଓ ଏହା ଥାର ଅନେକ ଥାରିମ ଅପରା ରହ୍ରାନୁସାରେ ଲୋକଙ୍କୁ କ୍ଳେଶ ଦେବାର ସ୍ଥିମୋଗ ପାଇବେ ଅଗ୍ରବି ଭଲ ଅପେକ୍ଷା ମନ ଅନ୍ତକୁ ହେବ ଏହା ଅଗଳା କରି ସେମାନେ ପରାଗାଗ କରିବାର ଅନୁମାନ ଅନ୍ତକୁ ବର୍ଣ୍ଣନ ଦୋଷ ପ୍ରଦାନ । ଏତେକାଳ ବର୍ଷଷ୍ୟ କେହି ନିଦା ବନ୍ଦ ନ ଥିଲେ ଫର୍ମୁଳ ଶୁଣିବା ହେବ ଏହିଥୁ ପ୍ରତିଲିପି କରିବାକୁ ଏତେ ବିଧୁ ଥାହିଁ ବି ? ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେବା କିମ୍ବା ଲୁହକେ ନମେ କରିଯାଇନ୍ତି ଆହୁ ବ୍ୟାଳ ଉତ୍ତାବ-ମ୍ରାଦୁଷ ସ୍ଥାନାଥୀ କର ଓ ପରିଷାଧୀ ବନ୍ଦୋ-ତ ପରି ହସ୍ତଷେଷର ଉତ୍ତାଦି ନାହା କାର୍ଯ୍ୟର ନିର୍ଣ୍ଣାନ ହେଉଥାଇଛି ହ ଯଦିରେ ଦେବୀଗୁ-ଲୁହକର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ଓ ତହିଁ ବିଚାରିରେ ହ ବିକ୍ରିତା ଉଚ୍ଚ ବିତରନ ନାହାଯାଇଗରେ ହେଉ-ଛି ଅଗ୍ରବି ଏଗମତ୍ର ଉତ୍ତର କରିବା ଉତ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ ସଂଗୋଧନର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦିଅଛି । ଯାହା ହେଉ ଏଥରଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଜାଗରଣବର୍ଷାପତନର ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତା ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ ତାହା ଅନୁମାନ କଲେ କଲେ ହେଉଥାଇଛି । ସରଜାପରେ ମାତ୍ରମତି ଗ ବହିବା ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଅନ୍ତକାର ଥିଲା । ଏହିବି ଲୋପ କେବି କାହାର କୋଣି ଥିଲା ବାର୍ଷିକରେ କମତି ପରାମରଶରେ ପରି ଅଗ୍ରତି ସଂଖ୍ୟାତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ ଲଦ୍ଧିତ ଚକ୍ରବର୍ଷର ପରିବିଜାତ ଦୋର ପାରେ ଏହା ନମ୍ବାର କରିଯାଇବା ସହି ହଜାର ଲୋକ ମାତ୍ରକେ କରିବ କରିଯାଇନ୍ତି । ଏଗମତ୍ର କବେବନା-ଅନୁମାନେ ବୋଥ କରି ଯେ ପ୍ରମାଦିତ ବାର ଲୋକଙ୍କର ସାଧାନିତା ଗୁରୁତବବସ୍ଥେ ଉତ୍ତର ଓ ଗବର୍ନ୍ମିସେକ୍ରିକ୍ସନ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ହେବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ବିଜ୍ଞାନ ଦୀର୍ଘତାକାଳୀକା
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଏଣ୍ଟର୍‌ପ୍ରିନ୍ସ୍ଚ୍ରିକ୍ୟୁ ଉପଧୀନ
କରି ଧାରାଲ ଦୀର୍ଘତାକାଳର ଉଦ୍ଦାରଣ କରିଥିଲା
କହିଛି ! ଏଥି ମୟରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯାଇଥିଲେ ।

ଗଜବର୍ତ୍ତୀଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧାର ମନଦୟ ବଜାର-
ପୋଖରୀରେ ଦିଲ୍ଲୀ ପିଲା ପାଣି ସାରବାଳ
ଯାଇ ଦୈବାତ୍ମ ଗୋଟିଏ ବିବାହ, ବଜମଳେ।

ଗର ଦୂରବାର ଫଳିତଦାରରେ, ପୁଲିହ
ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ମୋହନମା ଛାଇବିଲା । ପୁଲିହ
ର ଗଲାର ଆଧାନମାନେ, ବଜାର ଗୋଲମାନ
କରିଥିଲେ ପୁଲିହ ନବାରଣ ବରମାକୁ କେବୁ
କଲାଗ କନାଟ କିମ୍ବା ୧୦ମଳ । ଏହିପର
ଲେବଳ, ସମନ୍ଦରକରବା ଅଭିନବଜୟକ ଓ ପୁଲିହ
ବାହୁ କଣ୍ଠରେ ପଞ୍ଚମାନ ଥିଲେ ଏମାନେ
ମନଶଃ ଅସ୍ଵକ ଅଭ୍ୟାଗ୍ରର ଡରନେ ।

ଗଜମୁହାର ଧର୍ମ ଦୂରପରିହର ସମୟରେ
କରେ ବନ୍ଦବନ ଲୋକଶାନା ପ୍ରତିବଧରେ
ଦିନ ଦିନ
ବିନ୍ଦୁ

19

10

三

ପ୍ରତି ମାହୀ

କାଙ୍କ ଗଠେଗନ୍ତ ମୁଣ୍ଡିଷ
ବାଙ୍କ ମହିରେ ଦୂଇଦଳ ପ୍ରକାଶ ବରଗାର
ଧରିଥୁଅଛି ମାତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେବଳ
ଦିନ ଦିବାର ବଞ୍ଚିତ ।

ଗର୍ବ କୁଳରେ ଶେଷ ହେବା ରମାସ ମଞ୍ଚରେ
ପ୍ରଦେଶରେ ୧୯୨୭ ସଂସ୍କରଣ କରି ବନ୍ଧୁ
ଲାପାରୁଟର ଏଥରେ ଗବଟମେଲାର ୨-
୩ ମିନିଟ୍ ଫାର୍ମିଲ୍

ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ଏହାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିପାଳନା କରିବାରେ ଏହାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିପାଳନା କରିବାରେ ଏହାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିପାଳନା କରିବାରେ

ବନ୍ଦୁଷେଣ୍ଟ ଅବଳକ ହୋଇଥିଲୁଛି ଯେ
ମଧ୍ୟଦେଶରେ ଝାମାନଙ୍କ ଗୋବଳା ନିୟମି
କରିବାର ନିୟମ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇଥିଲା । ବାତ୍-
ରେ ଝାମାନେ ପୂର୍ବ ଗେଣ୍ଠ ଅନେକ ଗୋପ-
ନୀୟ କଥା ଜାଣିପାରିବୁ ଜାହାଙ୍କ ଗୋବଳା
କରିବାରେ ଅବଳା ଜୀବିତ ପମାଦିବା ।

ପରାମ୍ପରା ବିଦ୍ୟାଧୀନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ମୁକ୍ତଜୀବି
ଉଥବାର କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ହେବାର ଉପରୁମ

ବଡ଼ିକରେ
ଏ ଜଳ-
ବିଦ୍ୟୁତ

କଳବିଦୀ
କବିତା

三〇〇

ବ୍ୟାପୁ ପେଣିବାର ଉଚିତ ।

ବୋର୍ଡରେବନ୍ଦ ସିଙ୍ଗାନ୍ତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ଯେ
ଜନକମୁଖୀକ୍ୟ କାହାର ଅବଳିକାର ହିନ୍ଦୁପରିବା-
କୁ ଏହି ସଂକଳିତ ଜାଗମୁଖ ଜାନକରିବାକୁ ହେବ
ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଟ ଅଟ ଏଥରେ ଯଥାର୍ଥ ଅପରିକର
ଦେବ ଯେ ଏହା ନ୍ୟୁନିକି ନାହିଁ ।

କୁଳାର ଜଣେ ସହପ୍ରେରକ ଲେଖିଆ-
କୁଳୁ ଯେ ଅଜା ଦାସ ତା ॥ ଘନରେ ଜମୋ-
ଟ ଚକ୍ରାର କଣେ ମୁଖମାନ୍ତରେ ମୀ ଗୋଡ଼ିଏ
ଛିଥ ତେଣୁ ଧୂର ପ୍ରଶବ କରିଥାଇ । ପିଲାଜା-
ନେ ଜାହଁ ଅରଦନ ବଧୀଯାଏ ଗଲ ଥିଲେ
କୁରଶ ହୃଥିରୁ ସେମାନେ ବିଶିବେ ।

ପାଞ୍ଜନ୍ୟରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଚଲିଜମୀର
ପ୍ରଥମପ୍ରାହାରେ ଅମୋଷାରେ ଦନେ ଛରବୁଝି
କୋଠାରୁ ଏବନ୍ଦଳ ଅପରାଜ କୁଳାକେନ୍ଦ୍ରେ

ବର୍ଷା ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଅଗନ୍ତିମ ସକାଳ ପାଞ୍ଚଟା
ଦେଲଯାଏ ଏଣ୍ଠାରେ ଛାଇ କଳ ଦର୍ଶା
ଦିଲା । ସେମ୍ବରେ ବଜାର ଦରମାନ ବସୁର
ଦିଲାପତ୍ତିଲା ଓ ସେଥିରେ ଜ ୫ ଟଙ୍କା ଲୋକର
ଧାର ନାମ ଓ ଅଧିକ ୧୦ଟଙ୍କର ନାହାଥିରେ
ପିତା ଦେଇଅଛି । <କୁଡ଼ା ଏଇ ଘୋଷାକନ୍ତୁ
ଓ ପକ୍ଷି ଉଚିତ ବସୁର ନମ୍ବର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପୁନାଜଗରର ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେଵଙ୍କ ମହାଲୂପା-
ରେ ଦୟାମୁଖଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ଦିଶରେ ବିଶ୍ୱାସାତତହତା
ଅପରିଷ୍ଠରେ ପ୍ରଭବର୍ଥ କାଗ୍ରାସ ହୃଦୟ ପରିଣାମ
ଅଛି । ସେ କାଳିକୁ ଲଗେ କେହି ଅପର
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେବାୟାରୁ ଝ ୯୦୦୦ ଲା ଦେଇ-
ଥିଲା ପାଇଦାବନ୍ଧୁ ମରିଦେବାର ଉତ୍ତରକା ସେ
ଆତ୍ମପାତ୍ର ବିଳା ଯାହା ହେଉ ଆପଣା ସଜୀବକନ୍ଦର-
ମାନେ କ୍ଷମାପାର୍ଥନାର ଦରଖାସ୍ତ କରିବାର
କେବଳ ଝ ୧୫ ନର କାଗ୍ରାସ ପଣ୍ଡ ନିର୍ମିତ
ଦୋଇ ଅବସିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ମୀଗଲା ।

ବୌରମି ସ୍ତ୍ରୀ ଅପଶା ମନ୍ତ୍ରବାଲକୁ ଦେବକର
ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଦୁଇକେଳୁ କର ଅଟି ଚାନ୍ଦ କରି
ପଥାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆଶୁ ଦିଖାଇ ଉପହିମ ଦିଲ୍ଲି-
ଶ୍ଵଲ । ପୁନଃ ସଥାବାଳରେ ଜାହାନ୍ ଦିଲ୍ଲି-
ପାର କରିବାର ଗର୍ବଦନ ଦୀପାତାଳରେ
ରହ ଅଗେଗେ ଦେଖ । ମନ୍ତ୍ରବାଳ ଦ୍ୱାରା ଆଶୁ-
ଦିତ୍ୟା ସାଥିଲ ହୋଇପାରେ କେବେ ଲମ୍ବକାଳ
ଦେଖିବାର ଦେଖିବାର

ହାଇକୋର୍ ନିଷ୍ଠାରୁ ଜରିଥିଲାଗି ଯେ ଫର୍ମ-
କମାର ବାର୍ତ୍ତାରୁ ଧୀର୍ଘ ଧୀର୍ଘ ଧୀର୍ଘ ଧୀର୍ଘ
ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେବ ବାହାର ଦିରଗ୍ରାମରେ କଳ
କଟିବାର ଏକବରପା ଆଜି ଦେଇ ନ ଧାରନ
ଦେଇଗଲା ମାନ ସାଥୀବାଙ୍ଗର ବାଧାକଳିକ
ଥିବାର ପୂଜୀୟ ଉପୋର୍ଦ୍ଦିକଲେ ମଧ୍ୟ ସେବନ
ଆଜି ହେଉ ଦାନ୍ତି ।

ମଧ୍ୟ ଦେଶ ରେ ଏହା କିମ୍ବା ଏହାର ଅନୁଭବ ହୁଏଥାଏ ବୁଦ୍ଧିଭାବରେ ବୌଦ୍ଧପଦିଷ୍ଠାନରେ ଦିଲ୍ଲିଜିଲ୍ଲାରେ ଦିଲ୍ଲିଜିଲ୍ଲାରେ ଅନୁଭବ ଥିବାର ଅଜନରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୁଏଥାଏ ।

১৪৮

ଆଜାମୀ ନବେମ୍ବରମାର ୧୮ ଭାରତ ଶୁକ୍ର-
ଦିନ ଦେଇ ୧୦ୟଶ୍ଚା ସମୟରେ କଟକ ନର୍ମଦାଲ-
ବିଦ୍ୟାଳୟର ଲାଙ୍ଘଣୀଙ୍କୁ ବିଭାଗର ପ୍ରଦେଶିକା
ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଉତ୍ସବ ହେଲା । ପ୍ରଦେଶାର୍ଥିମାନେ ସଥା-
ସମୟରେ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ-ପାତ୍ର ଉପରେ

ହେବେ । ମଧ୍ୟପଲରେ ପାଠୀଙ୍କ ପୁଷ୍ପଳ
କରିବାପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ବିବର-
ନ୍ତି ଏହାରକାମା (ଏଗ୍ରାମେଣ୍ଟ୍) ବିଆୟାକଥିବା
ଏ ବର୍ଷା ଜାତୀ କାହାରତାର ପୁଷ୍ପର ହେବ
ନାହିଁ । ଏହା ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଧରରେ ବିକଳ
ଦୁଇଧାଳନବ ଅଛେ । ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ପରାମା
ଅପେକ୍ଷାକୁଳ ବିହ କଠିନ ହେବ । ପରାମାର୍ଥ-
ମାନଙ୍କ କଳିକରିବ ବିଷ୍ଵପୁନାନକରେ ପରାମା
ଦେବର ହେବ ଯାହା ।

ବାଧୋଦୟ (କ୍ରତୁରପ୍ତହାୟକଳ୍ପନା) ।
 ଉପଦେଶମର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ପଦମାଳା (ଶୁଦ୍ଧମଣିକୃତ)
 ବ୍ୟାକୁରଣ ସଂଶେଷ (ବ୍ୟକ୍ତରପ୍ତନୀୟକଳ୍ପନା)
 ପାଞ୍ଜିରଣ (ବୈଶଶିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ)
 ଉତ୍ସବ ଉଚ୍ଚାଶ ସ୍ଥମନ୍ତ୍ରମ (ସଂକଳନ)
 ସରଳକ୍ଷେତ୍ର (ଅଦ୍ଵୀତ ଓ ଉତ୍ତରକ୍ଷେତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ)

ବୁଦ୍ଧ ହେଣ୍ଡିମ୍ବୁର ଶା ୨ ରୂପ
ମୁନ୍ ୧୯୭୦ ମହିନା ।

Dwarkanath Mookerjee
Supt. Cuttack Normal School.

১৪৩

କିମ୍ବାଲିଜେଇ ପୁସକମାଳ କଟକ ପିଣ୍ଡି-ରୂପୀ
ନିଜ ଲଦ୍ଧନରେ ଓ କଟକ ଜର୍ଣ୍ଣିର ବିଷ୍ଣୁମନ
ରେ ବିନାୟାର୍ଥ ପ୍ରସର ଅଛି ।

ନାମ	ମୁଦ୍ରା
ପଦିୟର୍ବାଳୀ	ଟ ୦ ୫
କୁଠଗାଳକର୍ତ୍ତା	ଟ ୦ ୧୫
ବସିଯାଇବାକର୍ତ୍ତା	ଟ ୦ ୫

• 90 SITE

ବାକୁ ହରମୋହନ ମିଶ ବଢ଼କ ଅଗ୍ରିନ୍ଦୁ
ପରେଇବ ଲକ୍ଷଣାଶରଳ ମୋହାର୍ଦ୍ଦିନ

କାରୁ ଉଚିତପ୍ରକାଶରେ ସେଇ କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବା
ଶୈଥିଲା ଦିଗ୍ନାମ ଦାସ ॥ ୧୫ ॥

ବିନ୍ଦୁ ଖଣ୍ଡକୁ ହେ କଟକ ଏକ ଟଙ୍କା
,, ଗୋବିନ୍ଦକୁ ଗ୍ରଧୁ „ „ ,
,, କୁର୍ରାବଜ ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳ ବାଲେଶ୍ଵର ଟଙ୍କା

**ଶ୍ରୀ ଏହି ଉତ୍ସବପାଇବା ସକରୁ ଦିନର ମର୍ମି
ଦିନର ଦିନର ପରିଷିଳ୍ପିକୁମାତ୍ର ସମ୍ମାନସୂଚି
ଯତନ ନି ପରିବର୍ତ୍ତ ହେବା ।**

157

ଅଚିରକ୍ତ

ଉତ୍ତଳଖାପିକା ଜା ୧୨ ଇମ ଶ୍ରୀପୁର ସନ ୫୨୦

ଦୂର୍ଗାପୂଜା ବଦେଶାବଦ

ବାଙ୍ଗବଜାଳ ଏକପନ

ଏହାଦ୍ୟାରୁ ଯଥେଷ୍ଟାଥାରଣକୁ ଉପାର୍କ ଦିଅଯାଇଅଛି କ
ବାଙ୍ଗବଜାଳ ଓ ଲୋହରାଳ ଭେଦକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦର
ପ୍ରାଚୀନାଶାଳାକଳିନ୍ଦ୍ରିୟ ଦବସମାଜରେ ବନ୍ଦହେବ ଯଥା ।

ମହାକଥୀ ପବ ବିମିତ ଚଲିତମାସ ୨୪ ଜାରିମ ଦ୍ୱାରା ।

ଦୂର୍ଗାପୂଜା ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂଜା ବିମିତ ଚଲିତମାସ ଜା ୨୫ ରୁଜ
ଶ୍ରୀମାର୍ତ୍ତିମାର୍ତ୍ତ ଅତ୍ର ବରମାସ ଜା ୧୦ ହୁଏ ପୋମବାର
ମୁଣ୍ଡା ଦ ୧୨ ନା ।

ଏ ସବୁ ଜାରିମ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଗକଣ୍ଠମେଘ ହୃଦୟ
ପୁରୀ ଦେଖ ପଡ଼ିବ କାହା ଚଲିଗମାସ ଜା ୧୯ ବଜାର
ବାଙ୍ଗବଜାଳ ଦେଖାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।

କଲିକତା	ତାରରେହୁରୁଳ ଆଜନରେ
ଜା ୧୦ ରିଜେ	କ, ପ୍ରଦିଲିହ ମୋଲାନ୍ତି
ଶ୍ରୀପୁର ସନ ୫୨୦	ଏକଟିଂ ପ୍ରେକ୍ଟରେ ଓ ଗଞ୍ଜାର୍

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四

ପାଇଁ କାହାର ମୁଣ୍ଡ ତାଙ୍କ ଦେଖିଲୁ କରୁଥିଲୁ
ବର୍ଷାମୌ ମୂଳ୍ଯ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ତାଙ୍କ
ନଧାଯିଲୁ ଆଜି ତାକମାଗୁଲୁ ଟଙ୍କା

ପ୍ରମାଣେ ବେଦି ।

ଏ ପଦ ଉପଲକ୍ଷରେ ଦେଉଁମାଥିଦାନଜ
ଅଜନନତାର ମା ୫୦ ସଙ୍କାଳ ବନ୍ଦ ହେଲା ।
ଆଗାମି ଜୁଲାଇତାର କେବଳଇ ଫୋରମାଟ୍
ମାର୍କିଟମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚବାହି କରିବାକି ଦି ୩ ନ
ଥାଇଁ ନନ୍ଦ ହେବ ଓ ବର୍ଣ୍ଣରମାନେ ବାର୍ଷିକ
ଅଜନ ଉପରୋଗ କରିବା ହାଇଏ ଯୁଗରୁକୁ
ନୀତି କରିବେ । ଆମ୍ବେମାନେ ଯେଉଁ ବ୍ୟବ-
ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଲକ୍ଷ ଅଛୁ କହିରେ ଅବକାଶ
ଥିଲେହେ ଧାଠକ ଅନୁଭବର ବର୍ଷିକୁ
କର୍ମ ଏ ପରମପରାରେ ବିଜ୍ଞାମ ଲାଭ କରି
ଦେବୁଅଛୁ । ଜଦୁଧାରେ ଆଗାମି ସପ୍ରାତ ଓ
ତର୍ହିର ଧର ପ୍ରାକରିରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଧାଠକଙ୍କ
ସହିତ ସାଧାରି କରୁଥାଇରୁ ନାହିଁ ଓ ମାତ୍ର
ଧାଠକମାନେ ଜାନା ଆଜନରେ ମତ ଥିବାର
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ତେଜେ ଲୋକରେ ହାହି ବୋଲି
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ଅବକାଶ ପରିପରେ ଉଚ୍ଚ ଶତ
ଦିଶାର ନ ପାରେ ।

ମାସର ଦୂରଦିନ ଅବସିଷ୍ଟ ଥାଇଁ ଗଜଶାଳା ତେ କଲେପିଯାଇ ଦିକ୍ ହେବାରେ ଉଚିତ ଉମାନାନ୍ଦର ବେଳନ ପାଇବାର ଅଣା ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଯେହିଏ ଜର୍ନ ହୁଅର ଜହାରେ ବେଳନ ମିଳିଲେ ଯେ କେତେ ସମ୍ବାଦ ଅନ୍ତରୀ ଭାବୀ ବିନିର୍ମାଣର ବ୍ୟାପାର ସହିତରେ ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧ ଏମନ୍ତ ଘଟନା ହେବେ ହୋଇଥିଲା ତେବେ ମେର ଅବ-

କମର୍ଦ୍ଦଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହକମେ ଗର୍ବମେଘ ମଧ୍ୟ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବିତରେ ଦେବାର ଅନୁମତି
ଦେଇଥିଲେ । ଏବର୍ଷ ମେହି ଅଗା ସମ୍ବଲ
ମନରେ ଅଛି ମାତ୍ର ମେହିର ଅଛି କମର୍ଦ୍ଦଙ୍କ
ଏ ବିଷୟରେ ଗର୍ବମେଘକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରି
ଅକୁଳୁ କି କା ପ୍ରକାଶ ପାଉ ନାହିଁ । ତେବେଳ
ଏହି ଜଣାଯାଇଥିଲୁ ସେ କରେଇ କର
କି ୧୫ ଜାରିବା କାଗଜ ତେବେ ଆବଶ୍ୟକ
କମର୍ଦ୍ଦଙ୍କ ବାଦିବାଳୁ ତାରତାବ ଯୋଗରେ
ହିମିଲ ମୂରମକୁ ଗର୍ବମେଘ କେନ୍ଦ୍ରିତକ କିବି
ଟେଲୁ ଆବେଦନ କରିଥିଲୁ ତାହା ଗ୍ରାହି
ହେଲେ ଅନୁକରନ କରି ନିଲବାର ସମ୍ବଲନା
ମାତ୍ର ଜାହିଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯେବେ କେତେବେ
ନିଲବାର ଥାଣୀ ଦ୍ୱାରା କୈବେ ଅଛି ଆକନ୍ଧର
ସୀମା ରଖିବ ନାହିଁ ।

ଭାବୁମାର ଯତ୍ନ ।

ଏମୁହ ପର୍ବତରେ ଏଷ୍ଟାହରେ କୌଣସି
କିମେନ ପ୍ରମାଣ୍ୱ ଥେବ ନାହିଁ । ଯେବମରୁ
ତାରମ୍ଭାଦ ପ୍ରମାଣ ଥୋଇଅଛି ସେଥିର ଏହି
ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଶାୟିଷେନା ପାରସ୍ଯ ନଗରଭୂତି-
ମୁଖେ ଚାମଳ କରିଥାଇଛି ଓ ଧର୍ମସମୀନେ
ଅପଣା ନୂଜି ଶାସନପ୍ରତାଳୀ ଦୃଢ଼ କରିବାରେ
ଅବଶ୍ୱ । ସୁଦିର ଅଯୋଜନ ହୋଇଥାଇ ମାତ୍ର
କୌଣସିବନ ପୁଣ ହେବାର ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ ।
କରିଥାନ କାଳୀମାନେ ସୁଦି ଦୃଢ଼ କରିବାର

ଭବ୍ୟମ କଲାତଳକ ଦିଲ ୯ ସୁରେ ଧରିପା-
ନେ ବହୁମାନ ସତ୍ୟ କରି ଜୀବନର ସମ୍ମାନ
ନୁହନ୍ତି ଦେଖିଲେ ଯାଏ ବଜା ଚରତାର କଥାର
ଅମୃତ ପାଇବାରେ କାହାରିମାନେ ଆମର
ସୁଣର ମୁଣ୍ଡ ତଥା ମଧ୍ୟମାଧ୍ୟ ମାତ୍ରରେ
ହୋଇ ପାଇଲା କାହାର କା ଶାନ୍ତ କୁଳ
କାର୍ଯ୍ୟ କରାଏ ଦିଲୁ ନାମପରି କି ଦେଇ
ବାହୁତ ବନ୍ଦ କିମ୍ବା କାଳ ବିଳା କରିବା
ଏବଳା କି କିମ୍ବା କରିବାର କେତେ ପ୍ରକ୍ରିୟା
କୁଠନ ବାସନ୍ଧରୁ କୁଳ କରିବାର କେବେ
ପୁଣ୍ଡଜାହାରାଦି ହୋଇଲୁ କିମ୍ବା କରିବାର
ଦିନ କରିଅଛନ୍ତି । କମେ ଅଭି ଦେଗନ୍ମାନେ
ଏଥରେ ବୈଜ୍ୟ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛିବକ
ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପଦ ବହାର ଗେଷ ହେଲା
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଆଗମି ପ୍ରସଲର ଅବସ୍ଥା

କବିତାରୁ ଯାହା ଏହୁ ସମ୍ପଦ ଛିନ୍ଦି
ବର୍ଷା ଦେଖ ଲୋକଙ୍କର ମନ ବହୁ ଆହୁର
ହୋଇଥିଲୁ ଓ ବିଜ୍ଞାଳ ପୂର୍ବ ଯେଉଁ ଅଗ-
ହାନୀନ ଜାଇ ହୋଇଥିଲୁ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନରେ
ନାହିଁ ମୋଅସଲର ଚୌରଷି ବର୍ଣ୍ଣନା ଯାଇ-
ଧର ଅଞ୍ଚଳର ମେଛର ଅବଶ୍ୟା ଏହିମଧ କେ
କିଥିରୁ ଯେ ଏହା ସେଇହା ପ୍ରଗତା ହୁ
ଆଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଧର ମେଛର ସମ୍ମନ୍ଦିତ
ଅମ୍ବାହନା ଅଛି । ଉତ୍ତର ପ୍ରଗତା ଗଣ୍ଡି ଜପନ-

ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନମୁଖ ଥିଲେ ତେ
ହେଠାରେ କଳକଞ୍ଚ ବା ଯୁଦ୍ଧାଳ୍ପି ! ଯାଇପୁରରେ
ଶ୍ଵରକର ଭାବ ବିଶେଷ ଗ୍ରହ ଶିଶୁଅଳ୍ପ ଓ
ଜିଜ୍ଞାସା ଅନ୍ତରକିମ୍ବା ମୁଖରେ ମେଘ ଧାର
ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଲୋକଙ୍କ ଅଜ୍ଞା କରି
ନ ଥୁଲୁ ହୁଲିଗ ମୂଳ୍ୟ ଦିବାର କୁରଣ୍ତା ନାହିଁ
ଫଳକ କିମ୍ବା ହେବାର ବାବ ଜୀବିତକିମ୍ବା ଏକ
ପ୍ରେଣ୍ୟାଏ ସେ ଆଜଣ୍ଟ ଦକ୍ଷିଣ ମହାକଳମାନେ
ଶୁଭଲ କରି ରପ୍ତାବ କରିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ ନିରିତ
ଏ କରିବାକୁ ଅଛିଲେଣ । ଏମାନଙ୍କର ଗୁମାତ୍ରା
ଓ ଗୁରୁରମାନେ ମୋଟାବଳର ନାହାସ୍ତାନରେ
ହୁଲି ଶୁଭଲ ପାଇଁ ଦାବିକ ବର୍ଣ୍ଣାଇଛନ୍ତି ଯେ-
ବେ ଧରିଲାର ଅବଶ୍ୟା ଘଲ କ ଦେଗନ୍ତେ
କେବେ ଏମାନେ ଏମପୁରେ ହାତର ଟୁକ୍କା
ଅତିକାରୀ ଯାହାକ କରନ୍ତେ ନ ହଁ । ଯତେ
ବିଶେଷ ବନ୍ଦରତାରେ ଶାଗ ଖଣ୍ଡ ଦକ୍ଷିଣ
ମୂଳ୍ୟ ବା ଜାହାଜ ବାବ ରହିଥିଲ ଏମପୁରୁ
ଜାହାଜର ଦକ୍ଷିଣାମେ ନଗନ୍ତ ଟକ୍କା ଅତି-
ଅକ୍ଷରୀ ଶୁଭଲ କ୍ଷୟ କର ମେବେ । ଏମାନେ
ଶୁଭଲ ଘେରିଲେ ମନ ହେବ କୋଲ
ପାଠକରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗାରେ । ମାତ୍ର
ବାପୁବରେ ଜାହା ଦିଲେ ଏମପୁରୁ ଶୁଭଲକ୍ଷଣ
ଅକ୍ଷର ।

494

ଗତ ସ୍ଵାଧୀନମାତ୍ରରେ ବନ୍ଦିଶାପକ ମରାରେ
ମୁହଁ ଓ ଚାକୁଳ ସପରିକ୍ଷିତ ଅଛନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧକୋଣରେ
କରିବାପାଇଁ ଦୟାର ଆଇନର ଘାଁଲିଗି
ଆଗର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏ ଆଇନର ପ୍ରଥାନ
ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଏ ବନ୍ଦିଶାପକରେ ପ୍ରତିକିଳିତଦ୍ୱାରା
ଦୂର ପାଞ୍ଜଣି ଆଇନର ବନ୍ଦି ଦୂରକୁ ସବୁଦିତ
କରିବା । ତେବେ ଏଥରେ ହିତରେ ନୃତ୍ୟକଥା
ଅଛି ଯାଆ (୧) ସବୁନ୍ତିମାତ୍ରା ପ୍ରତିକନ୍ଦ ଦେଇବ
(୨) ଦିନର କେବଳିମ୍ବାକୁ ସବୁ ନେଇପାରିବା ।

ପ୍ରଥମ କିମ୍ବରେ ଏହା ଦସ୍ତାବ ହୋଇଥାଏ
ଯେ ୫୫ ଲା, ୫୧ ଲା, ୫୨ ଲା ଓ
୫୩ ଲା ଏହି ଶବ୍ଦମଳ୍ଲର ପ୍ରଥମ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ-
ମଧ୍ୟ କି ମୋରବ ପ୍ରଦୂଷ କୋରଚଳନ ଦେଖି
ଦେ ଏ ସମସ୍ତରେ ଧୂଦଶାପର ଏକଥାଣ
ଖାଦ ଓ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏଗାରଥାଣ ଶୁଷ୍ଟ ସବ୍ରତ ଧୂକ
ମଧ୍ୟ କି ପ୍ରମୀଳ ମୁଦ୍ରା ଯେଉଁଥେ ଆଜି ଦେଖ-
ଯିବ ରହିବ ।

ବୁଲାଯ କଣ୍ଠେ ଏହି ଦିନ ହେଲାଗ ଅଛି

ଯେ କମର କୁହିଜ ଉତ୍ତମାଦ ଠକା କୌଣସି
ସଗଲାଙ୍ଘ କର୍ମପରିକୁ କେହି ଦେଲେ ଉତ୍ତ
କର୍ମପରି ଭାଷାକୁ ଡାଟି ବା ଭାଜି ନିଷ୍ଠ କଥାରେ
ଯେବେ ଏଥେ ଠକା ବସ୍ତବାଳ ବ୍ୟବହାର
ହେଉ ଶୟ ବିନା ଅନ୍ୟପରିଭାବେ ବିମର୍ଶାରେ
ଆଏ କୁମା କୁଦିମ ଆଏ କୁମା ଗର୍ଭିନୀରୁ
ଧେରନେବାପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥାନ୍ତି ଭାବା-
ହେଲେ କଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ ଯେ କହି ଶତ
ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଭାବା ଠକା ଦେବା ବଂକିକୁ ସହବାକୁ
ଦେବ । ଯେବେ ଶୁଣ ବ୍ୟବହାର ହେବୁ ଶୟ
ହୋଇଥାଏ କରିବେ ଠକା ନେବାବଣ୍ଡି ଭଲ-
ଠକାର ମୂଲ୍ୟେ ଅର୍ଥାତ୍ ରଳଠକା ପାଦ
ଭାବାକୁ ତିବଣ କରାନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେନ୍ଦ୍ରାଜେ ବୋଥ ହରୁ ଯେ ଏବିଧୁମାଜଳ
ପଣ୍ଡରେ କୌଣସି ଥପତି ହୋଇ ନ ପାରେ
କଣେଖରେ ଲମରାଟ କୁଦିମିଶଙ୍କା ନଷ୍ଟକରିବା ଏବଂ
ବୟବ ଉତ୍ତମ ଦେଇଥାନ୍ତି ଏ ନିମ୍ନମ ସଞ୍ଚିତ ନ
ଥିବାର ବହୁଭାଗୀତ ତୁମିରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ଏହା
ଚକିତବାକୁ ସମ୍ବେଦ ପାଇବୁ ନାହିଁ ସୁଧାରିବା
ଠକମାନେ ମନ୍ଦିରକାରୁ ଭଲ ବୋଲି ବଳାଇ-
ଦାକୁ ଅବକାଶ ପାଇଁ ଜାହା ରହିତ କରିବା
ସମ୍ବନ୍ଧେ ବରେ ତାମତ ।

ବସ୍ତୁର ସଙ୍ଗେ, ପାହୁଳ ଅଥବା ପରମା-
ଗରେ ଚଲାଇବାର କେବୁ ଦେଉଥିଲୁ
ଦେବ ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତକ ପରମାଣବରେ ପାହୁଳ
ଲା ଚଲ ପରିବ ହେବ ଏହା ହିଁ ବରହା ପାହୁଳ
ଜୀବିଧାଗର୍ବିମେଷ୍ଟ ଅଧୀନ ବର୍ଣ୍ଣନାଙ୍କ ମତ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲୁ । କୋର୍ତ୍ତ ରେବନିର ବୋ-
ଲନ୍ତି ଯେ ପରିଶରେ ଉତ୍ତିଥାନ୍ତିଲ ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ତ ବି ୧୦ ପାହୁଳ କଲେ ଅଥବା ବ୍ୟବହାର
ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ଏଥୁରେ ଅନ୍ତକ ମଂଗଳକ
ପାହୁଳ ବ୍ୟବହାର ହେବ ସନ୍ଦର୍ଭ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଅମୃତାନ୍ତକ କୋଧ ପ୍ରାପ୍ତ ଯେ ଏହାର ମୂଳ
ଉତ୍ତା ହେବୁ ଏହାର ପ୍ରକାଶାଦର ଅନ୍ତକ
ଦର୍ଶିବ । ପରିଶରେ ୧୦ ପାହୁଳ ଦେଇଲ ପାହୁ-
ଳର ମଳ୍ଯ ଶାନ୍ତ ଏକଶର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଦେଇ
ଅକିଏବ କରିବ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ପାହୁଳ ଚଲାଇ-
ବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ନିକଥା ଦେଇ କିନ୍ତୁ ପାହୁଳରେ
ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଯେ ପ୍ରବ୍ୟ ନିୟ ବନ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲୁ
ଆହା ଆତ୍ମ ହେବ ନାହିଁ ଓ କହି ପ୍ରକଳ୍ପ
ମୂଳ ବହୁଧିବାର ଅନ୍ତାନ ହୃଥର ଯେ
ପରିଶରେ ପାହୁଳମୂଳରେ କୌଣସି ଅବଶ୍ୟକ
ପ୍ରକଳ୍ପ ପାତ୍ର ହେବ ନାହିଁ । ଆଗେ ପାହୁଳ

ଅଧିଗ୍ରହଣର ହେତୁଦ୍ୱାରା କଣ୍ଠ ଲୋକେ ନବା-
ହ ହେଉଥିଲେ ଏହେ ସେ ଜଥା କହନ୍ତିବନ୍ଦନ
କରିପାରିଅଛି । ଏଥୁର ଏହିଧଳ ପ୍ରକାଶ
ହୃଥର ସେ ପରିଷାର ଚାଲୁମାନ ପାତ୍ରଙ୍କ ହେ-
ବାର ଉଦ୍‌ବାଗ କୌଣସି ଅସ୍ତିଯୋଗ ହେତୁ ପା-
ତ୍ରିଲାର ବ୍ୟକ୍ତିବାର ଭାଣ ହେଉ ନାହିଁ କେବଳ
ଦୁଃଖ ମଳ ବହି ହେବାର ପକ୍ଷକାରୀ ପାତ୍ରଙ୍କ
ଓ କହାର କହାର ପ୍ରଯୁକ୍ତି ହେଉ ନାହିଁ

ଶମ୍ବନ୍ଦୀରୁଷ ପାତ୍ର

ଏବସ୍ଥରେ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞହର ପାତ୍ରଙ୍କିଳି
ବଜଳା ବନ୍ଧବସ୍ତୁଗଲ ବଜାରେ ଥଗନ ହୋଇ
ଅଛି ତହିଁର ଫଣେପବିବରଣ ଏଥୟୁଷ ଥିଲେ
ମାନେ ପ୍ରବାଗ କରିଥାଏଁ ପାଠକମାନେ ତହିଁର
ମକଳବନ୍ଧୟ ଅବଗତ ହୋଇଥିବେ । ସମ୍ପଦ
ଅନୁମାନକୁ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ଭକ୍ତ ପ୍ରସାଦ ସମ୍ବଲରେ
ଏପଦେଶଦିକ୍ଷର ମଜାନ୍ତ ତାତିଶାପାରୁ
ବିଚକ୍ଷେପସାରଣୀ, ବିଚକ୍ଷେପସାରଣୀ, ବିଚକ୍ଷେପସାରଣୀ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଏ ତଥିରାକୁ ଅପରାନ୍ତର
ପ୍ରକାଶ କରିବା କାରଣ ପଥ ଲେଖିଅନ୍ତରେ
ଉତ୍ସନ୍ଧାର ଏକ ରହିବାର ଉତ୍ସନ୍ଧାର ସନ୍ଦର
ଅନୁଭବଗଳ ହୋଇଥିଲା ଉପଦ୍ରିତପରିମାଣରେ
ଅନେକ ଉତ୍ସନ୍ଧାର ପ୍ରକାଶ କରିବା ମତ ପ୍ରଦାନ
ଦର ଦିଇ କଲେ ଯେ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ପ୍ରକାଶ
ତମିଶାରମାନେ ସମ୍ବରେ ହୃଦୟର ନ ଥିବାର
ଅଗ୍ରେ ପଦପୂର୍ବ ଦେମାନ୍ଦିକର ମର ସଂଗ୍ରହର
ହେଉ ଧର୍ମାନ୍ତ ବିବେଳଜ୍ଞ ଧୂଳକ କମିଶିବକୁ
ଉତ୍ସନ୍ଧାର କିଥିଥିବ । ତମିଶାରମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ
ମର୍ମରେ ପର ଲେଖାତିକ ଯେ ବନ୍ଦିଶାର ତୈରି
ଦାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଲକୁଳଙ୍କ ଯେଥରେ ବ
ନାହିଁ ହେବାକୁ ପ୍ରକାଶ ଆଜିନ କାର ହେବ
କେ କି କିମି ହେବ ।

ଗବୁର୍ମେଶ୍ୱର ଦୋକଣ୍ଟ ଯେ ଦର୍ତ୍ତିଆଜ
ହେବାରମାନେ ପଞ୍ଚ ଶତାବ୍ଦୀ ଲମ୍ବାକର୍ତ୍ତା
ଅଥାବା । କାତରକଟି କରି ଶାକୁ ଓ କରିଦାର
ପୂର୍ବ ଶିଯାଳୁ ବା ଅପରାହ୍ନ ଫୁଲଙ୍କ ଦୋର
ଏମାନ୍ତକୁ କରିଦାରର ଧାର୍ଵର ପୀରାର କରି
ବାକୁ ମୁଥର ଏବେ ଧାର୍ଵର ଅଜ୍ଞ ପୁରୁଷଙ୍କର
କରିବାରୁ ପଢ଼ଇ । ଏହାଥେ ହେମାନେ ପୁରୁଷ-
ଙ୍କ ସମ୍ବରେ ପତ୍ର ଉପରୁ ଦେଖିବେ ଅପରାହ୍ନ
ବରତ୍ର ନାହିଁ । ଏଥରରେ କବାରର ଉଦେଶ-
କେ ଦେବତା ପାଶୁକରିବେ ଏହି ବିଧାନ କହାଇ
ଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ପ୍ରାମରେ ଉଚ୍ଚ ଦେଇ